

16961G

16961-G

ਟਾਇਪ ਦਾ ਛਾਪਾ

ਪੂਰਨ ਭਗਤ

ਕਵੀ ਲੱਧੂ ਰਾਮ

ਜਿਸਕੋ

ਅਨਾਇਤੁੱਲਾ ਖਲਫ ਮਲਕ ਹੀਰਾ
ਤਾਜਰ ਕੁਤਬ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਬਜ਼ਾਰ ਲਾਹੌਰ

ਹਸਬ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਮਲਕ ਅਨਾਇਤੁੱਲਾ ਖਲਫ ਮਲਕ ਮੁਹੰਮਦ-
ਅਬਦੁੱਲਾ ਅਲਮਾਹਰੂਫ ਮਲਕ ਹੀਰਾ ਤਾਜਰ ਕੁਤਬ ਲਾਹੌਰ ਨੇ

ਮੁਨਸ਼ੀ ਚਰਾਗ਼ਦੀਨ

ਮਾਲਿਕ ਮਤਬਾ ਸੇ

ਕੈਕਸਟਨ ਪ੍ਰੈਸ ਅਨਾਰਕਲੀ ਪੁਰਾਨੀ ਲਾਹੌਰ

ਵਿਖੇ ਛਪਵਾਇਆ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿੰਸਾ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਕ੍ਰਿਤ ਲੱਧੂਰਾਮ ਲਿਖਜਤੇ

ਅੰਵਲ ਆਸਰਾ ਰੰਬਦੇ ਨਾਮਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬੇਅੰਤਹਰ ਸਿਫਤ
ਸਨਾ ਸਾਈਂ ॥ ਤਾਰੇ ਚੰਦਸੂਰਜਆਸਮਾਨਦੇਖੋਦੇਂਦਾ ਪਲਕ
ਵਿਚ ਅਬਰ ਬਰਸਾ ਸਾਈਂ ॥ ਆਦਮ ਜਿੰਨ ਦਰਿੰਦ ਪਰਿੰਦ
ਗੁੰਗਾ ਰਖਿਆ ਸ਼ਿਮੀਂ ਤੇ ਆਪ ਬਨਾ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਸਭ
ਓਸਦੇ ਹੁਕਮ ਅੰਦ੍ਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਓਹਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਾਈਂ ॥

ਰਾਜੇ ਸਲਵਾਨ ਦਾ ਹਾਲ

ਸਿਆਲਕੋਟ ਇਕਸ਼ਹਿਰ ਪੰਜਾਬਅੰਦਰ ਮਾਲਿਕ ਤਖਤਤੇ
ਅਦਲ ਸਲਵਾਨਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜੇਬਿੱਕ੍ਰਮਾਜੀਤਦੀ ਅੰਸ ਵਿੱਚੋਂ
ਸੋਹਣੀ ਸ਼ਕਲ ਤੇ ਸੁੰਦ੍ਰ ਜੁਵਾਨਰਾਜਾ ॥ ਖੁਸ਼ੀਲੋਕਪਏਵੱਸਦੇ
ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਮੰਨਨ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਰੇਫਰਮਾਨਰਾਜਾ ॥ ਰੱਖੇਖੋਫ
ਖੁਦਾ ਦਾ ਦਿਲਅੰਦਰਦੇਂਦਾਕਪੜੇਭੁੱਖਿਆਂਨਾਨਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜੇ
ਦੂਰ ਦਰਾਜ ਜੋ ਰਾਜਕਰਦੇ ਕੋਈ ਸਾਨੀਨਾ ਵਿੱਚਜਹਾਨਰਾਜਾ
॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਔਲਾਦਦੀ ਸਿੱਕ ਉਸਨੂੰ ਏਸੇਫਿਕਰ ਵਿਚ ਰਹੇ
ਹੈਰਾਨ ਰਾਜਾ ॥

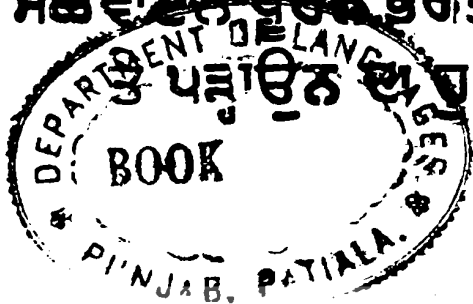
ਰਾਜੇ ਤੇ ਰਾਨੀ ਇੱਛ ਰਾਨੇ ਔਲਾਦ ਵਾਸਤੇ ਦੁਆਕਰਨੀ
ਇੱਕ ਰਾਤ ਗਿਆ ਰਾਜਾ ਵਿਚ ਮਠਿਲਾਂ ਰਖਸਿਦਕ ਯਕੀਨ

ਸਫ਼ਾ ਸਾਈਂ ॥ ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂਤੇ ਰ ਜਾ ਬੈਠਦੇਵੇਂ ਮੰਗਨਹੱਥ
 ਉਠਾ ਦੁਆਸਾਈਂ ॥ ਸਾਨੂੰ ਹੈ ਔਲਾਦ ਦੀ ਸਿੱਕ ਭਾਰੀ ਏਹੋ
 ਜਿਗਰ ਤੋਂ ਦਾਗ਼ ਮਿਟਾ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਭੀ ਰੱਬ ਅਗੇ
 ਅਰਜ਼ ਕਰਦਾ ਦੇਵੀਂ ਕਲਮ ਤਕਦੀਰ ਚਲਾ ਸਾਈਂ ॥

ਦੁਆ ਕਬੂਲ ਹੋਈ ਤੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ
 ਦੁਆ ਵਿੱਚਦਰਗਾਹਕਬੂਲਹੋਈ ਕੀਤਾਕਰਮਜਾਂਆਪ ਸੁਦਾ
 ਸਾਈਂ ॥ ਓਸੇ ਰਾਤ ਹੋਆ ਹਮਲ ਇੱਛਰਾਂਨੂੰ ਗਏ ਗੁਜਰ ਦੇ
 ਗੁਜਰ ਨੌ ਮਾਹ ਸਾਈਂ ॥ ਲੜਕਾ ਜੰਮਿਆਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਬਹੁਤ
 ਸਾਰੀਲਏਜੋਤਸ਼ੀਪੰਡਿਤਬੁਲਾਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮਕੱਛਇਲਮ
 ਨਜੂਮ ਵੇਖਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਲ ਜੋ ਸ਼ਰ ਫ਼ਰਮਾ ਸਾਈਂ ॥

ਨਜੂਮੀਆਂ ਨੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦੇ ਕਰਮਾਂਦਾ ਹਾਲ ਦੱਸਣਾ
 ਅੱਛੇ ਤਾਲਿਆ ਨੇਕ ਨਸੀਬ ਇਸਦੇ ਬ ਰਾਂ ਬਰਸ ਨਾ ਮੁੱਖ
 ਲਗਾ ਰਾਜਾ ॥ ਪੂਰਨਭਗਤ ਇਸਦਾ ਤੁਸੀ ਨਾਮਰੱਖੋ ਸਮਝੋ
 ਜ਼ਰਾ ਨਾ ਕੁਝ ਖ਼ਤਾ ਰਾਜਾ ॥ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਦਾ ਵਲੀਹੈ ਸਾਧ
 ਕੋਈ ਲਿਆ ਜਨਮ ਇਸ ਭੇਸ ਵਟ ਰਾਜਾ ॥ ਬਾਰਾਂਬਰਸ ਦੇ
 ਨੂੰ ਪੈਸਨ ਵਖ਼ਤ ਭਾਰੀ ਲਿਖੀਰੱਬਜੋਵਿਚਰਜਾਰਾਜਾ ॥ ਇੱਕ
 ਤੁਸਾਂਬੀਂ ਕੋਈ ਖ਼ਤਾ ਹੋਸੀ ਫਿਰਸੀ ਅੰਗਭਬੂਤਰਮਾ ਰਾਜਾ ॥
 ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੁਬਾਨ ਥੀਂ ਸ਼ਰਬੋਲੇ ਵਹਿਸੀ ਕੁਲਨੂੰ ਦਾਗ਼ਤਾਲਾ
 ਰਾਜਾ ॥

ਰਾਜੇ ਸਲਵਾਦਨੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨੂੰ ਭੋਰੇ ਵਿਰਪਾਲਣਦਾ
 ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਚੁਕਮ ਦੇਨਾ

ਸੁਣਕੇ ਗੱਲ ਨਜ਼ਮਦੀ ਹੁਕਮਦਿੱਤਾ ਭੋਰੇ ਵਿੱਚਦੇਹੋਤੁਸੀ ਪਾ
ਇਸਨੂੰ ॥ ਸਣੇ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਂਦੀਆਂ ਦਾਈਆਂਦੇ ਸੱਭੇ ਖਰਚ
ਭੀ ਦੇਓ ਪਹੁੰਚਾ ਇਸਨੂੰ ॥ ਹਰ ਇਲ ਮਦੇਹੋਨ ਉਸਤਾਦਸਾਰੇ
ਬੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦੇਨ ਪੜ੍ਹਾਇਸਨੂੰ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਸਭ ਹੁਨਰਦਾ
ਛੰਨ ਦੱਸਨ ਦੇਨ ਘੋੜਿਆ ਚੜ੍ਹਨਾ ਸਿਖਾ ਇਸਨੂੰ ॥

ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨੂੰ ਉਸਤਾਦਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਉਨਾ
ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਤਾਮੀਲਜੋ ਕਹਿਆ ਰਾਜੇਭੋਰੇਵਿਚਦਿੱਤਾਪੂਰਨ
ਪਾ ਓਨ੍ਹਾਂ ॥ ਹਰਇਮਲ ਉਸਤਾਦਪੜ੍ਹਾਨਲੱਗੇਦਿੱਤਾਕਾਇਦਾ
ਹੱਥ ਫੜਾ ਓਨ੍ਹਾਂ ॥ ਗੁਲਿਸਤਾਂ ਬੋਸਤਾਪੜ੍ਹੀਦਸਤੂਰਸਿਬੀਆਂ
ਦਿੱਤਾ ਤਿੱਥਦਾ ਇਲਮਸਿਖਾ ਓਨ੍ਹਾਂ ॥ ਗੀਤਾ ਜਪਜੀ
ਰਾਮਾਇਣ ਨੂੰ ਹਿਫਜ਼ ਦਿਤਾ ਜੋ ਕੁਝ ਪੂਰਨਨੂੰਦਿੱਤਾ ਪੜ੍ਹਾ
ਓਨ੍ਹਾਂ ॥ ਦੱਸਿਆ ਤੀਰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਨਰਸਾਰਾ ਤੀਰ ਵਿਚ
ਕਮਾਨ ਰਖਾ ਓਨ੍ਹਾਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਪੂਰਨ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਹੋਯਾ
ਦਿੱਤੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚਾ ਓਨ੍ਹਾਂ ॥

ਇਕ ਆਦਮੀ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਾਸ ਅਕੇ ਲੂਨਾਦੇਹੁਸਨ
ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਏਸੇ ਹਾਲ ਅੰਦਰ ਇਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਆਕੇ ਦਿੱਤੀ ਅਰਜ ਇਕ
ਪੇਸ਼ ਗੁਜਰਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉਮਰਜਵਾਨ ਉਸਦੀ
ਸੂਰਤ ਦੇਖ ਪਰੀਆਂ ਸ਼ਰਮਖਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਉਹਦੀ ਜਾਤ ਚੰਬੇਲੀ
ਤੇ ਨਾਮ ਲੂਨਾ ਕਰਾ ਹੋਰ ਭੀ ਸਿਫਤਬਿਆਨ ਰਾਜਾ ॥ ਗਰਨ
ਵਾਂਗ ਸੁਰਾਹੀ ਤੇ ਮਸਤ ਅੱਖੀਂ ਨੱਕ ਪਿਪਲਾਭਵਾਂ ਕਮਾਨ

ਰਾਜਾ ॥ ਦੰਦ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾ ਟੇਮ ਨ ਭਾਣੇ ਬੋਲੀ ਬੋਲ ਜੁਬਾਨ
ਰਿਆਨ ਰਾਜਾ ॥ ਗੱਲਾਂ ਲਾਲ ਰੁਲਾ ਬਦਾ ਫੁੱਲ ਜਿਵੇਂ ਸੀਨਾ
ਸਾਫ਼ ਬਿਲੋਰ ਪਛਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਦੋਵੇਂ ਵੰਗ ਅਨਾਰ ਪਿਸਤਾਨ
ਉਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੁਸਨ ਦੇ ਵਿਚ ਗੁਮਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਨਰਮ ਪੇਰ
ਮਖਮਲ ਫਰਸ਼ ਵਿਛਿਆ ਹੈ ਬੈਠੀ ਨਾਫ਼ ਵਿਚ ਮੱਲ ਮੈਦਾਨ
ਰਾਜਾ ॥ ਓਹਦੇ ਪੱਟ ਲਾਉਂਦੇ ਫੱਟ ਵਿਚ ਸੀਨੇ ਪੈਦ ਪਾਇਲਾਂ
ਪਾ ਵਿਖ ਨਰਾਜ਼ਾ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਉਹ ਅਖ ਦੇ ਹੈਂ ਲਾਇਕ ਸਾਨੀ
ਓਹ ਰਾਨੀ ਤੇਰੇ ਹਾਨ ਰਾਜਾ ॥

ਰਾਜਾ ਸਲਵਾਲ ਨੇ ਰਾਨੀ ਲੂਨਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ
ਸੁਨਕੇ ਲੂਟਾਂ ਦੇ ਹੁਸਨ ਦੀ ਸਿਫਤ ਐਸੀ ਗਈ ਅਕਲ ਤੇ ਹੋਯਾ
ਹੈਰਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਭੇਜਖ ਸਵਕੀਲ ਵਜ਼ੀਰ ਅਪਨਾ ਕਰੇ ਵਿਆਹ
ਦਾ ਸਾਜ਼ ਸਾਮਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਕੀਤਾ ਤੁਰਤ ਵਿਆਹ ਨਾ ਦੇਰ ਲਾਈ
ਮਾਲ ਮੁਲਕ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਤਾ ਨਰਾਜਾ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਕੀਤੀ ਮਹਿਲੀਂ
ਅਣ ਦਾਖਲ ਮੰਨ ਓਸਦੇ ਹੁਕਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰਾਜਾ ॥

ਰਾਜਾ ਨੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨੂੰ ਭੋਰਿਓਂ ਬਾਹਿਰ ਕੱਢਣ
ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਨਾ

ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਗੁਜ਼ਰੇ ਜਦੋਂ ਵਿੱਚ ਭੋਰੇ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤ ਪੂਰਨ
ਬਾਹਿਰ ਆਵੇ ॥ ਕਲਗੀ ਰਖ ਸਿਰ ਤੇ ਜ਼ਿਗਾ ਬੰਨ੍ਹ ਮੱਥੇ ਪੂਰਨ
ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਰਬਾਰ ਆਵੇ ॥ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਵਾਨ
ਜਿਤਨੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਭੀ ਨਾਲ ਅਸਵਾਰ ਆਵੇ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਖੁਸ਼ੀ
ਹੋਵੇ ਜੱਗ ਸਾਰਾ ਪੂਰਨ ਦੇਖ ਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਜ਼ਾਰ ਆਵੇ ॥

ਪੂਰਨ ਦੇ ਹੁਸਨ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼
 ਕਰਾਂ ਸਿਫ਼ਤ ਕੀ ਪੂਰਨਦੇ ਹੁਸਨਈਮੈਂ ਸਰੁਕੰਦਸੀ ਸੋਹਣਾ
 ਜਵਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਗੱਲਾਂ ਲਾਲ ਅਨਾਤ ਸਨ ਦੰਦਮੋਤੀ ਤਿੱਖਾ
 ਨੱਕ ਤੇ ਭਵਾਂ ਕਮਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਗਰਦਨ ਵੰਗ ਸਹਾਹ ਤੇ ਮਸਤ
 ਅੱਖੀਂ ਠੋਡੀ ਸਿਥਦਿੱਸ ਖ਼ੁਰਾਸਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮਸਨ ਹੋਠ
 ਅੰਗੂਰ ਦਾਣੇ ਸ਼ੀਰੀ ਸੁਖਨ ਜੋ ਬੋਲੇ ਜੁਬਾਨ ਪੂਰਨ ॥
 ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਆਉਣਾ

ਤੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨੀ
 ਨਿਕਲ ਭੋਰਿਓਂ ਹੋ ਅਸਵਾਰ ਪੂਰਨ ਜਦੋਂ ਵਿੱਚ ਦਰਬਾਰ ਦੇ
 ਆਇਆ ਸੀ ॥ ਨਾਲ ਅਦਬ ਆਦਾਬ ਦੇ ਪਾਸ ਰਾਜੇ ਪਹੁੰਚਾ
 ਕਦਮਾਂ ਤੇ ਸੀ ਸਟਿਕਾਇਆ ਸੀ ॥ ਰਾਜਾ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀ
 ਹੋਯਾ ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਤੇ ਪਕੜ ਬਹਾਇਆ ਸੀ ॥ ਹੋਈ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਨਾ ਮੇਉਂਦਾ
 ਬਦਨ ਅੰਦਰ ਚੁੰਮ ਨਾਲ ਕਲੇਜੜੇ ਲਾਇਆ ਸੀ ॥ ਸੱਦ ਸਾਰੇ
 ਵਜ਼ੀਰ ਦੀਵਾਨ ਜਿਤ ਨੇ ਸਿਰੋ ਪਾਹੱਥ ਆਪ ਪਹਿਨਾਇਆ ਸੀ ॥
 ਹੋਰ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ ਦਿੱਤੇ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਜ਼ਰੀਬਾਦ ਲਾਬਹੁਤ ਬਖ਼-
 ਸ਼ਾਇਆ ਸੀ ॥ ਲੱਖ ਮੋਹ ਰੁਪੱਯਾ ਹਜ਼ਾਰ ਕਈ ਸਿਰ ਪੂਰਨ
 ਤੋਂ ਵਾਰ ਕਰਾਇਆ ਸੀ ॥ ਦਿੱਤਾ ਵੰਡ ਜ਼ਰੀਬਾਂ ਤੇ ਆਜਜਾਂ ਨੂੰ
 ਕਿਤਨਾ ਹੋਰ ਅਨਗਿਟ ਤਲੁਟ ਇਆ ਸੀ ॥ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ
 ਲੋਕਾਂ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਮਹਿਲੀਂ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਦਾ ਤਬਲ ਵਜਾਇਆ ਸੀ ॥
 ਲੱਧੂਰਾ ਮ ਬਖ਼ਸ਼ੇ ਰੱਬ ਉਮਰ ਇਸ਼ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਆਖ
 ਸੁਨਾਇਆ ਸੀ ॥

ਰਾਜਾ ਨੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਤਕ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਤਜਾਰੀ ਵਾਸਤੇ ਹੁਕਮ
 ਦੇਨਾ ਔਰ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਸਾਕ ਢੂੰਡਨਾ ਸ਼ਾਦੀ ਵਾਸਤੇ
 ਉਸੀ ਵਕਤ ਰਾਜਾ ਬੈਠ ਹੁਕਮ ਦੇਂਦਾ ਨਾਈਆਂ ਬਾਹਮਣਾਂ ਸੰਦ
 ਵਿਖਾ ਪੂਰਨ ॥ ਏਸ ਲੜਕੇ ਦਾ ਢੂੰਡਣ ਸਾਕ ਕਿਧਰੇ ਚਾੜ੍ਹ
 ਖਾਰਿਆਂ ਵਿਖਾ ਨੁਹਾ ਪੂਰਨ ॥ ਸੇਹਰ ਬੰਨ੍ਹ ਘੋੜੀ ਉਤੇ ਚਾੜ੍ਹ ਦੇਵਾਂ
 ਮਾਂ ਵਾਂ ਸੋਹਿਲੇ ਲੈਂਦੀਆਂ ਗ ਪੂਰਨ ॥ ਨਾਲੇ ਏਹ ਵਜੀਰ ਨੂੰ
 ਹੁਕਮ ਦੇਂਦਾ ਸਾਰਾ ਕਰੋ ਸਾਮਾਨ ਵਿਆਹ ਪੂਰਨ ॥ ਜੇਵਰ ਕਪੜੇ
 ਵਰੀ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਘਰ ਸਾਹੁਰੇ ਵਿਆਹ ਪੂਰਨ ॥ ਲੰਧੂ
 ਰਾਮ ਏਹ ਰਾਜੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਅੱਗੋਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਸੁਨਾ ਪੂਰਨ ॥

ਪੂਰਨ ਦਾ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਨਾ

ਅੱਗੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਪੂਰਨ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਵਿਆਹ ਦੀ
 ਚਾਹ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰੀਆਂ ਥੀਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਵ ਕਛ ਦੇਸ
 ਗੱਲ ਦਾ ਰੱਬ ਗਵਾਹ ਰਾਜਾ ॥ ਨਾ ਕੁਝ ਜਾਨਦਾ ਸਾਰ ਮੈਂ
 ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਮਾਰੇ ਸ਼ੌਫ ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਸਾਹ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਨੀਆਂ
 ਦਾਰੀ ਦਾ ਵਡ ਜੰਜਾਲ ਭਾਰੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਏਸ ਦੇ ਵਿਚ ਨਾ ਫਾਹ ਰਾਜਾ
 ॥ ਮੈਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਉਤ ਦਥੀ ਅਲਫ ਪਹਿਲੇ ਹੋਰ ਹਰਫ ਨਾ
 ਤੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਾਜਾ ॥ ਲੰਧੂ ਰਾਮ ਉਸ ਅਲਫ ਨੂੰ ਇਕ ਆਖ ਨ ਇਕ
 ਰੱਬ ਵਿਚ ਦੂਜ ਨਾ ਪਾ ਰਾਜਾ ॥

ਪੂਰਨ ਦੇ ਬੋਲ ਚਾਲ ਤੇ ਰਾਜਾ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ
 ਸੁਨਕੇ ਪੂਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਕਹੇ ਰਾਜਾ ਜਿਗਰ ਸਾੜਕੇ ਕੀਤੋ
 ਕਥਾਬ ਮੈਂ ਨੂੰ ॥ ਹੋਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮੈਂ ਸ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅੱਗੋਂ ਦੇ

ਜਬਾਬ ਸਿਤਾਬ ਮੈਨੂੰ ॥ ਪਹਿਲੇ ਰੋਜ਼ ਹੀ ਦੇਨ ਜਵਾਬ ਲੱਗੋਂ
 ਰੱਬ ਰੱਖਦਾ ਬੇ ਔਲਾਦ ਮੈਨੂੰ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਕੀ ਖੱਟੀਆਂ ਦੇਗਾ
 ਐਸਾ ਕੀਤਾ ਵਿੱਚ ਦਰਬਾਰ ਖਰਾਬ ਮੈਨੂੰ ॥

ਰਾਜੇਵਾ ਗੁੱਸਾ ਹਟਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਵਜ਼ੀਰਨੇ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣੀ
 ਖੜੇ ਹੋ ਵਜ਼ੀਰ ਫਲਾਮਕੀਤੀ ਅਜੇਹੈ ਬੇਸਮਝਨਾਦਾ ਨਪੂਰਨ
 ॥ ਅਜੇਸ਼ਾਦੀਆਂ ਈ ਏਹਨਾ ਸਾਰਜਾਣੇ ਆਖੇ ਅਪ ਜਦ ਹੋਗਾ
 ਜਵਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਇਨੇ ਰਾਤ ਏਹ ਮਸਤ ਵਿਚ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ
 ਰਹਿੰਦਾ ਖਡਦੇ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਨਾ ਜਾਨਦਾ
 ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ ਦੀ ਕੀਤਿਆਂ ਹੋਗਾ ਹੈ ਵਾਨ ਪੂਰਨ ॥

ਰਾਜੇ ਅੱਗੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਨੇ ਅਦਜ਼ ਕਰਨੀ

ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਖਲੋ ਦੀਵਾਨ ਆਖਨ ਕੁਛ ਏਸਨੂੰ ਖਬਰ ਜਹਾਨ ਦੀ
 ਨਾ ॥ ਮਲਕੇ ਹੱਥ ਤੇ ਮੂੰਹ ਧੁਵਾਨ ਨੌਕਰ ਅਜੇ ਏਸਨੂੰ ਖਬਰ
 ਇਸ਼ਨਾਨ ਦੀ ਨਾ ॥ ਪਗੜੀ ਬੰਨ੍ਹ ਨਾ ਜਾਨਦਾ ਏਹ ਬਲਕ
 ਅਜੇ ਜਾਚ ਇਸਨੂੰ ਸੁਰਮਾਂ ਪ ਨਦੀ ਨਾ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਨਾਦਾਨ
 ਹੈ ਏਹ ਲੜਕਾ ਖਬਰ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਆਨਦੀ ਨਾ ॥

ਰਾਜਾ ਨੇ ਗੁੱਸਾ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇਨਾ ਲੂਨਾਂ ਮਾਈ

ਮਾਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਨ ਵਾਸਤੇ

ਸੁਨਕੇ ਗੱਲ ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਗਿਆ ਗੁੱਸਾ ਲਿਆ ਨਾਲ ਕਲੇਜੜੇ
 ਲਾ ਬੇਟਾ ॥ ਕਹਿੰਦਾ ਅਦਲਤੇ ਅਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸਿੱਖੋ ਬੈਠੋ ਰੋਜ਼
 ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਆ ਬੇਟਾ ॥ ਏਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਆਂ ਬਾਹਮਣਾਂ ਲਾਗੀਆਂ
 ਨੂੰ ਨਾਲ ਅਪਨੇ ਤੂੰ ਲੈ ਜਾ ਬੇਟਾ ॥ ਮਾਈ ਮਾਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਟੇਕ

ਮੱਥਾ ਓਹਦੇ ਕਦਮਾਂ ਤੇ ਸੀਸ ਟਿਕਾ ਬੈਟਾ ॥ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਉਹ
ਤੁਧਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਪਈ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਤੇ ਰਾਰਾ ਹ ਬੈਟਾ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ
ਉਸ ਵੱਖ ਕੇ ਠੰਢ ਪਵੇ ਪਿੰਛੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਬੈਟਾ ॥

ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਲੂਨਾਂ ਮਾਈ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣਾ
ਪੂਰਨ ਲੂਣ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਜਾਕ ਹੋਂਦਾ ਮੱਥ ਟਕਨਾਹਾਂ ਮੇਰੀ
ਧਰਮ ਮਾਏ ॥ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦਾ ਰਾਜ ਏਹ ਰਹੇ ਕਾਇਮ ਨਾਲੇ
ਰੱਥ ਰੱਖੇ ਤੇਰੀ ਸ਼ਰਮ ਮਾਏ । ਰੱਥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਬੇਅੰਤ ਹੈਗਾ
ਐਸੇ ਘਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂਨੂੰ ਜਮਨ ਮਾਏ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਏਹ ਸ਼ਹਿਰ
ਆਬਾਦ ਵੱਸੇ ਤੇਰਾ ਲੋਹ ਲੰਗਰ ਰਹੇ ਕਾਇਮ ਮਾਏ ॥

ਲੂਨਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਉਤੇ ਅਸ਼ਕ ਹੋਨਾ

ਲੂਨਾਂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਬੈਸੁਣ ਤਹੋਈ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥ ਮੱਥੇ ਉਤੇ ਲਾ
ਬੈਠੀ ॥ ਸਿਰ ਤੇ ਦੇ ਪਿਅ ਰ ਅਸੀ ਸਦੀਨੀ ਦੋਵੇਂ ਥੋਕ ਏਹ ਰੋਕ
ਫੁਲਾ ਬੈਠੀ ॥ ਕਹਿੰਦੀ ਕਾਲ ਜੇ ਦੇ ਵਿਰ ਪੀੜ ਹੋਵੇ ਗੁੱਝੀ ਪੁੜੀ
ਅਜ ਜਹਿਰ ਦੀ ਖਾ ਬੈਠੀ ॥ ਮੁਸ਼ਕ ਇਸ਼ਕ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਧਾ
ਗਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਨਾ ਆਪ ਗਵਾ ਬੈਠੀ ॥ ਸੂਰਤ ਪੂਰਨ ਦੀ ਦੇਖ
ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਹੋਈ ਕਾਲ ਨਾਗ ਅਜ਼ਾਬ ਲੜ ਬੈਠੀ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ
ਏਹ ਰੰਨ ਦੀ ਮੱਤ ਦੇਖੋ ਪੂਰਨ ਪੁੱਤ ਤੇ ਇਸ਼ਕ ਜਗਾ ਬੈਠੀ ॥

ਵਸਲ ਦੀ ਖਾਹਸ਼ ਵਾਸਤੇ ਪੂਰਨ ਅੱਗੇ ਲੂਨਾਂ ਦੀ

ਮਿਨਤ ਆਜ਼ਾ ਕਰਨੀ

ਕਹਿੰਦੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਹੱਥ ਸੁਨ ਪੂਰਨਾਂ ਵੇ ਬੈਠ ਜਾ ਤੂੰ ਪਲੰਘ ਤੇ
ਇੱਕ ਵਾਰ ॥ ਕਰਾਂ ਜਾਨ ਕੁਰਬਾਨ ਮੈਂ ਤੁਧ ਉਤੇ ਏਹੋ ਦਿਲ

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਸਿੰਕ ਭਾਰੀ ॥ ਗੱਲ ਲੱਗ ਮੇਰੇ ਪਾ ਠੰਢ ਮੈਨੂੰ
 ਦਿਲੋ ਜਾਨ ਮੈ ਤੁਧ ਦੀ ਹਾਂ ਨਾਰੀ ॥ ਮੇਰੇ ਹੁਸਨਦਾ ਅੰਜ
 ਦਰਯਾ ਵੱਗੇ ਲੈਤੂੰ ਮੌਜ ਦਰਯਾਦੇਵਿਚ ਤਾਰੀ ॥ ਤੇਰੀ ਸੂਰਤ
 ਮੈਂ ਦੇਖ ਬੰਤਾਬ ਹੋਈ ਮੈਂ ਬੀਮਾਰ ਤੂੰ ਵੈਦ ਜੇ ਕਰੇ ਕਾਰੀ ॥
 ਲੱਧੂਰਾਮ ਹਥ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਆਖਨੀਹਾਂ ਗਲਪੱਲੜਾਘੱਤਕੇ ਕਰਾਂ
 ਛਾਰੀ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਪੂਰਨ ਲੂਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਅੱਗੋਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸੁਨ ਅਨਭੋਲ
 ਮਾਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਸਲਵਾਨਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੂੰ ਐਸੇ ਸੁਖ ਨਾ
 ਮੁਖ ਥੀਂ ਬੋਲ ਮਾਤਾ ॥ ਉਹਦੇ ਫੈਜ਼ ਦਾ ਦੇਖ ਦਰਯਾ ਵੱਗੇ ਜੋ
 ਕੁਝ ਟੋਲ ਨਾਈ ਓਥੋਂ ਟੋਲ ਮਾਤਾ ॥ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜਵ ਹਰ
 ਸੁਵਰਨਚਾਂਦੀ ਓਥੋਂ ਲੈ ਜੋ ਚਾਹੋ ਅਨਭੋਲ ਮਾਤਾ ॥ ਓਸੇ ਵਿੱਚੋਂ
 ਹੱਥ ਆਵ ਸਨ ਲਾਲ ਤੈਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਰਕੜੇ ਨੂੰ ਨਾ ਤੂੰ ਰੋਲ ਮਾਤਾ
 ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਪੁਕਾਰਕੇ ਕਹੇ ਪੂਰਨ ਦੁਧ ਵਿਚ ਪਿਆਜ ਨਾ
 ਘੋਲ ਮਾਤਾ ॥

ਜਵਾਬ ਲੂਨਾਂ

ਵੇ ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਜਾਨਨੀਹਾਂ ਤੇਰੀ ਅੱਗ ਫਿਰਾਕ ਵਿਚ
 ਸਾੜੀਆਂ ਵੇ ॥ ਤੇਰੇ ਹੁਸਨਦਾ ਵਗੇ ਦਰਯਾ ਖੂਨੀ ਉਹਦੀਲ ਹਿਰ
 ਵਿਚ ਘੋਰਕੇ ਮਾਰੀਆਂ ਵੇ ॥ ਮਾਤਾ ਆਖ ਨਾ ਮੁੱਖ ਥੀਂ ਪੂਰਨਾਂ
 ਤੂੰ ਬੋਲ ਕਹਾਂ ਹਕੀਕਤਾ ਸਾਰੀਆਂ ਵੇ ॥ ਨਾ ਤੂੰ ਚੰਘਿਆ ਬੈਠਕੇ
 ਗੋਦ ਮੰਮਾਨ ਮੈਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਲੋਰੀ ਆਂ ਲਾ ਗੀਆਂ ਵੇ ॥ ਮਾਤਾ ਆਖ
 ਜਾਕੇ ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਜੰਮਿਆਂ ਤੇਜ ਕਟਾਰੀਆਂ ਵੇ ॥ ਮੈਂ
 ਤਾਂ ਤੁਧ ਨੂੰ ਜਾਨਦੀ ਯਾਰ ਜਾਨੀ ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਤੀਆਂ ਬਾਜੀਆਂ

ਹ ਰੀਆਂ ਵ ॥ ਮੰਨੇਂ ਅਰਜ ਜੋ ਪੂਰਨਾਂ ਅੰਜ ਮੇਰੀ ਦਿਆਂ ਹਾਥੀਆਂ
ਨਾਲ ਅੰਥਾਰੀਆਂ ਵੇ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮ ਜੇ ਪਲੰਘ ਤੇ ਬਹੇ ਪੂਰਨ
ਜਾਨਾਂ ਰਾਜ ਤੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਚਾੜੀਆਂ ਵੇ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਪੂਰਨ ਲੂਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਅੰਗੇ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਵ ਸੀ ਅੰਤ ਛਨਾਹ
ਮਾਏ ॥ ਹੋਵਾਂ ਜਗਤ ਦੇ ਵਿਚ ਬਦਨਾਮ ਸਾਰੇ ਹੋਸੀ ਬਾਪ ਦਾ
ਰਾਜ ਤਬ ਹ ਮਾਏ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਸੀ ਸਾਡਾ ਮੂੰਹ ਕ ਲ ਛੱਡ
ਰਾਹ ਕਿਉਂ ਪਾਵੇਂ ਕੁਰਾਹ ਮਾਏ ॥ ਅੰਗੇ ਰੱਬ ਦੇ ਕੀ ਜਵਾਬ
ਦੇਸਾਂ ਲੱਧੂਰਾ ਮ ਜਦ ਹੋਗ ਗਵਾਹ ਮਾਏ ॥

ਜਵਾਬ ਲੂਨਾਂ

ਲੂਨਾਂ ਅ ਖਦੀ ਸੁਨੀ ਤੂੰ ਪੂਰਨਾਂ ਵੇ ਚ ਰਦਿਨਦਾ ਹੁਸਨ ਪਰਾ-
ਹੁਨਾਈਂ ॥ ਏਹ ਹੁਸਨ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬਰਬਾਦ ਹੋਸੀ ਦੂਜੀ ਵਾਰ
ਨਾ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਅ ਵਨਾਈਂ ॥ ਸਾਡੇ ਦਿਲਦਾ ਹਾਲ ਨਾ ਕੋਈ
ਜਾਨੇ ਅਸਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਨਾ ਵਨਾਈਂ ॥ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਮੌਫ
ਤੂੰ ਕਰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਪਾਸ ਨਾ ਕਿਸੇ ਅਲਾ ਵਨਾਈਂ ॥ ਚੇਹਰਾ
ਲਾਲ ਅਨਾਰ ਏਹ ਹੋਠ ਪਤਲੇ ਮੇਰਾ ਅੰਗ ਪਤੰਗ ਗਲ
ਲਾ ਵਨਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮਨਾਰਾ ਜੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਨੀ ਬੈਠ ਅੰਗਨੇ
ਅੰਗ ਲਗਾ ਵਨਾਈਂ ॥ ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਪੂਰਨ ਆਖਦਾ ਲੂਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਮਾਤਾ ਦਿਲੋ ਡੋਲ ਨਾ ਧਰਮ
ਗਵਾ ਮਾਏ ॥ ਵਾਂਗ ਪੁੱਤਾਂ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਨੂੰ
ਅੰਗ ਲਗਾ ਮਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾ ਐਸੀ ਕਲਾਮ ਕਰ ਤੂੰ

ਚਾਂਦਰ ਸਤਰ ਹਯਾ ਉਠਾਮਾਏ ॥ ਮਾਵਾ ਪੁਤ੍ਰਾ ਕਦੀ ਨਾ ਹੋਈ
 ਐਸੀ ਪੁੱਠੀ ਨਵੀ ਨਾ ਅੱਜ ਵਗਾਮਾਏ ॥ ਤੂੰ ਹੈਮਾ ਮੇਰੀ ਮੈਂ ਹਾਂ
 ਪੁਤ ਤੇਰਾ ਨਾਹੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਚੋਰ ਬਨਾਮਾਏ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਤੈਨੂੰ
 ਅੱਜ ਦੇ ਮੱਤੀਂ ਸਮਝ ਤੀਰ ਸ਼ਕਾਰ ਚਲਾ ਮਾਏ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਲੂਨਾਂ ਚੋਲਿਓਂ ਪਕੜ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੀ ਤੈਨੂੰ ਪੂਰਨਾਂ ਰਾਜ
 ਦਿਵਾਵਨੀਹਾਂ ॥ ਮਾਰਾਂ ਰਾਜੇਨੂੰ ਜਹਿਰ ਖਵਾਰਾਂ ਤਖ਼ਤ ਰਾਜ
 ਤੇ ਤੁਧ ਬਹਾਵਨੀਹਾਂ ॥ ਤੇ ਰੇਵਾ ਸਤੇ ਕਰਾਂਗਾ ਮੁਨ ਉਸਦਾ ਇਕ
 ਤੁਧ ਨੂੰ ਵੇਖਨਾ ਚਹੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਆ ਬੈਠ ਜਾਪਲੰਘ ਤੇ ਇੱਕ
 ਵਾਰੀ ਵਾਂਗ ਆਜਸ਼ਾ ਵਾਸਤਾ ਪਾਵਨੀ ਹਾਂ ॥ ਕਰਾਂ ਮਿੰਨਤਾਂ
 ਦੰਦੀਆਂ ਟੱਡਕੇ ਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੱਢ ਤੂੰ ਹੁਕਮ ਮਨਾਵਨੀ ਹਾਂ ॥
 ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੇ ਸੁਖਨ ਨੂੰ ਕਰੇਂ ਕਾਇਮ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ
 ਲੰਘਾਵਨੀ ਹਾਂ ॥

ਕਲਾਮ ਸ਼ਾਇਰ ॥ ਪੂਰਨ ਸਮਝਿਆ ਦਿਲੋਂ ਏਹ ਡੋਲਕੇ
 ਤੇ ਪੈਰੀਂ ਮੇਰੇ ਅੱਜ ਬੇੜੀਆਂ ਪ ਨ ਲੱਗੀ ॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਤੇ
 ਮੁਲਕ ਫ਼ਨਾ ਹੁਕ ਰਕੇ ਆਖਰ ਮੇਦਾ ਭੀ ਧਰਮ ਗਵਾਨ ਲੱਗੀ
 ॥ ਮੇਰੇ ਬਾਪਦਾ ਨੰਗਨ ਮੂਸ ਡੋਬੇ ਅਤੇ ਓਸਨੂੰ ਜਹਿਰ ਖਵਾਨ
 ਲੱਗੀ ॥ ਝਸ ਡੈਨ ਵਾਲਾ ਇਸਨੂੰ ਆਨਪਿਆ ਪੁੱਠੇ ਪੈਰ ਏਹ
 ਰੱਖ ਚਲਾਨ ਲੱਗੀ ॥ ਨਾਮੈਂ ਆਵਦਾ ਏਸਦੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਜਾਨਾਂ
 ਕੁੱਲਨੂੰ ਦਾਂਗ ਜੇਲਾਨ ਲੱਗੀ ॥ ਰੱਖੇ ਅੱਜ ਇਸਤੇ ਰੱਬ ਸ਼ਰਮ
 ਮੇਰੀ ਭਰਮ ਭਰਮ ਕੇ ਮਨ ਭਰਮਾਨ ਲੱਗੀ ॥ ਦਿੱਤਾ ਕੁਝ ਜਬਾਬ

ਨਾ ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਬਾਰਬਾਰ ਜਦ ਮਗਜ਼ ਖਪਾਨਲੰਗੀ ॥ ਲੱਧੂ
ਰਾਮਪੂਰਨਤਦੋਂ ਖਛਾਹੋਕ ਜੱਫੀਪਾਜਦਪਲੰਘਤੇਫਾਨਲੰਗੀ ॥

ਲੂਨਾਂ ਨੇ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ

ਲੂਨਾਂ ਹੋਗੁੱਸੇ ਕਹਿਆ ਪੂਰਨਾਂਵੇ ਤੇਰੀ ਕਲਨੂੰ ਜਾਨਮਰਵਾ-
ਵਸਾਂ ਮੈਂ ॥ ਮੰਨਗੱਲਮੇਰੀਜੇਕਰਖੈਰਚਹੇਂ ਨਹੀਤਾਂ ਤੁਹਮਤਾਂ
ਕੁੜੀਆਂ ਲਾਵਸਾਂ ਮੈਂ ॥ ਤੇਰੀਮਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਦਾ ਰੋਗ ਲਾਵਾਂ
ਰੋਂਦੇ ਨੈਨ ਨਾ ਹੰਝੂ ਪੁੰਝਾਵਸਾਂ ਮੈਂ ॥ ਤੇਰੇ ਵੱਢਕੇ ਹੱਥ ਤ ਪੈਰ
ਚਾਰੇਵਾਂ ਗਬੱਕਰੇਜਥਾਹਕਰਵਾਵਸਾਂਮੈਂ ॥ ਤੇਰੇ ਲਹੂ ਦਾ ਹਾਰ
ਸੰਗਾਰਕਰਕੇਚਾਰੇਡੱਕਰੇਸ਼ਹਿਰਟੰਗਵਾਵਸਾਂਮੈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ
ਨਾ ਮੁੜੇਗਾ ਹੁਕਮ ਮੇਰਾ ਖੂਹੇ ਪਾਕੇ ਮਾਰਮੁਕਾਵਸਾਂ ਮੈਂ ॥

ਪੂਰਨ ਦਾ ਲੂਨਾਂ ਦੇ ਘਰੋਂ ਨੱਸਨਾ

ਪੂਰਨਸਮਝਿਆ ਕਹਿਰਏਹਕਰਨਲੰਗੀਗੁੱਸਾਖਾਕੇ ਅੰਦਰੋਂ
ਨੱਸਿਆਸੀ ॥ ਮਾ ਇੱਛਰਾਂ ਸਕੀਦੇ ਕੋਲਗਿਆ ਐਪਰ ਹਾਲ
ਏਹ ਖੋਲ੍ਹ ਨਾ ਦੱਸਿਆਸੀ ॥ ਓਹਲੇਬੈਠਕੇਗੱਲਾਂਨੂੰ ਯਾਦਕਰ
ਕਰ ਕਦੀਰੋਂ ਵਦਾਤੇ ਕਦੀਹੱਸਿਆਸੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੋ ਇਸ਼ਕ
ਦਾ ਨਾਗ ਜ਼ਹਿਰੀ ਰਾਨੀ ਲੂਨਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜੇ ਡੱਸਿਆ ਸੀ ॥

ਰਾਨੀ ਲੂਨਾਂ ਨੇ ਆਪਨਾ ਹਾਲੋਂ ਬੇਹਾਲ ਕਰਨਾ

ਰਾਨੀ ਲੂਨਾਂਥਾਂ ਧਰਮ ਬਰਾਪੂਰਨ ਨੱਸਆਪਨੇਮਹਿਲ ਜਦ
ਆਇਆਸੀ ॥ ਖਿੱਚੇਸਾਹਤੇਹਾਉਕੇ ਭਰੇਲੂਨਾਂ ਹਾਲ ਆਪਨਾ
ਚਾ ਵੰਜਾਇਆਸੀ ॥ ਜੇਵਰਲਾਹਿਕੇ ਹਾਰਸੰਗਾਰ ਤੋੜੇ ਵਿੱਚ
ਖਾਕਦੇ ਬਦਨ ਰੁਲਾਇਆਸੀ ॥ ਕੁੜਤੀਪਾੜਦੁਪੱਟੜਾਰਾਕ

ਕੀਤਾ ਰੋਰੋ ਕਹਿਰਦਾ ਨੀਰ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ॥ ਸੇਜ ਅ ਪਨੀ
 ਦਾ ਕੀਤਾ ਨਾਸ ਉਸਨੇ ਦੇਖੋਇਛਤਰਾ ਏਸਬਨਾਇਆਸੀ ॥
 ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਚਾ ਉਲਟਪੁਲੰਟ ਕੀਤੀ ਰੋਗ ਇਬਕਦਾ ਸੋਗ
 ਮਠਾਇਆਸੀ ॥ ਝੂਠਮੂਠਥੀਂ ਸੱਚਬਨਾਲੋਕੋ ਪੂਰਨਮਾਰਨੇ
 ਤੇ ਜੀਉਚਾਇਆਸੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਏਹ ਰੰਨ ਦਾ ਮਰਨ ਦੇਖੋ
 ਕਿਸ ਕਰਮ ਤੇ ਧਰਮ ਗਵਾਇਆ ਸੀ ॥

ਰਾਜ ਦਾ ਮਹਿਲਨੂੰ ਅ ਉਨਾ ਤੇ ਲੂਣਾਂ ਤੋਂ ਹਾਲ ਪੁਛਨਾ
 ਪਈਰਾਤ ਤੇ ਜੀਉ ਉਦਾਸਹੋਯਾ ਰਾਜਾ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿਚ
 ਆਇਆ ਸੀ ॥ ਅੱਗੇ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਅੰਧੋਰ ਪਿਆ ਰਾਜੇ ਹੋ
 ਹੈਰਾਨ ਬੁਝਾਇਆਸੀ ॥ ਉਭੇ ਸਾਹ ਲੈ ਲੈ ਰਾਨੀ ਰੋਂਵਦੀ ਸੀ
 ਅਤੇ ਹਾਲ ਬੇਹਾਲ ਬਨਾਇਆਸੀ ॥ ਰਾਜਾ ਆਖਦਾ ਰ ਨੀਏਂ
 ਦੱਸ ਮੂਹੋਂ ਕੀ ਦੁਖਕਲਿਜੜੇਧਾਇਆਸੀ ॥ ਜੇਵਰ ਲਾਹਕਿਉਂ
 ਕਪੜੇ ਚਾਕ ਕੀਤੇ ਖਾਕ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਬਦਨ ਰੁਲਾਇਆ ਸੀ
 ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਜਦਾ ਕਿਸ ਏਹ ਹਾਲ ਕੀਤਾ ਆਖ ਤੁਧ ਨੂੰ ਕਿਸੇ
 ਸਤਾਇਆਸੀ ॥ ਰੋਂਦੇ ਨੈਨ ਏਹ ਨੀਰਨਬੰਦਹੋਵੇ ਕਿਵੇਂ ਅੱਜ
 ਦਾ ਦਿਨ ਵਿਹਾਇਆ ਸੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਏਹ ਨਵਾਂ ਪਖੰਡ ਦੇਖੋ
 ਰਾਨੀ ਲੂਣਾਂ ਜੋ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆ ਸੀ ॥

ਲੂਣਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅੱਗੇ ਹਾਲ ਦੱਸਣਾ

ਲੂਣਾਂ ਰੋਇਕ ਰਾਜੇਨੂੰ ਕਹਿਨਲੱਗੀ ਪੂਰਨ ਅੱਜ ਮਹਿਲੀ ਮੇਰੇ
 ਆਇਆਸੀ ॥ ਪੁੱਤ੍ਰ ਆਖਕੇ ਦਿੱਤੀਆਸੀ ਸਉਸਨੂੰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ
 ਦੇ ਪਾਸਬਹਾਇਆਸੀ ॥ ਰਾਨੀ ਇੱਛ ਰਾਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਮਝਿਆ

ਨਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਨਾ ਦਿਲੋਂ ਬਨਾਇਆ ਸੀ ॥ ਅਸਾਂਤਰ ਸਦਿਆਂ
 ਨੂੰ ਰੱਬ ਲਾਲ ਦਿੱਤਾ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਪਲ ਨਾ ਪਾਇਆ ਸੀ ॥
 ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਸਾਧ ਕੁਧਰ ਮਹੋਯਾ ਰੱਬ ਉਸ ਤੋਂ ਧਰਮ ਖ ਇਆ
 ਸੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮਉ ਸਵੇਖ ਕੇ ਬਕਲ ਮੇਰੀ ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰ ਮਨ
 ਭਰਮਾਇਆ ਸੀ ॥

ਰਾਜਾ ਸੁਨੋ ਜੀ ਗੱਲ ਖਿਆਲ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉਤੇ
 ਮਾਰਿਆ ਸੀ ॥ ਪੁੱਤਰ ਪੂਰਨਾ ਅੱਖ ਸਮਝ ਰਹੀ ਪੂਰਨ ਜ਼ਰਾ
 ਨਾ ਦਿਲ ਨੂੰ ਠਾਰਿਆ ਸੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈ ਦਿਆਂ ਦੁਹਾਈਆਂ
 ਮੈਂ ਪੂਰਨ ਖੋਫ ਨਾ ਜ਼ਰਾ ਚਿਤਾਰਿਆ ਸੀ ॥ ਸਗੋਂ ਪਕੜ ਕੇ
 ਪਾਸ ਖਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਧੱਫਾ ਮੂੰਹ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ॥ ਕੁੜਤੀ
 ਫਾੜ ਦੁਪੱਟੜਾ ਚ ਕਹੋ ਯਾ ਜਦੋਂ ਖਿੱਚ ਉਸ ਪਲੰਘ ਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ
 ਸੀ ॥ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਅਖ ਦੀ ਸਾਂ ਨਾਲੇ ਸ਼ੋਰ ਕਰ ਜ਼ੋਰ
 ਪੁਕਾਰਿਆ ਸੀ ॥ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਮਹੱਲ ਵਿਚੋਂ ਉਠ ਨੱਠਾ ਲੱਤ ਮਾਰ
 ਜਦ ਪਲੰਘ ਤੋਂ ਝੜਿਆ ਸੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮ ਮੇਰੀ ਰੱਬ ਸ਼ਰਮ
 ਰੱਖੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾ ਪੂਰਨ ਵਿਗੜਿਆ ਸੀ ॥

ਜਵਾਬ ਰਾਜਾ

ਰਾਜਾ ਆਖਦਾ ਰਾਨੀਏਂ ਸਬਰ ਕਰ ਤੂੰ ਚੜ੍ਹਦਿਨ ਤਾਂ ਪੂਰਨ
 ਬੁਲਾਵਸਾਂ ਮੈਂ ॥ ਅਸੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਰੱਖਨੇ ਧਰਮ ਨਾ ਹੀਂ ਪੁੱਠੇ ਖੱਲ ਤੂੰ
 ਵੇਖ ਲੁਹਾਵਸਾਂ ਮੈਂ ॥ ਜੇ ਉਹ ਤੁਧਨੂੰ ਵੇਖ ਕੁਧਰ ਮਹੋਯਾ ਉਹਨੂੰ
 ਚੜ੍ਹ ਸੁਲੰਟੰਗ ਵ ਵਸਾਂ ਮੈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮ ਮੈਂ ਰਾਜ ਵਿਚ ਅਦਲ
 ਕਰਸਾਂ ਵਾਂਗ ਬੰਕਰੇ ਜਾਨ ਕੁਹਾ ਵਸਾਂ ਮੈਂ ॥

ਰਾਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਨਾ ਵਾਸਤੇ ਲਿਆਉਣੇ ਪੂਰਨ
 ਸਣੇ ਵਜ਼ੇਰ ਅਤੇ ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦੇ
 ਚੜ੍ਹਿਆ ਦਿਨ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਹੈ ਗੁਲਾਮਤਾਂ
 ਆਵਿਆ ਜੇ ॥ ਬੰਨ੍ਹਮੁਸ਼ ਰਾਂਤੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਜ਼ੇਰ ਕਰਕੇ ਨਾਲੇ ਸੱਦ
 ਵਜ਼ੀਰ ਲਿਆਵਿਆ ਜੇ ॥ ਜੇਹੜੇ ਹੋਰਦੀ ਵਾਨ ਸਨ ਦਰਦਖਾਹੀ
 ਉਹਨਾਂ ਪਕੜ ਹਜ਼ੂਰ ਮੰਗਾਵਿਆ ਜੇ ॥ ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਜੰਮਿਆ
 ਪੁੱਤ ਸਿਸਨੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਇਆ ਜੇ ॥ ਪੁੱਛਨ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੁਕਮ ਦੱਸੋ ਕਿਸੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਛੱਡ ਨਾ
 ਆਵਿਆ ਜੇ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਜੇ ਜ਼ਰਾ ਭੀ ਉਜ਼ਰ ਕਰਸਨ ਮਾਰ
 ਕੋਟਲ ਖੱਲ ਲੁਹਾਵਿਆ ਜੇ ॥

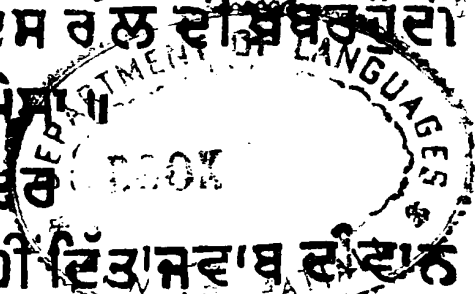
ਗੁਲਾਮ ਦਾ ਜਾਕੇ ਪੂਰਨ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ
 ਗਿਆ ਪਾਸ ਪੂਰਨ ਦੇੜ ਨਫ਼ਰ ਓਵੇਂ ਮੂਹੋਂ ਜ ਇ ਸਮਾਲ
 ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ॥ ਨਾਲੇ ਜਾ ਵਜ਼ੀਰ ਦੇ ਵਾਨ ਤਾਈਂ ਹੁਕਮ ਰਾਜੇ
 ਦਾ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆ ਸੀ ॥ ਰਾਨੀ ਇੱਛਰ ਭੀ ਹੋਵੇ ਜਲਦ ਹਾਜ਼ਰ
 ਰਾਜੇ ਆਪ ਮੂੰਹੋਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਸੀ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਗੁਲਾਮ ਲੈ ਨਾਲ
 ਸਭਨਾਂ ਜਲਦ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ॥

ਪੂਰਨ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜੇ ਪਸ ਆਉਣਾ ਤੇ
 ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੂਰਨ ਉਤ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ
 ਰਾਜਾ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਗਜ਼ਬ ਹੋਯਾ ਕਹਿੰਦ ਕੁਲ ਨੂੰ ਦਗ ਚਾ
 ਲਾਇਆ ਤੂੰ ॥ ਕਰੇਂ ਮਾਂ ਦੀ ਵਲ ਨਿਗਾਹ ਭੈੜੀ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ
 ਪਾਲਨਾ ਪਾਇਆ ਤੂੰ ॥ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਤੂਤ ਮੈਂ ਦੇਖ ਆਯਾ ਮਾਤੰ

ਮਾਂ ਤੁ ਜੋ ਕਰ ਆਇਆ ਤੂੰ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਤਦ ਆਵਈ ਮੋਤ ਤੈਨੂੰ
ਮੇਰੇ ਘਰ ਜਦ ਜੰਮਿਆ ਤਾਇਆ ਤੂੰ ॥ 1696/1

ਰਾਜੇ ਦਾ ਵਜ਼ੀਰ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਉਤੇ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ
ਖੜੇ ਕੋਲ ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਵਾਨ ਕੰਬਨ ਰਾਜਾ ਆਖਦਾ ਕਹਿਰ ਕਮ-
ਇਆ ਜੇ ॥ ਕਮ ਅਕਲ ਤੇ ਨਿਮਕ ਹੋ ਮਤੁ ਸੀਏ ਵੇਂ ਰਾਇਗਾਂ
ਉਮਰ ਗਵਾਇਆ ਜੇ ॥ ਕਰਨ ਪੂਰਨ ਦਾ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਲੱਗਾ
ਅੱਗੋਂ ਆਖ ਏਹ ਗੱਲ ਸੁਨਾਇਆ ਜੇ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਨਾਦਾਨ ਹੈ
ਅਜੇ ਲੜਕਾ ਦੇਖੋ ਕੀ ਕਰਤੂਤ ਕਰ ਆਇਆ ਜੇ ॥

ਰਾਜੇ ਦਾ ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ
ਖਾ ਗੁੱਸਾ ਰਾਜੇ ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਤੋਂ ਕਹਿਆ ਜੰਮਿਓਂ ਕਿਉਂ ਬੇਦੀਦ
ਐਸਾ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੁਧਰਮ ਹੋਯਾ ਭੈੜੇ ਵਕਤ ਦਾ ਤੁਖਮ
ਪਲੀਦ ਐਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਛੁਨਾਹ ਕੀਤਾ ਪੂਰਨ ਪੁਤ
ਕੁਪੁਤ ਖਰੀਦ ਐਸਾ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਬਰ ਹੁੰਦੀ
ਵੇਂਦਾ ਜੰਮਦਿਆਂ ਮਾਰ ਯਜੀਦ ਐਸਾ ॥

ਕਲਾਮ ਸ਼ਬਦਿਰ

ਦਿੱਤਾ ਕੁਝ ਜਵਾਬ ਵਜ਼ੀਰ ਨਾ ਹੀ ਨਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਵਾਬ ਦੀ ਵਾਨ
ਲੋਕੋ ॥ ਖੜੇ ਕੰਬਦੇ ਆਖਦੇ ਮੋਤ ਆਈ ਨਾ ਕੁਝ ਉਜ਼ਰ ਜ ਖੋਲ੍ਹ
ਸੁਨਾਨ ਲੋਕੋ ॥ ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਭੀ ਖੜੀ ਰੋਂ ਵਈ ਸੀ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ
ਦੀ ਤਰਫ਼ ਧਿਆਨ ਲੋਕੋ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਜੇ ਪੂਰਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ
ਕਾਹਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਪੁਤ ਸਲਵਾਨ ਲੋਕੋ ॥

ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੂਰਨ ਉਤੇ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ

ਰਾਜੇ ਪੂਰਨ ਦੀ ਤਰਫ ਤਲਵਾਰ ਖਿੰਚੀਕ ਹਿੰਦਾ ਦਿਆਂਗਾ ਮਾਰ
ਮੁਕਾ ਤੈਨੂੰ ॥ ਮਾਰ ਮਛਕਾਂਏ ਹੱਲ ਉਧੜ ਤੇਰੀ ਦਿਆਂਸਹਿਰ
ਦੇ ਵਿਚਟੰਗਵ ਤੈਨੂੰ ॥ ਚਿਖ ਕਰਤਿਆਰ ਤੇ ਅੰਗਲਾਵਾ ਕਰਾਂ
ਆਕ ਵਿਚ ਅੰਗ ਜਲਾ ਤੈਨੂੰ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਵੱਢ ਹਾਂਥ ਤੇ ਪੈਰ ਤੇਰੇ
ਮਾਰ ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਦਿਆਂ ਸਟਵਾ ਤੈਨੂੰ ॥

ਪੂਰਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਨਾ

ਬੰਨ੍ਹ ਹੱਥ ਦੋਵੇਂ ਕਹਿੰਦਾਰ ਪੂਰਨ ਮੈਨੂੰ ਬੇਗੁਨਾਹ ਨਾ ਮਾਰ ਰਾਜਾ
॥ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦੋਸਗੁਨਾਹ ਕੋਈ ਏਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੱਚ ਨਤਾਰ
ਰਾਜਾ ॥ ਮਖੋਂ ਮਾਨੂੰ ਮੰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਨਾ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੁਝ
ਤਕਰਾਰ ਰਾਜਾ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਤੂੰ ਪੁੱਛ ਜੋਹਾਲ ਸੱਚ ਜ਼ਰਾ ਆਪਨੇ
ਦਿਲ ਨੂੰ ਠਾਰ ਰਾਜਾ ॥ ਜਵਾਬ ਰਾਜਾ

ਰਾਜੇ ਪੂਰਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਚਪੇੜ ਮਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਦੇਂ ਜਵ ਬਸਵਾਲ
ਮੈਨੂੰ ॥ ਪਹਿਲੋਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤੋ ਹੁਣ ਰੋ ਅੱਖੀਂ ਦੱਸੋ
ਲਾਲ ਮੈਨੂੰ ॥ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖਿਆ ਤਦ ਮਾਲੂ ਮਹੋਯਾ ਸੱਭੇ ਗੁਜਰਿਆ
ਹਾਲ ਅਹਿਵਾਲ ਮੈਨੂੰ ॥ ਕੁੜਤੀ ਪੜਦੇ ਪੱਟੜਾ ਠਾਕ ਕੀਤੋ ਹੁਣ
ਦੇਂ ਧੋਖਾ ਦੱਸੋ ਚਲ ਮੈਨੂੰ ॥ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦੱਬਦਾ ਸੌਫ ਖਾਧੋ
ਕਈ ਖੂਹਣੀਆਂ ਸੁੱਟਿਓ ਗਾਲ ਮੈਨੂੰ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਨਾ
ਸਮਝਿਓ ਬਾਪ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝੀਂ ਹੋਰ ਕਰ ਹੋਰ ਖਿਆਲ ਮੈਨੂੰ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਪੂਰਨ ਆਖਦਾ ਰੱਬਦਾ ਵਾਸਤਾਈ ਤੇਰਾ ਰੱਬ ਕਰਸੀ ਬੇੜਾ
ਪਾਰ ਰਾਜਾ ॥ ਮਾਂ ਮਾਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਾ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕੁਛ

ਕੀਤੀ ਗੁਫ਼ਾ ਤਾਰ ਰਾਜਾ ॥ ਕੁੜਤੀ ਹੱਥਦੁਪੱਟੜੇ ਨਹੀਂ ਲਾਯਾ
ਲੱਗੀ ਝੂਠ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਤਲਵਾਰ ਰਾਜਾ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮਜੇਜ਼ਰਾਮੈਂ
ਝੂਠ ਆਖਾ ਮੈਨੂੰ ਪਵੇ ਅਜਗੈਬ ਥੀਂ ਧਾੜ ਰਾਜਾ ॥

ਜਵਾਬ ਰਾਜਾ

ਓਹ ਐਸੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੇ ਕੋਈ ਜਗ ਅੰਦਰ ਜੈਸੀ ਮਾਂ ਵਲ
ਕੀਤੀ ਨਿਗਾਹ ਪੂਰਨ ॥ ਵਾਂਗਬੱਕਰੇ ਤੇਰੀਏਹਖੱਲਲਾਹਵਾਂ
ਸਿਰਧੜਥੀਂ ਕਰਾਂਜੁਦਾਪੂਰਨ ॥ ਭੇਰੇ ਪ ਲਿਆ ਪਾ ਸਹੀਰ
ਤੇਰਾ ਦਿਆਂ ਸ਼ਾਕ ਦੇ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਪੂਰਨ ॥ ਖੰਜਰਮਾਰ ਤੇਰਾ
ਅੱਜ ਪੇਟ ਪੜਾਂ ਏਹੋ ਤੁਧਦੀ ਹੈ ਮਜ਼ ਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੀਗੱਲਨਾ
ਮੰਨਾਗਾਅੱਜਕੋਈ ਜੇਹੜੀਦੇ ਬਨਾਸੁਨਾਪੂਰਨ ॥ ਉਸੀਵਕਤ
ਜੱਲਾਦਾਂਨੂੰ ਹੁਕਮਦੇਂਦਾ ਵੱਢੋਹੱਥਤੋਪੈਰ ਸੁਹਾ ਪੂਰਨ ॥ ਮਾਰ
ਛਮਕਾ ਤੇ ਖੱਲ ਉਧੇੜ ਇਸਈ ਦੇਓ ਲੱਥ ਖੂਹੇ ਵਿਚਪਾ
ਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭਰਸਆਵੇ ਹੋਰਕੋਣਜੋਲਏ
ਛੁਡਾ ਪੂਰਨ ॥

ਰਾਜਾ ਅੱਗੇ ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾ ਦਾ ਰੋਣਾ ਪਿੱਟਣਾ

ਰੋਂਦੀ ਇਛਰਾ ਖੜੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੀਪੁੱਤਰਬੇਗੁਨਾਹਨਾਮਾਰ
ਰਾਜਾ ॥ ਹੱਥਪੈ ਤਨਾ ਵੱਢਸੁਹਾਇਸਦੇਖੂਹੇਪਾਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸਾੜ
ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਨੀਆਵਿੱਚ ਕਿਉਂਅ ਪਨਾਨਾਮਡਬੇਤੈਨੂੰਆਖਨੀ
ਹਾਂ ਬਾਰੰਬਾਰ ਰਾਜਾ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਏਹ ਗੱਲਨਾ ਹੈ ਸੱਚੀ ਲੂਨਾ
ਆਖਿਅ ਝੂਠ ਪਹਾੜ ਰਾਜਾ ॥ ਜਵਾਬ ਰਾਜਾ

ਰਾਜਾ ਆਖਦਾ ਰਾਨੀਏਂ ਬੋਲਨਾਹੀਂ ਕਿਉਂ ਮਰਨੀਹੀਂ ਪੂਰਨ

ਦੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਭੀ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਂ ਦੇ ਪਲੰਘ ਤੇ ਜਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਰਕੀ
ਪੁੱਛੇ ਮੈਥੋਂ ਹਾਲ ਤੂੰ ਭੀ ॥ ਮੇਰਾ ਸਾੜ ਉਸ ਜਿਗਰ ਕਬਾਬ
ਕੀਤਾ ਕਿਉਂ ਦੇਂ ਮਵਾਤੜਾ ਬਲ ਤੂੰ ਭੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਪਾਵਾਂ
ਪੂਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਹੇ ਜਾਹ ਮਾਰ ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਛਾਲ ਤੂੰ ਭੀ ॥

ਲੂਨਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਵੱਲ ਖ਼ਤ ਭੇਜਣਾ

ਲਿਖ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਖ਼ਤ ਲੂਨਾਂ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਮੈਂ ਅਰਜ
ਸੁਨਾਵਨੀ ਹਾਂ ॥ ਕਰੇਂ ਖ਼ੁਸ਼ੀਜੇ ਬੈਠਕੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਇਸੇ ਵਕਤ
ਹੀ ਆਖ ਛੁਡਾਵਨੀ ਹਾਂ ॥ ਮੇਰੇ ਪਲੰਘ ਦਾ ਸੇਜ ਨੂੰ ਕਰੇਂ ਮੈਲੇ
ਸ਼ਰਬਤ ਸ਼ੌਕ ਦਾ ਘੋਲ ਪਿਲਾਵਨੀ ਹਾਂ ॥ ਗੱਲ ਹੋ ਰਈ ਹੋਰ
ਵਲਾਇਕੇ ਤੇ ਘਰ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਲਾਵਨੀ ਹਾਂ ॥ ਕਰ ਸ਼ੌਛ
ਨਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਤੂੰ ਆਖ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਮੁੜਾਵਨੀ ਹਾਂ
ਲੱਗਾ ਦਾ ਗਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਇੱਛ ਤਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਰੀ ਚਿੰਦ ਗੀਰੱਖਿ ਦਾ ਵਨੀ
ਹਾਂ ॥ ਜਲਦ ਦੇ ਹਜ਼ਬ ਬ ਇਸ ਵਕਤ ਮੈਂ ਨੂੰ ਹੋਵਾਂ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਤੇ ਆਖ
ਬਠਾਵਨੀ ਹਾਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੇ ਪੂਰਨਾਂ ਪੁਤ ਬਨਿਓਂ ਦੇਖਾ ਕਹੀ
ਮੈਂ ਗੋਦ ਖਿਡਾਵਨੀ ਹਾਂ ॥

ਜਬਾਬ ਪੂਰਨ ਭਗਤ

ਪੜ੍ਹਕੇ ਖ਼ਤ ਤੇ ਪੂਰਨ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੇ ਧਰਮ
ਗੁਵਾਵਨਾ ਮੈਂ ॥ ਚੰਦਰੋਜ ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਅਕਸਰ
ਫੇਰ ਮਾਏ ਮਰ ਜਾਵਨਾ ਮੈਂ ॥ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾ ਹੱਥ ਤੇ ਪੈਰ ਮਰੇ
ਇਕ ਦਿਨ ਖ਼ਾਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੁਲ ਜਾਵਨਾ ਮੈਂ ॥ ਲੇਖ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ
ਹੋਸੀ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਲੱਧੂਰਾਮ ਗਵਾਹ ਭੁਗਤਾ ਵਨਾ ਮੈਂ ॥

ਰਾਨੀ ਇੰਛਰਾ ਦੀ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਕਰਨੀ
ਪੁੱਤਰ ਬੇਗੁਨਾਹਨੂੰ ਮਾਰਨਾਹੀਂ ਪਕੜਜੁਲਮਦੀ ਹੱਥਸੁਖਸ਼ੇਰ
> ਰਾਜਾ ॥ ਭੋਰੇ ਪਾਲਿਆ ਖੁਖੀਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਸੋਹਨਾ ਚੰਦ ਪੁੱਤ੍ਰ
ਬੇਨਜ਼ੀਰ ਰਾਜਾ ॥ ਦੇਸੋਂ ਕੱਢ ਗੁਨਾਹ ਜੇ ਕੁੱਝ ਸਾਬਤ ਹੱਥ ਪੈਰ
ਨਾ ਏਸਦੇ ਚੀਰ ਰਾਜਾ ॥ ਆਖੇ ਰੰਨਦੇ ਲੱਗ ਕਿਉਂ ਮਾਰਨਾ ਹੈ
ਮਗਰ ਪਾਜੱਲਾਂ ਵਹੀਰ ਰਾਜਾ ॥ ਕੁਝ ਸਮਝ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਦਿਲ
ਅੰਦਰ ਹੱਥੀਂ ਰੋਬਨਾ ਮਾਰ ਸਰੀਰ ਰਾਜਾ ॥ ਰੱਬ ਕਰ ਮਕੀਤਾ
ਏਹੋ ਪੁੱਤ ਹੋਯਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਦਿਸਦਾ ਵੀਰ ਰਾਜਾ ॥ ਕਰ
ਸਬਰ ਦੇਸੀ ਰੱਬ ਅਜਰ ਤੈਨੂੰ ਏਸ ਗੱਲ ਦੀ ਦੇਖ ਤਾਸੀਰ
ਰਾਜਾ ॥ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬੜ ਨਾ ਜੱਗ ਤੇ ਨਾਮ ਰਹਿ ਸੀਏ ਹੋ ਕੀ ਮੀਆ ਹੈ
ਅਕਸਰ ਰਾਜਾ ॥ ਦੌਲਤ ਸਦਾ ਤੇ ਸਦਾ ਨਾ ਹੋਨ ਪੁੱਤਰ ਮੱਝੀਂ
ਗਾਈਂ ਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਬੀਰ ਰਾਜਾ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਏਹ ਪੁੱਤ ਨਾ ਫੇਰ
ਮਿਲ ਸੀ ਰਾਜ ਛੱਡ ਜੇ ਹੋਵੇ ਫਕੀਰ ਰਾਜਾ ॥

ਜਵ ਬ ਰਾਜਾ

ਸਦਾ ਕਿਸ ਦਾ ਰੱਬ ਨਾ ਨਾਮ ਡੋਬੇ ਭੈੜੀ ਸਦਾ ਨਾ ਜੰਮੋ ਔਲਾਦ
ਰਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਦੁਖ ਤੇ ਸਦਾ ਨਾ ਸੁਖ ਹੁੰਦੇ ਸਦਾ ਹੋਵੇ ਨਾ ਖਾਨਾਂ
ਬਰਬਾਦ ਰਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਸਦਾ ਨਾ ਰਹੇ ਦੌਲਤ ਸਦਾ
ਸੁਲਹ ਨਾ ਸਦਾ ਫਸਾਦ ਰਾਨੀ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਨਾ ਪੂਰਨ ਨੇ ਸਦਾ
ਮਰਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਸ਼ਾਦ ਰਾਨੀ ॥

ਜੱਲਾਦਾਂ ਅੱਗੇ ਰਾਨੀ ਇੰਛਰਾ ਦਾ ਰੋਣਾ ਪਿਟਣਾ
ਰੋਂ ਦੀ ਇੰਛਰਾਂ ਜ਼ਰਾ ਨਾ ਸਬਰ ਆਵੇ ਜਿਸ ਤੇ ਚੱਛ ਗਈ ਕਲਮ

ਤਕਦੀਰ ਲੋਕੋ ॥ ਧਾਹੀਂ ਮਾਰਦੀ ਖੋਹਦੀ ਵਾਲਸਿਰਦੇਅੱਖੋ
 ਚਲਦਾ ਰੱਤ ਦਾ ਨੀਰ ਲੋਕੋ ॥ ਯੂਸਫ਼ ਪੁਤ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਵਾਂਗ
 ਪੂਰਨ ਕਰ ਚੱਲਿਆ ਅੰਜਬਸੀਰਲੋਕੋ ॥ ਅੰਬ ਸ਼ੈਕਦੇ ਨਾਲ
 ਜੋ ਬੀਜਿਆ ਸੀ ਉਗ ਪਈ ਜੇ ਜੱਡ ਕਰੀਰਲੋਕੋ ॥ ਹੱਥਬੰਨ੍ਹ
 ਜੱਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਸੀ ਮਨ ਭਾਵਦੀ ਲੋ ਜ ਗੀਰ ਲੋਕੋ ॥
 ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੇ ਵੱਢੋ ਨਾ ਹੱਥ ਇਸ ਦੇ ਖੂਹੇ ਸੁੱਟ ਨਾ ਕਰੋ
 ਦਿਲਗੀਰ ਲੋਕੋ ॥

ਜੱਲਾਦਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਪੈਰ ਵੱਡਕੇ ਪੂਰਨ

ਭਗਤ ਨੂੰ ਖੂਹ ਵਿਚ ਸੁੱਟਣਾ

ਮੰਨੀ ਗੱਲ ਜੱਲਾਦਾਂ ਨੇ ਜ਼ਰਾ ਨਾਹੀ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾ ਬਹਾ
 ਦਿੱਤਾ ॥ ਪੂਰਨ ਮਾਤੋਂ ਚਾ ਵਿਛੋੜਿਓ ਨੇ ਫੱਟ ਤੇ ਜਤ ਲਵ ਰ ਚਲਾ
 ਦਿੱਤਾ ॥ ਵੱਡ ਹੱਥ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲੇ ਪੈਰ ਉਸ ਦੇ ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਪੂਰਨ
 ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ॥ ਤਮਾ ਰੱਖ ਇਨਆਮਦਾ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਛੰਨਾਂ
 ਰੱਤ ਦਾ ਪੂਰ ਭਰਾ ਦਿੱਤਾ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗਏ ਲੈਕੇ ਪਾਸ ਲੂਨਾਂ
 ਮੂਹੇ ਜਾ ਸਲਾਮ ਬੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ॥ ਆਖਨ ਹੱਥ ਤੇ ਪੈਰ ਸੁਹਾ
 ਪੂਰਨ ਵੱਢ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਖੂਹੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ॥ ਸਾਨੂੰ ਦੇਹ ਇਨਾਮ
 ਜੇ ਦਿਲ ਆਵੇ ਤੇਰਾ ਰੱਬ ਨੇ ਹੁਕਮ ਬਨਾ ਦਿੱਤਾ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ
 ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਬਹੁਤ ਲੂਨਾਂ ਮੂਹੇ ਆਖ ਇਨਾਮ ਦਿਲ ਵਾ ਦਿੱਤਾ ॥

ਕਲਾਮ ਸ਼ਾਇਰ

ਲੂਨਾਂ ਬੈਠ ਇਕੱਲੜੀ ਵਿੱਚ ਗੋਸ਼ੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਗਾਰ ਬਨਾਨ
 ਲੱਗੀ ॥ ਜਗਹ ਸੁਰਖੀ ਦੀ ਹੋਠਾਂ ਤੇ ਲਹੂ ਮਲਿਆ ਅੱਖੀ ਪਾ

ਸੁਰਮਾਂ ਮਟਕਾਨ ਲੱਗੀ ॥ ਆਖੇ ਮੰਨੀ ਜੇ ਗੱਲਨਾ ਪੂਰਨਾਵੇ
ਦੁਖ ਕੇਹੀ ਮੈਂ ਗੋਦ ਖਿਡਾਨ ਲੱਗੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਸੁੱਤੀ ਖੁਸ਼ੀ
ਨਾਲ ਲੁਣਾਂ ਰੇਂਦੀ ਇੱਛਰਾਂ ਰੋਨ ਵਿਹਾਨ ਲੱਗੀ ॥

ਪੂਰਨ ਦੀ ਮਾਈ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਰੋਨਾ

ਹੱਥ ਵੱਡ ਜਦ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਖੂਹ ਪਾਯਾਰੋਂ ਦੀ ਇੱਛਰਾਂ ਮੁਖੋ ਪੁਕਾਰ
ਬੇਟਾ ॥ ਨਾ ਕੁਛ ਦੋਸ਼ ਗੁਣਾ ਹਸੀ ਤਧ ਕੀਤਾ ਏਵੇਂ ਝੂਠ ਬਣਿਓਂ
ਗੁਨਹਗ ਰਬੇਟਾ ॥ ਪਾਯਾ ਵਾਸਤਾ ਰੱਬ ਦਾ ਮਾਰਢਾਂ ਹੀ ਮੰਨੀ
ਇੱਕ ਨਾ ਰਾਜ ਗੁਫਤਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਕੂਕਾਂ ਹੋਰ ਜਾਨਾ ਹੀਂ
ਇੱਕ ਰੱਬ ਦਾ ਸਾਸਦ ਰਬਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਭੋਰੇ ਪਾਕ ਪਾਲਿਆ ਨਾਲ
ਦੁੱਖਾਂ ਓਹੋ ਦੁਖ ਹੋਏ ਇਜ਼ਹਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਤੇਰੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ
ਨਾ ਮੂਲ ਡਿੱਠੀ ਪੀਤਾ ਪਾਨੀ ਨਾ ਤੁਧ ਥੀਂ ਵਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਖੂਹੇ
ਵਿੱਚ ਪਾਯਾ ਤੈਨੂੰ ਜ ਲਮਾਂ ਨੇ ਓਥੇ ਕੋਨ ਲੈ ਸੀ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ਬੇਟਾ ॥
॥ ਮੇਰਾ ਵੱਸ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਵਾਰ ਸੁੱਟਾਂ ਜਾਨ ਤੁਧ ਥੀਂ ਵਾਰ ਕਰ
ਪਿਆਰ ਬੇਟਾ ॥ ਨਾਲ ਸ਼ੌਕ ਦੇ ਸ਼ੀਰ ਪਿਲਾ ਤੈਨੂੰ ਗੋਦੀ ਪਾ ਜੋ
ਕੀਤਾ ਪਿਆਰ ਬੇਟਾ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮਉ ਸਪਿਆਰ ਨੇ ਖੁਆਰ ਕਰ ਕੇ
ਨਾਮ ਡੋਬਿਆ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਬੇਟਾ ॥

ਦੂਸਰਾ ਫ਼ਗਾਨ

ਖਲੀ ਵਿੱਚ ਰਾਹੀਂ ਖੜੀ ਕਰ ਬਾਹੀ ਰੋਵਾਂ ਮਾਰ ਆਹੀਂ ਫ਼ਰਯਾਦ
ਰੱਬਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤ ਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਕੁਟ ਚੂਰਨ ਮੈਨੂੰ ਕੋਨ ਦੇ ਸੀ
ਮੰਗੀ ਦਾਦ ਰੱਬਾ ॥ ਪਾਯਾ ਵੱਸ ਜੱਲਾ ਦਾਂਦੇ ਆਪ ਰਾਜੇ ਆਯਾ
ਤਰਸ ਨਾ ਦੇਖ ਔਲਾਦ ਰੱਬਾ ॥ ਮੇਰਾ ਕੁਲ ਅਰਾਮ ਹਰਾਮ ਕੀਤੋ

ਲੂਨਾਂ ਲਾਇਕੇ ਇਸ਼ਕ ਸਵ ਦ ਰੱਬਾ ॥ ਖੂਨ ਪੀੜ ਸਰੀਰ
 ਨਚੋੜਿਓਨੇ ਜਿਵਾਂ ਵੇਲਨੇ ਵਿੱਚਕਮਾਦਰੱਬਾ ॥ ਹੋਈ ਜਿੰਦਗੀ
 ਅੱਜ ਬਰਬਾਦ ਮੇਰੀ ਲੂਨਾਂ ਠੰਢ ਕਲੇਜੜਾ ਸ਼ਾਦਰੱਬਾ ॥ ਅੱਜ
 ਕੁਝ ਨਾ ਸੁਝਦਾ ਮੁਝਤਾਈਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋਈ ਬਰਾਬਾਦ ਰੱਬਾ
 ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਤੁਆਮ ਹਰਾਮ ਕੀਤਾ ਬਾਝ ਪੁੜ੍ਹੇ ਹੋਅਜ਼ਾਦਰੱਬਾ

ਤੀਸਰਾ ਫ਼ਗਾਨ

ਓਰੀ ਓਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਏਹ ਸੰਨ੍ਹ ਲਾਕੇ ਮੇਰਾ ਚੌੜ ਕੀਤੋ ਘਰ
 ਅਬਾਦ ਲੂਨਾਂ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤ ਪੂਰਨ ਐਵੇਂ ਮਾਰਿਆਈ ਦਿਲ
 ਸਖਤ ਕਰੇ ਵਾਂਗ ਫੋਲਾਦ ਲੂਨਾਂ ॥ ਨੀ ਤੂੰ ਔਤ ਨਖੰਤਰੀਰਹੇ
 ਬੈਠੀ ਦੇਵੀ ਰੱਬਨਾ ਮੂਲ ਐਲਾਦ ਲੂਨਾਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਦੇ ਵੀ ਤੈਨੂੰ
 ਰੱਬ ਬਦਲਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬੇਬਨੀਯਾਦ ਲੂਨਾਂ ॥

ਚੌਥਾ ਫ਼ਗਾਨ

ਜੰਮਿਆਂ ਪੂਰਨ ਸਪੂਰਨ ਸਭ ਕੰਮ ਹੋਏ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੰਗ
 ਜਹਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਅੱਜ ਪਾਇਕੇ ਵਖਤ ਕੂਟਖਤ ਮੈਨੂੰ ਆਪ
 ਹੋਗਿਆ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਪੂਰਨ ਸੱਟ ਪਲੱਟ ਉਲੱਟ
 ਗਿਆ ਤਖਤਾਤਖਤ ਸਾਹੀ ਸਲਵਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਵੱਢੇ ਹੱਥਨਾਂ ਹੱਥ
 ਉਹ ਵਕਤ ਆਵੇ ਉਲਟੇ ਬਖਤ ਜਦ ਸਖਤ ਸਖਤਾਨ ਪੂਰਨ
 ਲੇਖਨ ਲਿਖਨ ਦੇ ਵਕਤ ਨਾਲੇ ਖਲਿਖੇ ਗੁਣ ਕੌਨ ਲਿਖੇ ਲੇਖ
 ਆਨ ਪੂਰਨ ॥ ਕੌਨ ਦਰਦ ਖਾਹੀ ਤੋੜੇ ਏਹ ਫਾਹੀ ਪੂਟਨ ਗਲ
 ਪਾਈ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਕੀਤੀ ਖਬਰ ਬੇਖਬਰਨਾ ਕਿਸੇ
 ਤਾਈਂ ਜੋ ਜੋ ਮਾਂ ਮਾਂ ਤਰਕਿਹਾਰਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਨਾ ਮੁਖ

ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਓ ਸੋ ਪਿੰਛੇ ਰੱਬ ਸੱਚੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਨ ਪੂਰਨ ॥

ਪੰਜਵਾਂ ਫ਼ਗ਼ਾਨ

ਪੂਰਨ ਪੁਤ ਨੂੰ ਮਾਰਗਵਾਇਆਈ ਬਾਪ ਕੌਨ ਬੁਲਾਵਸੀ ਆਨ
 ਰਾਜਾ ॥ ਏਹ ਲਾਲਨ ਆਵਸੀ ਹੱਥ ਤੇਰੇ ਕਰੇਂ ਢੁੰਡ ਜੇ ਜਿਮੀਂ
 ਅਸਮਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਏਵੇਂ ਬੇਗੁਨਾਹ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆਈ ਕੁਛ ਓਸਨਾ
 ਕੀਤਾ ਨੁਕਸਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨੰਗਾ ਨਾਲ ਕੰਨਾਂ
 ਗੱਲਾਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਜਗ ਜਹਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਬਾਪ ਦਾਦੇਦਾਨਾਂ ਮ ਚਾ
 ਖ਼ਤਮ ਕੀਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਵੈਰਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਆਖੇ ਰੰਨਦੇ
 ਲੱਗਕੇ ਖ਼ੂਨ ਕੀਤੇ ਡੋਬ ਆਪਨਾ ਧਰਮਈ ਮਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਕੀਤੀ
 ਅਦਲ ਨਿਸਾਫ਼ਈ ਗੱਲ ਨਾਹੀਂ ਸੱਚ ਖ਼ੂਠ ਨਾ ਲਿਓ ਪਛਾਨ
 ਰਾਜਾ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮਮੇਰਾ ਬਾਗ਼ ਚੌੜਕੀ ਤੋ ਵੱਲੋਂ ਤੋੜਕਰ ਵੱਖਰੀ
 ਪਾਨ ਰਾਜਾ ॥

ਕਲਾਮ ਸ਼ਾਇਰ

ਹੋਈ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਤਦੋਂ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਜਦੋਂ ਵਿਚ ਖੂਹੇ ਸੁਟ ਜਾਨ
 ਪੂਰਨ ॥ ਅੰਧੇ ਖੂਹ ਵਿਚੋਂ ਪਾਨੀ ਖ਼ੁਸ਼ਕ ਹੋਯਾ ਬੈਠਾ ਸਬਰ ਕਰ
 ਜਾਨ ਹੈਰਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਰੋਟੀ ਸਬਰ ਵਲੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ
 ਐਸੀ ਤਰਾਈ ਰਹੇ ਗੁਜ਼ਰਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਬਝੋਂ ਰੱਬਦੇ ਕੌਨ ਸੀ
 ਹੋਰ ਉਸਦਾ ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਜੋ ਦੁਖ ਵੰਡਾਨ ਪੂਰਨ ॥ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ
 ਗੁਜ਼ਰੇ ਜਦੋਂ ਖੂਹ ਅੰਦਰ ਲਗੀਆਂ ਮੂਸ਼ਕਲਾਂ ਹੋਨ ਆਸਾਨ
 ਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮ ਏਹ ਰੱਬ ਸਬੱਬ ਲਾਯਾ ਲੱਥਾ ਝੁੰਡ ਫ਼ਕੀਰਾਂ
 ਦਾ ਆਨ ਪੂਰਨ ॥

ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਦਾ ਹਾਲ

ਆਯਾ ਝੁੰਡ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਸੈਰ ਕਰਦਾ ਲੰਬੇ ਆਂਠ ਓਸੇ ਖੂਹੇ ਪਾਸ
 ਸਾਈਂ ॥ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਗੁਰੂ ਧੁਨੀ ਲਾ ਬੈਠਾ ਦਸਵੇਂ ਦਵਾਰ
 ਚੜ੍ਹਾਇਕੇ ਸੁ ਸ ਸਾਈਂ ॥ ਚੈਲੇ ਬਾਲਕੇ ਹੋਰ ਫਕੀਰ ਜਿਤਨੇ
 ਆਸਨ ਲਾ ਬੈਠੇ ਆਸ ਪਾਸ ਸਾਈਂ ॥ ਕੋਈ ਅੰਗ ਭਬੂਤ
 ਰਮਾਂਵਦਾ ਸੀ ਦੁਨੀਆਂ ਛਡ ਕੇ ਭੋਗ ਬਲਾਸ ਸਾਈਂ ॥ ਕਈ
 ਭਾਗਵਤ ਪੜ੍ਹਨ ਰਾਮਾਇਣ ਗੀਤਾ ਤਰਫ ਰੱਬ ਦੀ ਧਿਆਨ
 ਕਰ ਰਾਸ ਸਾਈਂ ॥ ਕਈ ਪੁੱਠ ਹੋ ਲਟਕਦੇ ਧੁਨੀਆਂ ਤੇ ਗਿਆ
 ਸੁਕ ਸਰੀਰਦਾ ਮਾਸ ਸਾਈਂ ॥ ਕੋਈ ਟੁਕੜੇ ਮੰਗ ਫਕੀਰ ਬੈਠੇ
 ਸਿਰਫ ਖਾਨਦਾ ਰਖ ਵਿਸਵ ਸ ਸਾਈਂ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਵਰਗੇ
 ਕਈ ਮਸਤ ਫਿਰਦੇ ਸਿਰਫ ਰੱਬ ਦੀ ਰੱਖ ਕੇ ਆਸ ਸਾਈਂ ॥

ਖੂਹੇ ਤੋਂ ਪਾਨੀ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੇਨਾ
 ਪਾਨੀ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਸਾਧ ਖੂਹੇ ਵਲ
 ਜਾਂਵਦਾ ਸੀ ॥ ਬੰਨ੍ਹ ਲੱਜ ਤੇ ਡੋਲ ਵਹਾਦੇਂਦਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰ ਪਾਨੀ
 ਵਲ ਪਾਂਵਦਾ ਸੀ ॥ ਵਿੱਚੋਂ ਆਦਮੀਦਾ ਬੁਤ ਨਜ਼ਰ ਆਯਾ ਖਾਧਾ
 ਖੋਫ ਮੁੜ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਧਾਂਵਦਾ ਸੀ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਬੈਠ
 ਰੰਨਾ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹਾਲ ਸੁਨਾਂਵਦਾ ਸੀ ॥

ਗੁਰੂ ਦਾ ਖੂਹੇ ਉਤੇ ਆਉਣਾ ਤੇ ਪੂਰਨ ਦਾ ਹਾਲ ਪੁੱਛਣਾ
 ਸੁਨਕੇ ਹਾਲ ਗੁਰੂ ਓਥੋਂ ਉਠਟਰਿਆ ਨਾਲ ਝੁੰਡ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ
 ਧਾਂਵਦਾ ਸੀ ॥ ਖੂਹੇ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਕਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੇ ਕੌਨ ਹੈ
 ਆਖ ਬੁਲਾਂਵਦਾ ਸੀ ॥ ਆਦਮ ਜਿੰਨ ਯਾ ਭੂਤ ਯਾ ਪਰੀ ਹੈਂ ਤੂੰ
 ਗੁਰੂ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਹਾਲ ਪੁੱਛਾਂਵਦਾ ਸੀ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਪੂਰਨ ਢਾਹੀ ਮਾਇ

ਰੁੰਨਾ ਉਹਨੂੰ ਰੋਂਦਿਆਂ ਸਬਰ ਨਾ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ॥

ਖੂਹੇ ਵਿਚੋਂ ਪੂਰਨ ਭਗਤਨੇ ਆਪਨਾ ਹਾਲ ਦੱਸਨਾ
ਪੂਰਨ ਦਿੱਤਾ ਜਵਾਬ ਮੈਂ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸੁਨੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ
ਸ਼ਿਖਾਲਸਾਈਂ ॥ ਬਾਪ ਰਾਜਾ ਸਵਲਾਨ ਤੇ ਮਾਂ ਇੱਛਰਾਂ ਭੋਰੇ
ਪਾਲਿਆਸਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਮਤਰਮਾਂ ਪਰਦੇਖ ਕੁਧਰਮ
ਹੋਈ ਅੰਗ ਇਸ਼ਕ ਦਿਲ ਆਪਨੇ ਬਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਮੰਨੀ ਗੱਲ
ਨਾ ਓਸਦੀ ਮੈਂ ਕਈ ਦਿੱਤਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਝੂਠ ਸਿਖਾਲ ਸਾਈਂ ॥
ਵੱਢ ਹੱਥ ਤੇ ਪੈਰ ਸੁਹਾ ਮੇਰੇ ਓੜਕ ਏਸ ਖੂਹੇ ਦਿੱਤਾ ਡਾਲ
ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਬੇਦੇਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਿਓਨੇ ਅੰਗ ਕੀ ਦੱਸਾਂ ਖੋਲ
ਹਾਲ ਸਾਈਂ ॥

ਖੂਹੇ ਵਿਚੋਂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕੱਢਨਾ ਤੇ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਦਰਗ ਹ ਵਿਚ ਦੁਆ ਕਰਨੀ
ਗੁਰੂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਕੱਢਕੇ ਖੂਹ ਵਿਚੋਂ ਧਿਆਨ ਰੱਬ ਦੀ ਤਰਫ
ਲਗਾ ਸਾਈਂ ॥ ਧੋਤੇ ਹੱਥ ਤੇ ਪੈਰ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਚਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਪਾਨੀ
ਦਾ ਘੁੱਟ ਪਿਲਾ ਸਾਈਂ ॥ ਚਾਦਰ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਪੂਰਨ ਤੇ ਪਾ ਪਰਦਾ
ਮੰਗੀ ਵਿੱਚ ਦਰਗਾਹ ਦੁਆ ਸਾਈਂ ॥ ਬਖਸ਼ਨ ਹਾਰ ਤੂੰ ਹੈਂ ਅਸਾਂ
ਆਜਜਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰ ਬਖਸ਼ ਸ਼ਤਾ ਸਾਈਂ ॥ ਜੇਕਰ ਕੁਝ
ਸ਼ਤਾ ਹੈ ਏਸਕੀਤਾ ਪਾਈ ਆਪਨੇ ਆਪਸ ਜਾ ਸਾਈਂ ॥ ਹੱਥ ਪੈਰ
ਕਰ ਏਸਦੇ ਠੀਕ ਚਾਰੇ ਰਹੇ ਦੁਖ ਨਾ ਹੋਰ ਬਕਾ ਸਾਈਂ ॥ ਬਾਰਾਂ
ਬਰਸ ਤਕ ਲੀਛ ਹੈ ਏ ਸਝਲੀ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰ ਸੁਖ ਵਿਖਾ ਸਾਈਂ
ਦੇਖ ਮਾਂ ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਲੱਗਾ ਦਗ ਐਲਾਦ ਮਿਟਾ

ਸਾਈਂ ॥ ਹੋਈ ਅਰਜ ਕਬੂਲ ਦਰਗਾਹ ਅੰਦਰਕੀਤਾ ਕਰਮ
ਜਾ ਆਪ ਖੁਦਾ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਸਰੀਰ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋਯਾ
ਦਿੱਤੀ ਥਪਾ ਗੁਰੂ ਉਠਾ ਸਾਈਂ ॥

ਗੁਰੂ ਨੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਅਪਨ ਘਰ ਜਾਨੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਨਾ
ਹੱਥ ਪੈਰ ਜਦ ਪੂਰਨਦੇ ਠੀਕਹੋਏ ਗੁਰੂਆਖਿਆਘਰਾਨੂੰ ਜਾ
ਬੇਟਾ ॥ ਦੇਖ ਮਾਂ ਤੇ ਬਾਪਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀਹੋਵੇ ਘਰੀ ਸਾਈਆਂ ਸ਼ਗਨ
ਕਰਾਬੇਟਾ ॥ ਮਾਤਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਦੇਕ ਮੱਥਾ ਗੁਜਰੀਗੱਲ
ਨਾ ਚਿਤ ਤੇ ਲਾ ਬੇਟਾ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਤੇਰਾ ਰੱਬਰਹੇਰਾ ਖਾ ਖੁਸ਼ੀ
ਐਸ ਜਹਾਨ ਮਨਾ ਬੇਟਾ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ ਭਗਤ

ਇਤਨੀ ਅਰਜ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਨੋ ਮੇਰੀ ਤੁਸੀ ਆਪਨਾ ਕਰੋ
ਫਕੀਰਸਾਈਂ ॥ ਖੂਹੋਂ ਕੱਢ ਜੋ ਮੇਰੇਤੇਕਰਮਕੀਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ
ਨਾ ਕਰੋ ਦਿਲਗੀਰਸਾਈਂ ॥ ਘਰ ਜਾਨਤੇ ਨਹੀ ਮੇਰਾ ਚਿਤ
ਕਰਦਾ ਲਾਓ ਅੰਗ ਭਬੂਤ ਸਰੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੇ
ਗਿਆ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰਫੇਰਲਾ ਤੁਹਮਤ ਦੇਸਨਚੀਰਸਾਈਂ

ਜਵਾਬ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖਨਾਥ

ਸੁਨੀਂ ਪੂਰਨਾਂ ਜੋਗਹੈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਅੰਗ ਭਬੂਤ ਰਮਾਨ
ਐਖਾ ॥ ਭੁੱਖਪਿਆਸ ਸਿਰ ਤੇ ਸਭ ਝੱਲ ਲੈਨੀ ਕੰਨ ਚੀਰਕੇ
ਮੂੰਦਾਂ ਪਾਨ ਐਖਾ ॥ ਧੁਪ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਵਗੇਲੋਤੱਤੀਧੁਨੀਲਾ
ਸਰੀਰ ਤਪਾਨ ਐਖਾ ॥ ਸਰਦੀਮੀਂ ਹਤੇਵਾਸਿਆਲ ਅੰਦਨੰਗੇ
ਰਹਿਕੇ ਵਕਤ ਲੰਘਾਨ ਐਖਾ ॥ ਦੁਨੀਆ ਫੱਡ ਇਕੱਲਿਆ

ਹੋਵਨਾਏ' ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਲੋਭ ਗਵਾਨ ਔਖਾ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਮਰਨਾ
ਜੀਉ' ਦੀ ਜਾਨ ਏਥੇ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋਗ ਕਮਾਨ ਔਖਾ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਸੁਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇੱਕ ਹੈ ਅਰਜਮੇਰੀ ਕਰੋਹੁਕਮਤੇ ਜੋਗ ਕਮਾ-
ਵਨਾ ਮੈਂ ॥ ਵਢੇ ਹੱਥ ਤਕਲੀਫ ਮੈਂ ਝਲ ਲੀਤ। ਕੰਨ ਪੜੋਤੇ
ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਵਨਾ ਮੈਂ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਲੋਭਦਾ ਕੰਮਨਾਹੀਂ ਕਰਨਾ
ਵਿਆਹ ਨਾ ਰਾਜ ਕਮਾਵਨਾ ਮੈਂ ॥ ਨੰਗਾਂ ਭੁੱਖ ਰਿਹਾ ਖੁਹੇ ਬਰਸ
ਬਾਰਾ ਅਲਖ ਆਖ ਹੁਣ ਮੰਗਲਿਆਵਨਾ ਮੈਂ ॥ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਸਾਂ
ਲੇਟਦਾ ਸ਼ਾਕ ਅੰਦਰ ਮੁਸਕਲ ਨਹੀਂ ਭਬੂਤ ਰਮਾਵਨਾ ਮੈਂ ॥
ਲੰਧੂਰਾਮ ਨਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਿਰਸ ਕੋਈ ਦੱਸੋ ਸ੍ਰੀ ਸ ਦਵਾਰ
ਚੜ੍ਹਾਵਨਾ ਮੈਂ ॥

ਜਵਾਬ ਗੁਰੂ

ਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਪੂਰਨਾਂ ਮੰਨ ਆਖਾ ਘਰ ਜਾਹ ਤੇ ਰਾਜ ਕਮਾ
ਬੇਟਾ ॥ ਕੰਨ ਪਾੜ ਕਿਉਂ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਵਨਾ ਹੋਂਦੇਵੇਂ ਦੁਖ ਸਰੀਰ
ਕਰ ਚਾ ਬੇਟਾ ॥ ਸੈਨਾ ਲੇਫ਼ ਤੁਲਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਮੰਜੀਆਂ ਤੇ
ਲੈਨਾ ਸ਼ਾਕ ਨੂੰ ਹੇਠ ਵਿਛਾ ਬੇਟਾ ॥ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜਵਾਹ ਰਸੁ ਵਰਨ
ਚਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਨੇ ਪਹਿਨ ਹੰਡਾ ਬੇਟਾ ॥ ਬਹਿਕੇ ਤਖ਼ਤ ਨਾ
ਰਖਨਾ ਤਾਜ ਸਾਹੀ ਏਵੇਂ ਜਾਸੀਆ ਉਮਰ ਵਿਹਾ ਬੇਟਾ ॥ ਸਾਰੀ
ਉਮਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਨਾ ਫਿਰਨਾ ਘਰੋ ਘਰ ਅਲਖ ਜਗਾ
ਬੇਟਾ ॥ ਹੱਥ ਪੈਰ ਤੇਰੇ ਰੱਬ ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਘਰ ਜਾਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾ
ਬੇਟਾ ॥ ਸਾਨੂੰ ਮੋਯਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਰੋਵਨਾ ਏ ਪੱਛੇ ਤਾਵੇਂ ਗਾਵਕਤ
ਵਿਹਾ ਬੇਟਾ ॥ ਘਰਾ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੈਨਾ ਕਠਨ

ਹੈ ਜੋਗ ਕਮਾ ਬੇਟਾ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਤੁਦ ਦੇ ਡਾ ਹਾ ਜਗ ਤੈਨੂੰ
ਜਾਏ ਜੋਗ ਨੂੰ ਲੀਕ ਨਾ ਲਾ ਬੇਟਾ ॥

ਜਵਾਬ ਪੁਤਨ ॥ ਤੈਨੂੰ

ਵਾਸਤਾਗੁਰੂਜੀ ਰੱਬਦਾਇਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਮੈਂ ਕਾਂ ਪੁਕਾਰ ਸਾਈਂ ॥
ਘਰ ਜਾਨਤੇ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਭਾਵੇਂ ਰੱਖਭਾਵੇਂ ਮਾਰ
ਸਾਈਂ ॥ ਖੂਹੋਂ ਕੱਢ ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕਰਮਕੀਤੋਛੱਡ ਜਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਦਰਕਾਰ ਸਾਈਂ ॥ ਨਾਲ ਫਜ਼ਲ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲਾਮੈਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਉਰਾਰ
ਨਾ ਡੋਬ ਵਿਰਕਾਰ ਸਾਈਂ ॥ ਲੜਤੁ ਸਾਂਦਾ ਛੱਡਕੇ ਜਾਂ ਕਿੱਥੇ ਅੱਗੇ
ਛੱਡ ਬੈਠਾ ਘਰ ਬਾਰ ਸਾਈਂ ॥ ਸੌਦਾ ਨਕਦ ਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੈ
ਮੇਰਾ ਮੰਗੋ ਜਾਨ ਨਾ ਕਰਾ ਉਧਾਰ ਸਾਈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਜੋਗ ਨੂੰ ਛੱਡ
ਕੇ ਜਾਵਨਾਂ ਮੈਂ ਗੱਲਾਂ ਦਸ ਭਾਵੇਂ ਲਾਵੇਂ ਲਾਰ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂ
ਰਾਮ ਮੈਂ ਪੁਤੁ ਰਾਜੰਸ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਪਿਓ ਵਿਰਸੋਚ ਵਿਚਾਰ
ਸਾਈਂ ॥ ਗੁਰੂ ਨੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਜੋਗ ਦੇਨਾ

ਏਹ ਪੂਰਨ ਵੀ ਗੱਲ ਸੁਨਤ ਰਸਮ ਯਾ ਦਿੱਤਾ ਗੁਰੂ ਤਦ ਹੁਕਮ
ਫਰਮਾ ਸਾਈਂ ॥ ਗੋਰੀ ਰੰਗਕੇ ਕਪੜੇ ਪਾਉ ਇਸਨੂੰ ਦਾਹੜੀ
ਮੁਛ ਮਿਰ ਦੇਓ ਮੰਡਵਾ ਸਾਈਂ ॥ ਜੋਗ ਲੈਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਮਗਰ
ਪਿਆ ਮੇਰੇ ਜੋਗਦਾ ਏਸਨੂੰ ਚਾਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਕੰਨ ਚੀਰਕੇ
ਚੇਲਿਆਂ ਨ ਵੇਵੇਂ ਮੰਦਰਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਾ ਸਾਈਂ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਨਸੀਹਤ

ਗੁਰੂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਫੇਰ ਸਮਝਾਉਣ ਲੱਗਾ ਸਮਝ ਖਿਆਲ ਕਰ
ਜੋਗ ਦਾ ਰਾਹ ਬੇਟਾ ॥ ਬੈਠੋ ਚੌਕੜੀ ਮਾਰਕੇ ਲਾ ਪੁਨੀ ਅੰਵਲ

ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਮ ਧਿਆ ਬੇਟਾ॥ ਜਾਮਾਂ ਜਗਤਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਸਾਫ
 ਕਰਨੇ ਖੰਬ ਦਿਲ ਦੀ ਦੇਂ ਚੜ੍ਹਾ ਬੇਟ ॥ ਸੱਚੇ ਰੱਬ ਵਲ ਧਿਆਨ
 ਨੂੰ ਠੀਕ ਧਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੋਰਦੀ ਨਹੀਂ ਨਿਗਾਹ ਬੇਟਾ ॥ ਇੱਕ
 ਰੱਬ ਵਲ ਖਿਆਲ ਜਦ ਇੱਕ ਹੋਵੇ ਸ੍ਰਾਸ ਬੰਦ ਕਰ ਦਵਾਰ
 ਚੜ੍ਹਾ ਬੇਟਾ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਫਿਰ ਰੱਬ ਭੀ ਨਜ਼ਰ ਆ ਸੀ ਸਾਫ ਨਜ਼ਰ
 ਜਦ ਕਰੇਂ ਨਿਗਾਹ ਬੇਟਾ ॥

ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਤਾਨਾ ਦੇਨਾ

ਚੇਲੇ ਬਾਲਕੇ ਹੋਰ ਫਕੀਰ ਜਿਤਨੇ ਕਰਨ ਆਪਸ ਦੇ ਵਿੱਚੇ ਏਹ
 ਗੱਲ ਸਾਈਂ ॥ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਗੁਜ਼ਰੀ ਸਾਡੀ ਟੈ ਹਲ ਕਰ ਦੇ ਡਿਠਾ
 ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਘੜੀ ਪਲ ਸਾਈਂ ॥ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਤੇ ਮੁਲਕ ਫਨਾਹ
 ਹੋਏ ਗੁਜ਼ਰੀ ਉਮਰ ਬੈਠੇ ਧੂਨੀ ਮੱਲ ਸਾਈਂ ॥ ਸੋਹਣਾ ਦੇਖ
 ਸਲਵਾਨ ਦਾ ਪੁਤ ਪੂਰਨ ਜੋਹੜਾ ਕਲ ਕੱਢਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਡੱਲ
 ਸਾਈਂ ॥ ਉਹ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦਿਲ ਸਾਡੇ
 ਲਾਯਾ ਸੱਲ ਸਾਈਂ ॥ ਖਬਰ ਹੁੰਦੀ ਨਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਟੈ ਹਲ ਕਰ ਦੇ
 ਜੇਕਰ ਜਾਨ ਦੇ ਕਰ ਸੀ ਆਛੱਲ ਸਾਈਂ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਤੇ ਗੁਰੂ
 ਦੀ ਜਾਹਰ ਹੋ ਸੀ ਪੂਰਨ ਪਾਫਿਰ ਸੀ ਬਗਲੀ ਗਲ ਸਾਈਂ ॥
 ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਨਾਲੇ ਖੈਰ ਸੁੰਦਰਾਂ ਥੀਂ ਪੂਰਨ ਮੰਗਲਿਆ ਵੇ ਗੁਰੂ
 ਵੱਲ ਸਾਈਂ ॥

ਗੁਰੂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਫਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਥੋਂ ਖੈਰ ਲਿਆਉਨ

ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਨਾ ਅਤੇ ਨਸੀਹਤ ਕਰਨੀ

ਗੁਰੂ ਸੁਨੀ ਏਹ ਗੱਲ ਤੇ ਜੋਸ਼ ਆਇਆ ਕਹਿੰਦਾ ਪੂਰਨ ਮੰਗਲੀ

ਆ ਬੇਟਾ ॥ ਸੰਚੇ ਰਬ ਵਲ ਸੰਚਦਾ ਸਿਖ ਲਕਣ ਕ ਸਾਰੇ ਅੰਗ
 ਭਬੂਤ ਰਮਾ ਬੇਟਾ ॥ ਇੱਕ ਹੱਥ ਤੂੰ ਥੀ ਦੂਜ ਹੱਥ ਰਿਮਟਾ ਮੋਢੇ
 ਰੱਖ ਬੈਰਾਗਨ ਟਿਕਾ ਬਟਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਲੋਭ ਹੰਕਾਰ ਚਾਰੇ
 ਦੇ ਨੇ ਦੂਰ ਸਰੀਰੋਂ ਹਟਾ ਬੇਟਾ ॥ ਹੋਵੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਨਣਾ ਭੈਣ
 ਮਾਈ ਬਾਬੂ ਆਖ ਲਈਂ ਮਰਦ ਬੁਲਾ ਬਟਾ ॥ ਗੁਰੂ ਰੰਗ ਚਿੱਟੀ
 ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਖਕੇ ਤੇ ਲਵੀਂ ਦਾਗ ਸਰੀਰ ਨਾਲਾ ਬਟਾ ॥ ਰਾਨੀ
 ਸੁੰਦਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾ ਬੂਹੇ ਗੁਰੂ ਯਾਦ ਕਰ ਅਲਖ ਜਗਾ ਬੇਟਾ
 ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਏਹ ਗੱਲ ਨਾ ਜਾਏ ਬਿਰਥਾ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਵਿਰ ਮੰਗ
 ਕੇ ਆ ਬੇਟਾ ॥

ਕਲਾਮ ਸ਼ਾਇਰ

ਏਥੇ ਹਾਲ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਕਰਾਜ ਹਰਕੀਤਾ ਕਿਸੀ ਸ਼ਾਇਰ ਨਹੀਂ
 ਬਿਆਨ ਭਾਈ ॥ ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾ ਕਿਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੀ ਕਿੱਥੇ ਓਸ
 ਦਾ ਮੁਲਕ ਮਕਾਨ ਭਾਈ ॥ ਏਸ ਹਾਲ ਦਾ ਕਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਆਹਾ
 ਪੁਛਨ ਏਸ ਨੂੰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ਭਾਈ ॥ ਸੁਨੋ ਗੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਧਿਆਨ
 ਧਰਕੇ ਕਰਾ ਕੁਲ ਮੇਂ ਹਾਲ ਅਯ ਨ ਭਾਈ ॥ ਪੰਜ ਕੋਸ ਦਾ
 ਛਾਸਲਾ ਸਿਆਲਕੋਟੋ ਰੋੜਸ ਨਾ ਮਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਪਛਾਨ ਭਾਈ
 ॥ ਰਾਜਾ ਰੋੜਸ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਵ ਰਸੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ
 ਸ਼ਹਿਰ ਆਬਾਦਾਨ ਭਾਈ ॥ ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾ ਓਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੀ
 ਸੂਰਤ ਸੁਨਦੀ ਭਰੀ ਜਿਉਂ ਕਾਨ ਭਾਈ ॥ ਕੁਦ ਰਤ ਨਾਲ ਕਜਾ
 ਥੀਂ ਮੌਤ ਆਈ ਰਾਜੇ ਰੋੜਸ ਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾਨ ਭਾਈ ॥ ਪਿੱਛੇ
 ਰਹੀ ਅਕੱਲੜੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਸੀ ਅਪਨੇ ਰਾਜ ਤੇ ਅਮਨ ਅਮਾਨ

ਭਾਈ ॥ ਸੂਰਤ ਆਪਨੀ ਦਖ ਮੁਸ਼ਤਾ ਕਰਹਿੰਦੀ ਸਦਾ ਹੁਸਨ
 ਦਾ ਕਰੇ ਗਿਆਨਭਾਈ ॥ ਅ ਜਜ਼ ਫਕ ਤਦਾ ਕੀ ਏਥੇ ਜਿਕਰ
 ਕਰਨਾ ਸਾਹਾਂ ਵਲਨਾ ਕਰੇ ਧਿਆਨਭਾਈ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਪੂਰਨ
 ਦੇਖੋ ਸ਼ੈਰ ਕਾਰਨ ਹੋਯਾ ਸੁੰਦਰਾਂ ਵੱਲ ਰਵਾਨ ਭਾਈ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਬੂਹੇ ਤੋ ਪੂਰਨ ਦੀ ਸਦਾ ਕਰਨੀ
 ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਬੂਹੇ ਜਾ ਪੂਰਨ ਮੂਹੋਂ ਕਹੇ ਅ ਲੱਖ ਜਗਾ
 ਮਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਆਨ ਦਵਾਰ ਫਕੀਰ ਖਲਾ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਹਾਜ਼ਰ
 ਸ਼ੈਰ ਪਾ ਮਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਏਹ ਰਹੇ ਕਾਇਮ ਨਾਲੇ
 ਸਾਈਂ ਜੀਵੀ ਬਾਦਸ਼ ਹਮਾਈ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਤੇਰੀ ਰੱਬ ਸ਼ਰਮ
 ਰੱਖੇ ਬੈਠੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਗੋਦ ਖਿਡਾ ਮਾਈ ॥

ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਫਕੀਰ
 ਨੂੰ ਸ਼ੈਰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਨਾ

ਰਾਨੀ ਆਖਿਆ ਗੋਲੀ ਏ ਫਕੀਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਆਨ ਦਵਾਰ ਖਲਾ
 ਵਾਰੀ ॥ ਮਿੱਠੀ ਨਾਲ ਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਸਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਜਲਦੀ ਏਸਨੂੰ
 ਸ਼ੈਰ ਦੇਹ ਜਾ ਵਾਰੀ ॥ ਵਲੀ ਸਾਧ ਫਕੀਰ ਕੋਈ ਔਲੀਆ ਹੈ
 ਜਾਨੇ ਏਸਦਾ ਭੇਦ ਖੁਦਾ ਵਾਰੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਜਾਕੇ ਖਾਲੀ ਦਰ
 ਉਤੇ ਮਤਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਬਦਦੁਆ ਵਾਰੀ ॥

ਗੋਲੀ ਨੇ ਸ਼ੈਰ ਲਿਆਉਣਾ ਤੋ ਪੂਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਲ
 ਦੇਖਕੇ ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਨਾਂ ਕਰਨਾ

ਗੋਲੀ ਸ਼ੈਰ ਲੈਕੇ ਆਈ ਦਰ ਉਤੇ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਜਾਂ ਡਿੱਛਾ ਫਕੀਰ
 ਸਾਈਂ ॥ ਸੂਰਤ ਦੇਖਦੀ ਸਾਰ ਮੁਸ਼ਤਾ ਕਹੋਈ ਹੋਈ ਥਾਝਦੇ ਮਾਂ

ਦਾ ਮਨ ਗੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਪਿਛਾ ਹਾਂ ਦੌੜ ਕੇ ਰਾਨੀ ਵੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠੀ
 ਹੋਇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦਿਲ ਗੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਕਹਿੰਦੀ ਨਦੀਂ ਫੁਕੀਰ
 ਏਹ ਰੱਬ ਭਾਵੇਂ ਆਯਾ ਭੇਸ ਵਟਾ ਫੁਕੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਸੂਰਤ
 ਆਪਨੀ ਦੇਖ ਗੁਮਾਨ ਕਰੇ ਜਾਨੇ ਅਪਨੂੰ ਬਦਰੇ ਮੁਨੀਰ ਸਾਈਂ
 ॥ ਸੋਹਨਾ ਤੁਧ ਥੀ ਏਹ ਦਹਰੰਦ ਹੈ ਗਾਡਿੰਠਾਲਾ ਇਕੇ ਮੈਂ ਨਜੀਰ
 ਸਾਈਂ ॥ ਮਾਹਰੁ ਖਤੋਂ ਰੁਖ ਇਕ ਤਰਫੁ ਕਰ ਕੇ ਭਵੇਂ ਨੱਠ ਆਯਾ
 ਬੇਨਜੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਿਰਸ ਤੈਨੂੰ
 ਵੋਲਤ ਦੇਹ ਇਸਨੂੰ ਕਰ ਅਸੀਰ ਸਾਈਂ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰੀ ਦਾ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੈਰ ਲਿਆਉਨਾ

ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਤੇ ਆਸ਼ਕ ਹੋਣਾ

ਭਰਕੇ ਥਾਲ ਇਕ ਮੋਤੀਆਂ ਲੈ ਰਾਨੀ ਕਹਿੰਦੀ ਲੋ ਏਹ ਸ਼ੈਰ
 ਫੁਕੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਅੰਦਰ ਚੱਲ ਕੇ ਬੈਠ ਕੇ ਦਿਓ ਦਰਸਨ ਖਾਓ ਦੁਧ
 ਚ ਵਲ ਖੰਡ ਖੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਨਲੇ ਚੱਲ ਕੇ ਅਪਨਾ ਹਾਲ ਦੱਸੋ
 ਪਈ ਕਾਸਦੀ ਮਗਰ ਵਹੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਗੁਲਾਮ ਮੈਂ
 ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਕੰਨ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਜਹਰਾ ਪੀਰ ਸਾਈਂ ॥

ਪੂਰਨ ਦਾ ਸ਼ੈਰ ਲੈ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ

ਪੂਰਨ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੈਰ ਪਏਲੀ ਆਖੇ ਰਾਨੀ ਏਂ ਧਰਮ ਗਵਾ
 ਨਾਹੀਂ ॥ ਸਫਿਅ ਸ਼ੈਰ ਤੈਥੋਂ ਲਿਆਪਾ ਏਲੀ ਅੰਦਰ ਵਾੜ ਹੁਣ
 ਚੋਰ ਬਨਾ ਨਾਹੀਂ ॥ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖੂਹੇ ਵਿਠੇਂ ਕੱਢਿਆ ਹਾਂ ਹੁਣ
 ਡੋਬ ਤੂੰ ਵਿਰ ਦਰਯਾ ਨਾਹੀਂ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਗੁਰੂ ਗੌਰ ਖਨਾਥ
 ਮੇਰਾ ਹੋਰ ਪੁਛ ਮੈਨੂੰ ਢਿੱਲ ਲਾ ਨਾਹੀਂ ॥

ਪੂਰਨ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗੇ ਮੋਤੀ ਲਿਆਉਣੇ ਤੇ

ਛਕੀਰਾਂ ਨੇ ਦੇਖਕੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਹੋਨਾ

ਪੂਰਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਉਠ ਟੁਰਿਆ ਗੁਰੂ ਅੰਗੇ ਆਸੀਸ ਟਿਕਾਇ
ਆਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ਵਿੱਤੀ ਅਸੀਸ ਤੇ ਉਠ ਪੂਰਨ ਖੋਲ੍ਹ ਮੋਤੀਆਂ
ਫੇਰ ਲਗਾਇਆਸੀ ॥ ਰਲੋਚੇ ਲਿਆ ਆਖਿਅ ਵੇਖ ਆਈਏ
ਪੂਰਨ ਸ਼ੈਰਕੀ ਮੰਗ ਲਿਆਇਆਸੀ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਹੋਏ ਬਰਮ
ਸਾਰ ਸਾਰੇ ਮੋਤੀ ਦੇਖਕੇ ਮੁਖ ਭਵਾਇਆਸੀ ॥

ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਮੋਤੀ ਮੋੜਨ ਵਾਸਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇਨਾ ਤੇ

ਪੱਕਾ ਭੋਜਨ ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆਉਨਾ

ਗੁਰੂ ਮੋਤੀਆਂ ਤਰਫ਼ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਮੋੜ ਮੋਤੀ ਜਲਦ
ਜਾ ਬੇਟਾ ॥ ਅਸੀ ਛਕਰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਾਹਸ਼ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡਾ ਵੇਖ
ਕੇ ਸੁੱਕਦਾ ਸਾਹ ਬੇਟਾ ॥ ਕੂੜੇ ਮਹਿਲ ਤੇ ਮਾੜੀਆਂ ਕੂੜੇ ਜੇ ਵਰ
ਕੂੜਾ ਹੋਰ ਸਭ ਮੱਚ ਖੁਦਾ ਬੇਟਾ ॥ ਦੌਲਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਿਰਸ
ਹਵਾ ਕੂੜੀ ਛਕਰ ਸਬਰ ਦੀ ਕਰੀਏ ਨਿ ਗਾਹ ਬੇਟਾ ॥ ਹਿਰਸ
ਇੱਕ ਜੋ ਤੁਆਮ ਹਲਾਲ ਹੋਵੇ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹਰਾਮ ਰਵਾ ਬੇਟਾ
ਖਾਯੋ ਬਾਝ ਨਾ ਰੱਬ ਦਾ ਜ ਪ ਹੋ ਖਾਯੋ ਬਾਝ ਨਹੀਂ ਆਂ ਵਦਾ
ਸਾਹ ਬੇਟਾ ॥ ਹਰ ਇਕ ਐਥੀਂ ਜ ਦੋਂ ਏ ਐਥ ਹੋਵੇ ਤ ਦੋਂ ਫੇਰ ਦਾ
ਨਜ਼ਰ ਖੁਦਾ ਬੇਟਾ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਇਸ ਗੱਲ ਵਲ ਧਿਆਨ ਧਰ
ਕੇ ਪੱਕਾ ਭੋਜਨ ਜਾਹ ਮੰਗ ਲਿਆ ਬੇਟਾ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਤੇ ਦੋ ਬਾਰਾ ਪੂਰਨ ਦਾ ਪੱਕਾ

ਭੋਜਨ ਲੈਨ ਵਾਸਤੇ ਆਉਣਾ

ਦੂਜੀਵਾਰ ਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਹੁਕਮ ਲੋਕ ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਬਹੁ ਜਾ ਪੂਰਨ ॥ ਮੁਖ ਖੋਲ੍ਹ ਬੁਲੰਦ ਆਵਾਜ਼ ਸੇ ਤੀ ਕੀਤੀਫੇ ॥ ਆਵਾਜ਼ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ॥ ਰਾਨੀ ਸੁਨੀ ਆਵ ਜ਼ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕ ਹਿੰਦੀ ਸੁਕਰ ਮੁੜ ਆਂਦਾ ਖੁਦਾ ਪੂਰਨ ॥ ਪਾਸ ਆ ਨਕੇ ਆਖਿਆ ਦੱਸ ਸਾਈਂ ਕਰਾਂ ਹੋਰ ਜੋਲੋੜ ਥਕ ਪੂਰਨ ॥ ਘੋ ਦਿ ਮਾਂ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਥੀਂ ਦਿਆਂ ਮੰਗਵਾ ਪੂਰਨ ॥ ਗਰਮੀ ਯੁਪ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਚਲ ਅੰਤ ਤ ਦਿਆਂ ਪਲੰਘ ਤੇ ਸੇਜ ਵਿਛਾ ਪੂਰਨ ॥ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਕੇ ਵਕਤ ਸ਼ਾਮ ਜਾਨਾ ਡੇਰੇਦਾ ਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਨਾ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਸੰਗ ਰੱਖੇ ਦਿਓ ਦੂਰ ਦਿਲ ਸੰਗ ਹਟਾ ਪੂਰਨ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਪੂਰਨ ਆਖਿਆ ਰਾਨੀ ਏ ਕੂੜ ਗੱਲ ਏ ਹਲੈ ਮੋੜ ਮੋਤੀ ਜਲ ਦੀ ਜਾਵਨਾ ਮੈਂ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾ ਏ ਹਨਾਂ ਦੀ ਖਾਹ ਸੁਕਰਦਾ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਮੋੜ ਨੇ ਆਵਨਾ ਮੈਂ ॥ ਅਸੀ ਫਕਰ ਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸਾਨੂੰ ਨਾਹੀਂ ਹੋਰਦੇ ਦਿਲ ਭਰਮਾਵਨਾ ਮੈਂ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਚਨ ਏਹੋ ਪੱਕਾ ਭੋਜਨ ਮੰਗ ਲੈ ਜਾਵਨਾ ਮੈਂ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ

ਗੱਲ ਸੁਨ ਦਿਆਂ ਸਾਰ ਮੁੜ ਗਈ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਫਰਮਾ ਰਾਨੀ ॥ ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਦੇ ਪੱਕੇ ਲਜ਼ੀਜ ਖਾਣੇ ਅੰਬਰ ਮੁਸਕ ਕੇ ਸਰ ਲੋਂਗ ਪਾ ਰਾਨੀ ॥ ਭੱਲੇ ਪੂੜੀ ਪੜੀ ਕੜਾ ਹਲੁੱਚੀ ਰੱਖੇ ਕਰ ਤੰਯਾਰ ਇਕ ਦਾ ਰਾਨੀ ॥ ਲੱਡੂ ਬੂੰਦੀ ਸਮੇਸੇ ਪੜਾ ਕੜੀ ਤੇ

ਖੋਯਾ ਫਿਰਨੀਆਂ ਦੂਧ ਵਿੱਠ ਪਾ ਰ ਨੀ ॥ ਖੂਬ ਮਿੱਠਾ ਸਲੂਨਾ
 ਪੁਲਾ ਪੱਕਾ ਕੇਸਰ ਲੋ ਗਲਾਰੀਦਾਨਾ ਪਾਰਾਨੀ ॥ ਬਰਫੀ ਪੇੜੇ
 ਜਲੇਬੀ ਗੁਲਾ ਬਜਾ ਮਨ ਨਾਲ ਅਤਰ ਗੁਲਾ ਬ ਲਗਾ ਰਾਨੀ
 ॥ ਛੱਤੀ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਾ ਕੇ ਤੇ ਲਏ ਬਰਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾ
 ਰਾਨੀ ॥ ਵਾਹ ਵਾਹ ਖਾਨੇ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਪੱਕੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਮਹਬੂਬ
 ਦੀ ਚਾਹ ਰਾਨੀ ॥ ਸਿਰੀਂ ਨੌਕਰਾਂ ਥਾਲ ਚੁਕਾਇ ਕੇ ਜੀਲਿਆ
 ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਵਿਲਰੁਬਾ ਰਾਨੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਹੁਣ ਰੱਬ ਦੇ ਕੰਮ
 ਵੇਖੋ ਚੰੀ ਕਰਨ ਦਰਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਦਾ ਰਾਨੀ ॥

ਰ ਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਆਉਨਾ
 ਲੈਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਜਾ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਸਕਦ ਮਾਂ ਤੇ ਟਿਕਾਂ
 ਰਾਨੀ ॥ ਧੰਨ ਭਾਗ ਮੰਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਦਿੱਤਾ ਕਹਿਆ ਮੁਖ ਥੀਂ
 ਘੁੰਡ ਉਠਾ ਰਾਨੀ ॥ ਦਰਦ ਦੁਖ ਤੇ ਦੂਰ ਸਭ ਪਾਪ ਹੋਏ ਤੇ ਰੀ ਮੈ
 ਬਾਂਦੀ ਸ਼ਾਕ ਪਾ ਰਾਨੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੋ ਇੰਛਿਆ ਹੋਰ ਹੋ ਵੇ ਪਾਓ
 ਭੋਜਨ ਤੇ ਵੇਓ ਫ਼ਰਮਾ ਰਾਨੀ ॥

ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਣਾ ਤੇ ਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇਖਕੇ
 ਮਨ ਡੋਲ ਜਾਨਾ

ਭੋਜਨ ਖਾਨ ਤੇ ਮੁਖ ਉਠਾ ਵੇਖਨ ਸੂਰਤ ਸੁੰਦਰਾਂ ਸਭ ਫ਼ਕੀਰ
 ਸਾਈਂ ॥ ਅਖਨ ਨਹੀਂ ਸਾਨੀ ਕੋਈ ਏਸ ਰਾਨੀ ਹੂਰ ਪਰੀ
 ਤਸਵੀਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਹੁਸਨ ਏਸਦਾ ਰਮਕਾ ਚੰਦ
 ਵਾਂਗਵ ਭਵਾਂ ਤਜ ਤਲਵਾਰ ਸਮਸ਼ੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਜੁਲਫਾ ਪੇਰ
 ਪਾਏ ਉਪਰ ਮੁਖੜੇ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਨਾਗ ਕਾਲਾ ਜਹਿਰ ਗੀਰ ਸਾਈਂ

॥ ਸਾਡਾ ਮਾਲ ਤੇ ਮੁਲਕ ਨਾ ਥਾਂ ਏਥੇ ਹੋਏ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸ
ਅਸੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਕੀਤੇ ਬਾਝ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਮਨਗੀਰ ਸਾਰੇ ਸੂਰਤ
ਸੁੰਦਰਾਂ ਮਾਹ ਮੁਨੀਰ ਸਾਲੀਂ ॥ ਸਿਦਕਛੱਡ ਬੇਸਿਦਕ ਹੋਗਏ
ਸਾਰੇ ਫਕਰ ਮਕਰ ਦੇ ਜੇਹੜੇ ਫਕੀਰ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮਗਰੂ
ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਚੇਲਾ ਦੋਵੇਂ ਰਹੇ ਕਾਇਮ ਜਾਹਰਾ ਪੀਰ ਸਾਈਂ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਕਰਨਾ
ਗੁਰੂ ਪਾ ਭੋਜਨ ਕਹਿਆ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਮੂਹੋਂ ਮੰਗ ਰਾਨੀ ਜੋ ਕੁਝ
ਲੋੜ ਤੈਨੂੰ ॥ ਸਾਡੀ ਕਰਸੀਆ ਰੱਬ ਦੁਆਪੁਰੀਖ ਲੀ ਭੋਜਨਾ
ਨਹੀਂ ਅਸਾਂ ਮੋੜ ਤੈਨੂੰ ॥ ਤੇਰਾ ਮੰਗਿਆ ਕਰਸੀਆ ਰੱਬ ਪੂਰਾ
ਜਿਸ ਆਸ ਮੁਰਾਦ ਦਾ ਜੋਰ ਤੈਨੂੰ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮ ਲੈ ਮੰਗ ਜੋ
ਮੰਗਨਾਈਂ ਦੇਕੇ ਮੰਗ ਤੇਰੀ ਦਿਆਂ ਟੋਰ ਤੈਨੂੰ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਮੰਗਨ
ਵਾਸਤੇ ਬਨਤੀ ਕਰਨੀ

ਰਾਨੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਹੱਥ ਤੇ ਕਹੇ ਅੱਗੋਂ ਸਭ ਕੁਛ ਦਿਆ ਤੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੁਝ
ਲੋੜ ਸਾਈਂ ॥ ਇੱਕ ਲੋੜ ਜੇ ਮੋੜਨਾ ਕਰੋ ਅੱਗੋਂ ਪੂਰਨ ਭਗਤ
ਚੇਲਾ ਬਖਸ਼ ਲੋੜ ਸਾਈਂ ॥ ਏਸੇ ਲੋੜ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਈ ਏਥੇ
ਹੋਰ ਆਜਜਾਂ ਦਾ ਨਾ ਕੁਝ ਜੋਰ ਸਾਈਂ ॥ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਮੋਤੀ ਮੇਰੇ
ਘਰ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਛੇੜਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਚੋਰ ਸਾਈਂ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤ
ਚੇਲਾ ਤੇਰਾ ਚੋਰ ਮੇਰਾ ਮੁੱਠਾ ਦਿਲ ਮੇਰਾ ਕਰਕੇ ਜੋਰ ਸਾਈਂ
ਲੱਧੂਰਾ ਮ ਬਖਸ਼ੈ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਚੇਲਾ ਕੁਝ ਲੋੜ ਨਾਹੀ ਮੈਨੂੰ
ਹੋਰ ਸਾਈਂ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਪੂਰਨ ਬਖਸ਼ ਦੇਣਾ
ਗੁਰੂ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਹੱਥ ਪੂਰਨ ਦੇਕੇ ਹੁਕਮ ਦੇਂਦਾ ਕਹਿੰਦਾ
ਜਾ ਬੇਟਾ ॥ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਲੇਖ ਰੱਬ ਲਿਖੇ ਮੋੜੇ ਕੋਨ ਜੇ ਰੱਬ
ਰਜਾ ਬੇਟਾ ॥ ਹੁਕਮ ਮੰਨਨਾ ਸੁੰਦਰਾਂ ਕਹੇ ਤੈਨੂੰ ਐਪਰ ਰਖਨਾ
ਸੌਫ਼ ਖੁਦਾ ਬੇਟਾ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਤੇਰਾ ਰੱਬ ਵਹੇ ਰਾਖਾ ਹੋਸੇ ਗੁਰੂ
ਦੀ ਪੁਸ਼ਤ ਪਨਾਹ ਬੇਟਾ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਦਾ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ
ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਦ ਅ ਖਿਆ ਮੰਨਦੁ ਰਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਬੁਰਾਕੀ ਤੋ ਮੇਰੇ
ਨਾਲ ਰਾਨੀ ॥ ਅਜੇ ਇਕਫ ਹੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸ'ਹੁਟ ਫੇਰ
ਪਾਯੋ ਵਿਚ ਜਾਲ ਰਾਨੀ ॥ ਹਾਲ ਹਾਲ ਸਾਈਆਂ ਹਾਲ ਹਾਲ
ਸਾਈਆਂ ਮਹਿਰਮ ਹਾਲ ਨਾਹੀਂ ਮੇਰੇ ਹਾਲ ਰਾਨੀ ॥ ਲੂਨਾਂ ਹੱਥ
ਵੱਢੇ ਪਾਯਾ ਖੂਹ ਅੰਦਰ ਕਰੇ ਸੁੰਦਰਾਂ ਕੀ ਦੇਖੋ ਹਾਲ ਰਾਨੀ ॥
ਆਈਆਂ ਸਖਤ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਪੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਪਕੜ ਹੱਥ ਮੇਰਾ ਰਲੀ
ਨਾਲ ਰਾਨੀ ॥ ਰਾਸਾ ਦੇਖ ਕੀ ਕਰਸੀਅ ਹਾਲ ਮੇਰਾ ਜਿਸਦੀ
ਸੁੰਦਰਾਂ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਜ਼ਾਲ ਰਾਨੀ ॥ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਥੀਂ ਰਾ ਵਿਛੋੜਿਆ
ਹੈ ਜਾਦੂ ਖਾਣਿਆ ਪ ਖਵਾਲ ਰਾਨੀ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਨਾਮੁੜਾਂਗਾ
ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਭਾਵੇਂ ਸਾੜ ਮੈਨੂੰ ਅੰਗ ਬਾਲ ਰਾਨੀ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ
ਸੰਗ ਸੰਗੀਆ ਵਾਂਗ ਤੂੰ ਸੰਗ ਕਰਕੇ ਚੱਲ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸੰਗ
ਪੂਰਨ ॥ ਛੱਡ ਸੰਗ ਛਕੀ ਤਾਂ ਦਾ ਮੰਗ ਭੈੜਾ ਤੇਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਕੀ ਸੰਗ ਪੂਰਨ ॥ ਮਨੋਂ ਹੋਇਕੇ ਗੁਰੂ ਥੀਂ ਮੰਗ ਲਿਆ ਗੁਰੂ ਮਨੋਂ

ਦਿੰਤਾ ਟੋੜ ਸੰਗ ਪੂਰਨ ॥ ਭੰਗ ਪੀਤਿਆਂ ਭੰਗੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੋਕੇ
 ਨਾ ਤੂੰ ਭੰਗ ਪਾਵੇਂ ਸੰਗ ਵਿਚ ਪੂਰਨ ॥ ਸੰਗ ਰਖਿਆ ਸੰਗ ਨਾ
 ਸਾਥ ਰਲਦਾ ਸੰਗ ਭੰਗ ਪਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੰਗ ਪੂਰਨ ॥ ਸੰਗ ਸੰਗ ਕੇ
 ਦਿਲੋਂ ਮੈਂ ਸੰਗ ਲਾਹੀ ਬੈਠ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਨਾਂ ਤੂੰ ਸੰਗ ਪੂਰਨ ॥
 ਸੰਗ ਸਾਰ ਕਰੇਂ ਭਾਵੇਂ ਸੰਗ ਕਰਕੇ ਐਪਰ ਸੰਗ ਕਰਨੋਂ ਨਾ ਤੂੰ ਸੰਗ
 ਪੂਰਨ ॥ ਰੰਗ ਨ ਰੰਗ ਮੇਰੀ ਰੰਗ ਨ ਸੌ ਕ ਸੇਤੀ ਰੰਗ ਨ ਰੰਗ ਤਿਆਂ
 ਏਰਲਾ ਸੰਗ ਪੂਰਨ ॥ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਥੀਂ ਕਦ ਰਬੁਲੰਦ ਹੋ ਸੀ ਕਰਕੇ
 ਸੰਗ ਤੂੰ ਵੇਖ ਨ ਸੰਗ ਪੂਰਨ ॥ ਤੁਧ ਲ ਲ ਦੀ ਓਹ ਕੀ ਕਦਰ
 ਜਾਨਨ ਦੇਖੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਪੂਰਨ ॥ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਥੀਂ ਜੇ
 ਤੈਨੂੰ ਸ਼ੋਫ ਆਵੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਟਾਰਨਾ ਸੰਗ ਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮ
 ਮੈਂ ਸੰਗ ਕੇ ਅਖ ਨੀਹਾਂ ਦਿਲ ਸੰਗ ਥੀਂ ਦੂਰ ਕਰ ਸੰਗ ਪੂਰਨ

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਅਸਾਂ ਸਾਥ ਕੀਤਾ ਨਾਲ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸ ਕਤੇ ਸੰਗ
 ਰਾਨੀ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾ ਅਸਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਾਈ ਸਾਡਾ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ
 ਸਾਥ ਸੰਗ ਰਾਨੀ ॥ ਤੁਸਾਂ ਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਜੇ ਕਰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਮੂਹੋਂ
 ਮੰਗਦਾ ਮੰਗ ਕਰ ਸੰਗ ਰਾਨੀ ॥ ਕਹਿਆ ਬਾਪ ਦਾ ਮੁਲ ਨਾ
 ਮੋੜਦਾ ਮੈਂ ਨਾ ਪਾਵਦਾ ਭੰਗ ਵਿਚ ਸੰਗ ਰਾਨੀ ॥ ਵੱਢ ਹੱਥ ਨਾ
 ਪਾਵਦੇ ਵਿੱਚ ਖੂਹੇ ਲੂਨਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਜੇ ਕਰ ਸੰਗ ਰਾਨੀ ॥
 ਅਸਾਂ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਨਾਲ ਸੰਗੀਆਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਚਲਨਾ ਸੰਗ ਕੁ ਸੰਗ
 ਰਾਨੀ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾ ਅਸਾਂ ਨੇ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਭ ਵੇਂ ਮਾਰ ਮੈਨੂੰ
 ਮਾਰ ਸੰਗ ਰਾਨੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਕਰਮ ਨਾ ਹੀਂ ਕਰੋ

ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਥ ਸੰਗ ਰਾਨੀ ॥

ਪੂਰਨ ਨੇ ਦਿਸ਼ ਫਿਰਨ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਕਰਨਾ

ਏਹਨਾਂ ਬਗ ਝਿਆਂਝੇ ਝਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖੋ ਪਕੜ ਹੱਥ ਪੂਰਨ ਚਲੀ
ਸ਼ਹਿਰ ਰਾਨੀ ॥ ਪਾਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਜਾਇਕੇ ਕਹਿਆ ਪੂਰਨ ਮੇਰੇ
ਪੇਟ ਅੰਦਰ ਉਠੀ ਲਹਿਰ ਦਾਨੀ ॥ ਸਖਤ ਪੀੜ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਪੇਟ
ਅੰਦਰ ਦਿਸ਼ ਹੋਖ ਵਾਂ ਜ਼ਰਾ ਠਹਿਰ ਰਾਨੀ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਦੇਹ
ਆਗਜਾ ਜਲਦ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਾਂਵਦਾ ਘੜੀ ਯਾਪਹਿਰ ਰਾਨੀ ॥

ਰਾਨੀ ਨੇ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਨਦਾ ਹੁਕਮ ਦਾ
ਰਾਨੀ ਸਮਝਿਆ ਹਗਿਆ ਵਸ ਮੇਰੇ ਕਹਿਆ ਜਾ ਗੋਲੀ ਪੂਰਨ
ਨ ਲਜਲ ਦੀ ॥ ਦਿਸ਼ ਫੇਰਕੇ ਏਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਆ ਵੇ ਦੱਸ ਪੀੜ
ਵ ਲਾਅ ਕੇ ਹਾਲ ਜਲ ਦੀ ॥ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਰਾਂ ਇਲਾਜ ਜੋ ਹੋਆ ਵੇ
ਦਿਆਂ ਅਕਯ ਸਰਬਤ ਪਿਆ ਲਜਲ ਦੀ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਦੁਰ-
ਲੱਭ ਮੈਂ ਲਾਲ ਲੱਭਾ ਲਿਆ ਵੇਂ ਹੋਸਦੇ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਜਲ ਦੀ ॥

ਪੂਰਨ ਦਾ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਨਾ

ਪੂਰਨ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਗਿਆ ਫਿਰ ਨਜੰਗਲ ਪੀਛੇ ਦੇਖਦੀ ਧਤਕੇ
ਨਜੀਰ ਰਾਨੀ ॥ ਓਪਰ ਜਾ ਮਹੱਲ ਦੇ ਵੇਖਦੀ ਸ ਕੀਤੀ ਧੁਪ ਨੇ
ਬਹੁਤ ਜ਼ਹੀਰ ਰਾਨੀ ॥ ਜੰਗਲ ਜਾ ਕਹਿਆ ਪੂਰਨ ਬੈਠ ਗੋਲੀ
ਜਾਂਦਾ ਨੱਸ ਨਹੀਂ ਬਾਝਤ ਕਸੀਰ ਰਾਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿਚ
ਏਹ ਸਿੱਕ ਭਾਰੀ ਢੇਈ ਮਿਲੇ ਜੇ ਅੰਗ ਸਰੀਰ ਰਾਨੀ ॥ ਦਿਸ਼ਾ ਹੋ
ਆਵਾਂ ਤਰੇ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂ ਦੰਮਾਂ ਬਾਝ ਗੁਲਾਮ ਛਕੀਰ ਰਾਨੀ ॥
ਕੀ ਮਜਾਲ ਮੇਰੀ ਜੋ ਮੈਂ ਨੱਸ ਜਾਵਾਂ ਪਾਈ ਹੈ ਸੋ ਕਦੀ ਤੋੜ ਜੀਰ

ਰਾਨੀ ॥ ਲਾਯਾ ਰੱਬਸਬੰਬਤਾਂਹੋਏ ਜ਼ਾਹਰਲਿਖੇ ਲੇਖਜੋਵਿੱਚ
ਤਕਦੀਰ ਰਾਨੀ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਧੋਖਾ ਦੇ ਗਿਆ ਆਯਾ
ਵਕਤ ਥੀਂ ਵਕਤ ਆਖੀਰ ਰਾਨੀ ॥

ਗੋਲੀ ਦਾ ਰਾਨੀ ਪਾਸ ਆਉਣਾ ਤੇ ਪੂਰਨ

ਦੇ ਨੱਸ ਜਾਣ ਦਾ ਹਾਲ ਦੱਸਣਾ

ਗੋਲੀ ਭੋਲੀ ਨਾਸਮਝਿਆਦਗ ਪੂਰਨਗਈਬੈਠਪਰ ਦੇਖਈ
ਰਾਹ ਪੂਰਨ ॥ ਹੋਈ ਬਾਮਉਡੀਕਈਨਾਆਯਾ ਆਖਰ ਪਰਤ
ਗਈ ਆਸ ਲਾਹ ਪੂਰਨ ॥ ਅਗੇ ਪਈ ਮਹੱਲ ਤੇ ਵੇਖਦੀ ਸੀ
ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂਜੋਆਸ਼ਕਾਪੂਰਨ ॥ ਗੋਲੀ ਆਖਿਆ ਰਾਨੀਏਂ
ਕਹਿਰ ਹੋਯਾਗਿਆਦਗ ਵਿਛੋੜੇਦਾ ਲਾਪੂਰਨ ॥ ਦਗਾਦੇ ਮੈਨੂੰ
ਓਹ ਤਾਂ ਨੱਸਗਿਆ ਵੰਗਆਜਜ਼ਾਰਹੀ ਸਮਝਾਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂ
ਰਾਮ ਜੋਗੀਕਰਗਿਆਸੋਗੀਸਾਰੀਉਮਰਬੈਠੀਭੰਗਪ ਪੂਰਨ ॥

ਪਹਿਲਾ ਵੈਣ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦਾ

ਨੀ ਕੋਈ ਢੂੰਡ ਕਰ ਢੂੰਡ ਲੈਆਉ ਉਸਨੂੰਮੇਰੀਜਾਨਦਾ ਜਾਨ
ਬਰ ਵਨਾਨੀ ॥ ਜੰਗਲਜਾ ਰੋਨਾ ਅੱਗੇ ਬੂਟਿਆਂਦੇ ਮੇਰੇ ਹਾਲ
ਦਾ ਹਾਲਸੁਨਾਵਨਾ ਨੀ ॥ ਕਿਸੇ ਰਹੀਤੋਂ ਪੁਛਕੇ ਰਾਹਪੂਰਨ
ਪੂਰਨ ਰਾਹਥੀਂਮੌੜਲੈਆਵਨਾਨੀ ॥ ਲਿਟਾਂਖੁਲ੍ਹੀਆਂਡਲ੍ਹੀਆਂ
ਮੁਖੜਤੇ ਉਹਦਾ ਅੰਗ ਥਿਭੂਤ ਰਮਾਵਨਾ ਨੀ ॥ ਅੱਖੀਂ ਮਸਤ
ਚੇਹਰਾਉਹਦਾ ਚੰਦਵਾਂਗਰ ਮਿੱਠਾਬੋਲ ਉਸਦਾ ਮਨ ਭ ਵਨਾ
ਨੀ ॥ ਨੀ ਉਹਚਾਲ ਚਕੌਰ ਲਟਕ ਚਲੇ ਪੂਰਨ ਨਾਮਲੈ ਪੁਛ
ਪੁਛਾਵਨਾ ਨੀ ॥ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਮੇਰੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਰਜ਼ ਕਰਕੇ ਮੈਥੀ

ਹੋਯਾ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸ਼ਵਨਾ ਨੀ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਉਹੋ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਮ
ਉਹੋ ਠੰਢਾ ਜਾਮ ਉਹੋ ਠੰਢਾ ਪਾਵਨਾ ਨੀ ॥

ਵੈਣ ਦੂਸਰਾ

ਪੂਰਨ ਪੂਰਨੇ ਪ ਕੇ ਲਿਆ ਸੀ ਮੈਂ ਗਿਆ ਨੱਸ ਮੈਥੀਂ ਨਾਹੀਂ
ਵੱਸ ਸੱਯੋ ॥ ਸ਼ਰਬਤ ਸੌਕ ਦਾ ਘੋਲਿਆ ਰਿਹਾ ਪਿਆ ਪੀਤਾ ਜਾਮ
ਨਾ ਰਹੀ ਤਿਸ ਸੱਯੋ ॥ ਰਹੀ ਸਿੱਕ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਗਿਆ
ਨੱਸ ਪੂਰਨ ਨਾਹੀਂ ਹੱਸ ਸੱਯੋ ॥ ਲਾ ਉਵਾਹ ਕੋਈ ਦੇਖੋ ਠਾਹ ਕੋਈ
ਲਿਆ ਓ ਜਾ ਕੋਈ ਭੱਜ ਨੱਸ ਸੱਯੋ ॥ ਸੱਦ ਕੋਈ ਜੋਗੀ ਦੱਸੋ ਹਾਲ
ਮੇਰਾ ਪਿਆ ਰਾ ਭਾਲ ਮੇਰਾ ਖੱਟੋ ਜੱਸ ਸੱਯੋ ॥ ਮੇਰਾ ਤਕਲ ਭੱਠ
ਤੇ ਪੂਣੀਆਂ ਖੋਹ ਕਰੋ ਰਰ ਖੜੇ ਨੂੰ ਸਾੜ ਭੱਸ ਸੱਯੋ ॥ ਮੇਰਾ ਤਿੰਦਣੇ
ਬੈਠਨਾ ਬੱਸ ਹੋਇਆ ਹੋਈ ਜਿੰਦੜੀ ਭੀ ਅੱਜ ਬੱਸ ਸੱਯੋ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ
ਪੂਰਨ ਕਰ ਗਿਆ ਚੂਰਨ ਲਿਆ ਓ ਮੋੜ ਕਈ ਕਰ ਕੇ ਵੱਸ ਸੱਯੋ ॥

ਵੈਣ ਤੀਸਰਾ

ਜੋਗੀ ਜੋਗਨ ਬਨਾ ਕੇ ਨੱਸ ਗਿਆ ਗਿਆ ਛੱਡ ਨਾਹੀਂ ਕਿਸੇ
ਹਾਲ ਜੋਗੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜੋਗਨਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਲਾਂ ਕੀ ਕਰ ਗਿਆ
ਗਲ ਕਛਨੀ ਨਹੀਂ ਡਾਲ ਜੋਗੀ ॥ ਜੋਗੀ ਭਾਲ ਮੈਂ ਕਵਾਂ ਵਸਾਲ
ਕਿਵੇਂ ਗਿਆ ਕਰ ਜੋਗੀ ਮੰਦੇ ਹਾਲ ਜੋਗੀ ॥ ਜੋਗੀ ਬਨਨ ਨਾ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੀਤ ਮੂਲੋਂ ਕਰਨ ਪ੍ਰੀਤਨ ਰੀਤ ਸੰਭਾਲ ਜੋਗੀ ॥ ਜੋਗੀ
ਵਾਂਗ ਤੋਤੇ ਤੋਤੇ ਚਸਮ ਹੋ ਕੇ ਗਿਆ ਉਡ ਪਾ ਸੋਂ ਰਾਹ ਭਾਲ ਜੋਗੀ
॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੋਗੀ ਕਰ ਗਿਆ ਜੋਗੀ ਗਿਆ ਸ਼ਾਹ ਥੀਂ ਕਰ
ਕੰਗਾਲ ਜੋਗੀ ॥

ਵੈਣ ਰੋਥਾ

ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਸਾਈਆ ਬਖਸ਼ ਨਹਾ ਰ ਸਾਈਆ ਜਿਵੇਂ ਮਾਰ ਗਿਆ
 ਮਨ ਮਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਗਲ ਦਾ ਹਾਰ ਬਨਕੇ ਗਲ ਦੀ ਹਾਰ ਹੋਈ
 ਗਲੋਂ ਲਾਹ ਗਿਆ ਗਲ ਦਾ ਹਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਕੀ ਪਿਆਰ ਮੈਂ
 ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਿਆਰ ਫੇਰ ਗਿਆ ਵਿਸਾਰ
 ਪੂਰਨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਵੱਚ ਉਜਾੜ ਉਜਾੜ ਗਿਆ ਲੰਮੇ ਰਾਹ ਹੋ ਗਿਆ
 ਉਤਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਦਗ਼ ਬਾਜ਼ ਉ ਬ ਜਨਾ ਫੇਰ ਆਯਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ
 ਦਾ ਲੇਖ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਦੋਵੇਂ ਨੈਨ ਨਾ ਚੈਨ ਕਰ ਰ ਲੈਂਦੇ
 ਵੇਖਣ ਰਾਹ ਖੜੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਕੀ ਤਾਰੰਗ ਵਿਸਾਰ ਵਸਾਰ
 ਪਿਆਰੇ ਜਲ ਦੀ ਮੇਲ ਸਈਆਂ ਨਾ ਵਿਸਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਮਿਲੇ ਆਨ
 ਪਿਆਰਾ ਪਿਆਰੀ ਜਾਨ ਤਾਈਂ ਕਰਾਂ ਫੇਰ ਦੀਦਾਰ ਦੋ ਬਾਰ
 ਪੂਰਨ ॥ ਕਰਾਂ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਜੋਕਰ ਭੇਸ ਸਾਈਆਂ ਮੇਰਾ ਗਿਆ
 ਨਾ ਭੇਸ ਉਤਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਜੋਗੀ ਕਿਸੇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਹੀ ਛੱਡ ਗਿਆ
 ਜਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸਦੇ ਜੋਗ ਨ ਹਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਅੰਗ ਖ ਕ ਮਲਾਂ
 ਕਿਸਦੇ ਨਾਲ ਰਲਾਂ ਗਿਆ ਦੱਸ ਨਾ ਜੋਗ ਦੀ ਸਾਰ ਪੂਰਨ ॥
 ਦੇਖਾਂ ਰਾਹ ਪਾਂਧੀ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਜਾਂਦੀ ਅ ਵੇ ਸਬਰ ਨਾ ਬਾਝ
 ਦਿਲ ਦਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਸੀਨਾ ਸਾਂਝ ਗਿਆ ਜਾਨੋ ਮਾਰ ਗਿਆ ਗਿਆ
 ਪਾਲ ਨਾ ਕੌਲ ਇਕਰਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਕਿਥ ਜਾਂ ਸਾਈਆਂ ਕੇ ਹੜੇ
 ਰਾਹ ਸਾਈਆਂ ਜਿਥੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਾ ਕਰਕੇ ਪਿਆਰ ਪੂਰਨ ॥
 ਪਾਵੇਂ ਵੱਸ ਸਾਈਆਂ ਜਾਵੇਂ ਨੱਸ ਸਾਈਆਂ ਮਿਲਾਂ ਗਲ ਤੇ ਸੁਨਾਂ
 ਗੁਫ਼ਤਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਬੇਵੱਸ ਨਾ ਵੱਸ ਹੋਯਾ ਗਿਆ

ਵੱਸਦੇ ਘਰ ਉਜਾੜ ਪੂਰਨ ॥

ਵੈਣ ਪੰਜਵਾਂ

ਤੰਤੇ ਵਕਤ ਨਾ ਜੰਮਦੀ ਮੈਂ ਤੰਤੀ ਹੋਯਾ ਕੂਲ ਆਰਾਮ ਹਰਾਮ
 ਮਾਏ॥ ਦੁਖਾਂ ਨਾਲ ਜੰਮੇ ਦੁਖਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲੀ ਦੁਖ ਪੇਸ਼ ਪਏ ਆਨ
 ਅੰਜਾਮ ਮਾਏ ॥ ਪੈਂਦ ਦੁਖ ਵੇਖਦੀ ਮੁਖ ਪੂਰਨ ਪਾਂਦੀ ਸ਼ੈਰ ਜੋ
 ਭੇਜ ਗੁਲਾਮ ਮਾਏ॥ ਸੂਰਤ ਵੇਖ ਫਕੀਰ ਫਕੀਰ ਹੋਈ ਕੀਤੀ
 ਨਾਮ ਫਕੀਰ ਬਦਨਾਮ ਮਾਏ॥ ਜੇਕਰ ਜਾਨਦੀ ਜਾਨਏ ਹਜਾ ਵਨੀ
 ਸੀ ਕਰਦੀ ਨਾਲ ਨਾ ਪੂਰਨ ਕਲਾਮ ਮਾਏ॥ ਰਹੀ ਵੱਸਨਾ ਜਾਨ
 ਬੇਵੱਸ ਹੋਈ ਲਾਈ ਜੇਗਾ ਤੇ ਨੇ ਗੁੱਝੀ ਝਾਮ ਮਾਏ॥ ਚੱਲੀ ਕੂਚਕ ਰ
 ਜਾਨ ਹੈਰਾਨ ਹੋਕੇ ਹੋਯਾ ਅੰਜਥੀ ਰਿਜ ਕਤ ਮਾਮ ਮਾਏ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ
 ਮੈਂ ਨਾਮ ਤੇ ਜਾਨ ਦਿੱਤੀ ਕੀਤਾ ਨਾਮ ਨੇ ਕਾਮ ਤ ਮਾਮ ਮਾਏ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਜਾਨ ਦੇਣੀ

ਖੋਹ ਪੱਟੀਆਂ ਸੁੱਟੀਆਂ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹਾਰ ਸੰਗਾਰ ਉਤਾਰ
 ਲੋਕੋ॥ ਰੋਦ ਨੈਨ ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਚੈਨ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਕਪੜੇ ਫੜ
 ਖਿਲਾਰ ਲੋਕੋ॥ ਕੀਤਾ ਹਾਲ ਬੇਹਾਲ ਉਸ ਵਕਤ ਜੇਹੜਾ ਹੋਵੇ
 ਕੌਨ ਜੋ ਕਰੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਲੋਕੋ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਡਿੱਗੀ ਰਾਨੀ ਮਹਿਲ
 ਉਤੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਉਧਾਰ ਲੋਕੋ ॥

ਰਾਨੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਮਾਤਮ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਰੋਵਨ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਈਆਂ ਕੂਲ ਨੌਕਰ ਬੈਠੇ ਕੰਮ ਤੇ ਕਾਰ
 ਵਸਾਰ ਪਜਾਰੇ॥ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਏਹ ਸੋਗ ਹੋਯਾ ਹੋਯਾ
 ਅੰਧ ਅੰਧੇਰ ਗੁਬਾਰ ਪਜਾਰੇ॥ ਸਫਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਸਵਾਨੀਆਂ ਰੋਂਦੀਆਂ

ਸਨ ਘੀ ਮਾਤਮੀ ਫਰਸ਼ਖਿਲਾ ਪਜਾਰੇ॥ ਛਡ ਚੋਗਚਕੋਰਤੇ
 ਮੋਰਬੈਠ ਬੈਠ ਕੁਲ ਪੰਖੀ ਸੋਗ ਧਾਰਪਜ ਰੇ ॥ ਛਡਘਾਹਘੜੇ
 ਮੱਝੀ ਗਈਂ ਰੋਵਨ ਰੋਵੇਕੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਪੈਦਵਾਰ ਪਜਾਰ ॥
 ਲੱਧੂਰਾਮ ਮਾਤਮ ਏਥੇ ਬਸ ਕਰਕੇ ਅਗਲਾ ਹਾਲਕਹਿ ਸੋਚ
 ਵਿਚਾਰ ਪਜਾਰੇ ॥

ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਾਸ ਆਉਣਾ
 ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਉਠ ਛਡ ਭੰਨਾਗਿਆ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਕਰਕੇ
 ਧਾ ਪੂਰਨ ॥ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਲਾਲੇ ਲਾਲਹੋਯਾ ਅਖ ਕਹਿਰ
 ਤੇ ਆਯੋਂ ਕਮਾ ਪੂਰਨ ॥ ਰਾਨੀ ਜਾਨ ਥੀਂ ਮਾਰਕੇ ਸੁੱਟ ਆਯੋਂ
 ਮੇਰਾ ਸੁੱਟਿਓ ਬਚਨ ਵੰਜਾ ਪੂਰਨ ॥ ਅੱਗੇ ਰੱਬਦੇ ਕੀ ਜਵ ਬ
 ਦੇਸੇਂ ਬੁਨੀ ਨਾਮ ਤੂੰ ਆਯੋਂ ਰਖਾ ਪੂਰਨ ॥ ਏਥੇ ਰਹਿਨ ਕੇਹਾ
 ਭਿੰਨ ਭੇਤ ਔਖਾ ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਪਹੁੰਚੇ ਜਲਦ ਜਾ ਪੂਰਨ ॥ ਮਾਤਾ
 ਰੋ ਦਿਆਂ ਨੈਨ ਬਮੀਰ ਕੀਤੇ ਰਹਿਆ ਜਿਗਰ ਦਾ ਦਾਗ ਰੁਮਾ
 ਪੂਰਨ ॥ ਕਾਲੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ ਲਾਓ ਡੇਰਾ ਬੈਠੋ ਜੋਗ ਦੀ
 ਝੋਕ ਲਗਾ ਪੂਰਨ ॥ ਮਾਤਰ ਮਾਤਿ ਬਾ ਪੁਨੂੰਟੋਕ ਮੱਥਾ ਮੰਗੀ ਦੇਹ
 ਮੁਰਾਦ ਪੁਜਾ ਪੂਰਨ ॥ ਦਰਦ ਦੁਖ ਨਾਰਹਿ ਸੀਅ ਕੋਈ ਓਹਨਾਂ
 ਜਦੋਂ ਚਲ ਆਵਨ ਤੇਰੇਦਾ ਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੇ ਬਖ ਸਿਆ
 ਚ ਹੋ ਨਾਹੀਂ ਜੋਗ ਸਾਬਤੀ ਨਾਲ ਕਮਾ ਪੂਰਨ ॥

ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਤੇ ਬਾਗ
 ਵਿੱਚ ਡੇਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਉਣਾ ਰਾਜੇ ਸਲਵਾਨ ਦਾ
 ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਗਜਾਲੈਟਰਿਆ ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਦੀ ਤਰਫ ਨੂੰ

ਧਾਉਂਦਾ ਸੀ ॥ ਕ ਲੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇਕਲ ਡੇ ਰਾ ਧੂਨੀਲਾ
 ਭੁਬੁਤਰਮਾਂ ਵਦਾ ਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ਯ ਵਕਰ ਰੱਬ ਵਲ ਧਿਆਨ ਧਰਕੇ
 ਪਾਨੀ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਛਿੜਕਾਂ ਵਦਾ ਸੀ ॥ ਬਾਗ ਪੂਰਨ ਦਾ ਸੁਕ
 ਉਜਾੜ ਹੋਯਾ ਪਾਨੀ ਛਿੜਕਿਆ ਸਬਜ਼ ਹੋਜਾਂ ਵਦ ਸੀ ॥ ਖਮਰੇ
 ਬੁਲਬੁਲਾਂ ਬੋਲਦੇ ਦੇਖ ਫੁਲਾਂ ਡਾਲ ਡਾਲ ਜੋ ਰੱਬ ਲਗਾਂ ਵਦਾ
 ਸੀ ॥ ਖਬਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਈ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣੇ ਨੂੰ ਲੋਕੀ
 ਆਂ ਵਦਾ ਸੀ ॥ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਰੋ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਜੋ ਕੋਈ ਮੁਖ
 ਥੀਂ ਆਖ ਸੁਨਾਂ ਵਦਾ ਸੀ ॥ ਰਾਜੇ ਸੁਣੀਏ ਹਗੱਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਈ
 ਜੋਗੀ ਦੇਖਨੇ ਤੇ ਜੀਉ ਚਾਉਂਦ ਸੀ ॥ ਲੈਕੇ ਨਾਲ ਰਾਨੀ ਲੂਨਾਂ
 ਬਾਗ ਆਯਾ ਜੋਗੀ ਪਾਸ ਆਵੇ ਸ ਬੁਲਾਂ ਵਦਾ ਸੀ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ
 ਹੁਨ ਰੱਬ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇਖੋ ਮਾਪੇ ਵਿਛੜੇ ਅੱਜ ਮਿਲਾਂ ਵਦਾ ਸੀ ॥

ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਨੀ ਦਾ ਪੂਰਨ ਅੰਗੇ ਔਲਾਦ

ਵਾਸਤੇ ਅਰਜ਼ ਕਰਨਾ

ਆਯਾ ਰਾਜ ਸਲਵਾਨ ਲੈ ਨਾਲ ਲੂਨਾਂ ਲਗੇ ਫਿੱਕ ਔਲਾਦ
 ਮਿਟਾਨ ਦੋਵੇਂ ॥ ਨਾਲ ਅਦਬ ਛਕੀਰਦੇ ਪਾਸ ਬਹਿਕੇ ਖੋਲ੍ਹ
 ਆਪਨਾ ਹਾਲ ਨਾਨ ਦੋਵੇਂ ॥ ਨਹੀਂ ਅਸਾ ਦੇ ਘਰ ਛਰਜ਼ੀ ਦ ਕੋਈ
 ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦੋਵੇਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦੋਵੇਂ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਨਾ ਸੁਝਦਾ ਕੁਝ
 ਸਾਨੂੰ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਵ ਆਬ ਤੇ ਨਾਨ ਦੋਵੇਂ ॥

ਪੂਰਨ ਦੀ ਮਾਈ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਆਉਨਾ

ਪਿੱਛੇ ਇੱਛਰਾਂ ਭੀ ਆਈ ਹਾਲ ਮੰਦੇ ਰੋ ਰੋ ਵੈਨ ਛਿਕਾਰ ਦੇ
 ਗਾਂ ਵਈ ਜੀ ॥ ਪੈਰੀਂ ਚੁਭਦੇ ਮਾਰ ਤੇ ਦਰਦ ਹੋਵੇ ਰੋ ਰੋ ਆਪਨਾ

ਹਾਲਵੰ ਜਾਵਦੀ ਜੀ ॥ ਦੋਵੇਂ ਨੈ ਨਥਸੀਰਜ਼ ਸੀਰ ਹੋ ਤੇ ਹਰ ਦਮ
 ਰੰਬਦਾ ਸੁਕਰ ਅਲਾਵਦੀ ਜੀ ॥ ਸੁੰਕਾ ਬਾਗ ਪੂਰਨ ਵਾਲਾ
 ਸਬਜ਼ ਹੋਯਾ ਸੁਨਕੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ਸਿਫਤ ਸੁਨਾਵਦੀ ਜੀ ॥ ਜੇਕਰ
 ਅੱਖੀਆਂ ਹੋਨ ਤਾਂ ਕਰਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਕੀ ਆਸ ਮੁਰਾਦ ਵਰ
 ਲਿਆਵਦੀ ਜੀ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਬਖਸ਼ੇ ਦਾਰੂ ਅੱਖੀਆਂ ਦਾ ਏਹੋ
 ਆਖ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ ਹੋਜਾਵਦੀ ਜੀ ॥

ਰਾਮੇ ਪਾਸੋਂ ਪੂਰਨ ਦਾ ਔਲਾਦ ਦਾ ਹਾਲ ਪੁਛਨਾ
 ਪੂਰਨ ਪੁਛਦਾ ਗੌਰ ਥੀਂ ਧਿਆਨਧਰਕੇ ਦਸੇ ਗੁਜਰਿਆ ਹਾਲ
 ਅਹਿਵਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਫ਼ਰਜੰਦ ਨਾ ਕੋਈ ਹੈਗਾ ਹੋਯਾ
 ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਬਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਜੇਕਰ ਸੱਚ ਦੱਸੋ ਜੋ ਜੇਹਲ
 ਹੋਯਾ ਝੂਠ ਦਸਕੇ ਦਿਓ ਨਾਟਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਫ਼ਰਜੰਦ
 ਤਦ ਰੰਬ ਦੇਸੀ ਹਾਲ ਸੁਨਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਕਮਾਲ ਰਾਜਾ ॥

ਰਾਜੇ ਦਾ ਔਲਾਦ ਦਾ ਹਾਲ ਦੱਸਨਾ

ਰਾਜਾ ਆਖਦਾ ਸਾਈਂ ਜੀ ਤੁਧ ਅਗੇ ਕਹਾਂ ਸੱਚ ਕੀ ਹਾਲ ਅਹਿ-
 ਵਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਜੇਕਰ ਕਹਾਂ ਮੈਂ ਗੁਜਰਿਆ ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਜਾਂਦਾ
 ਤੀਰ ਕਲੇਜਯੋਂ ਭਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਰੱਬ ਇਕ ਫ਼ਰਜੰਦ ਦਿਲਬੰਦ
 ਦਿੱਤਾ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਕ ਸਿਕੰਦਰੇ ਹਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਪਾਲਿਆਪ ਭੋਰੇ
 ਪੂਰਨ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਹੋਈ ਉਮਰਬਾਰਾਂ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਸਾਈਂ ॥
 ਮੱਥਾ ਟੇਕਨੇ ਨੂੰ ਗਿਆ ਪਾਸ ਲੂਨਾਂ ਰੰਖ ਜਾਉ ਤੇ ਸ਼ੌਕ ਕਮਾਲ
 ਸਾਈਂ ॥ ਮਾਤਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਬਦਨੀਤ ਹੋਯਾ ਨੀਤ ਖ਼ਾਸ ਅਪਨੀ
 ਦਿਲੋਂ ਟਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਲਾਹੀ ਸ਼ਰਮ ਬੇਸ਼ਰਮ ਨਾ ਸ਼ਰਮ ਕੀਤੀ

ਕੀਤਾ ਕੁਝ ਨਾ ਸੋਚ ਸਿਆਲ ਸਾਈਂ॥ ਕੁਝ ਫਰ ਕਨਾਰੇ ਖਿਆ
ਆਪਵੱਲੋਂ ਪੂਰਨ ਕਰਨਥੀਂ ਵਸਲ ਵਸਾਲ ਸਾਈਂ॥ ਲੂਨਾਂ
ਸੋਚ ਪਾਯਾ ਤਦੋਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾਂ ਡਿਠਾ ਨਹੀਂ ਛਡਦਾ ਪੂਰਨ
ਸਿਆਲ ਸਾਈਂ॥ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਆਪਨਾ ਧਰਮਕ ਇਸ ਨਾਲ
ਸਿਦਕ ਯਕੀਨ ਸਮਾਲ ਸਾਈਂ॥ ਰਾਤੀਂ ਗਿਆ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ
ਮਹਿਲ ਅੰਦਰ ਡਿਠਾ ਸੁਨਿਆ ਸਭ ਗੁਜਰਿਆ ਹਾਲ ਸਾਈਂ॥
ਲੱਧੂਰਾਮ ਤਦ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਕੇ ਹੱਥ ਵੱਢ ਖੂਹੇ ਦਿੱਤਾ
ਡਾਲ ਸਾਈਂ॥

ਪੂਰਨ ਨੇ ਰਾਨੀ ਲੂਨਾਂ ਤੋਂ ਹਾਲ ਪੁਛਨਾ
ਪੂਰਨ ਲੂਨਾਂ ਨੂੰ ਅਖਾਵੇਂ ਸਮਾਤਾ ਆਖ ਸੱਚ ਜੁਥਾਨਥੀਂ ਹਾਲ
ਮਾਈ॥ ਪੂਰਨ ਕੀ ਜੁਥਾਨਥੀਂ ਸੁਖ ਨ ਬੋਲੇ ਆਖੀਂ ਜ਼ਰਾ ਨਾ
ਝੂਠ ਇਕ ਵਲ ਮਾਈ॥ ਕੀ ਕੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਉਸਨੇ ਨਾਲ ਤੇਰੇ
ਰੱਖ ਜੀਉ ਵਿਚ ਸੋਕ ਵਸਾਲ ਮਾਈ॥ ਫਰ ਨੱਸ ਗਿਆ ਕਿਵੇਂ
ਤੁਧਕੋ ਲੋਝਾ ਕੀ ਤਿਆਂ ਵਸਲ ਵਸਾਲ ਮਾਈ॥ ਦਿੱਤਾ ਕਿਸ
ਹਾਕਮ ਹੁਕਮ ਮਾਰਨੇ ਦਾ ਹੱਥ ਪੈਰ ਕਰ ਪੂਰਨ ਹਲਾਲ ਮਾਈ
॥ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆਂ ਤੇ ਸੱਚਾਰ ਬਰਾਜੀ ਛੱਡ ਝੂਠ ਦੇਵ ਹੋ ਮਖਿ ਮਾਲ
ਮਾਈ॥ ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਸੱਚਾ ਸੱਚੇ ਕੰਮ ਕਰਸੀ ਦੇਸੀ ਸਿੱਕ ਔਲਾਦ
ਦੀ ਟਾਲ ਮਾਈ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੇ ਸਿੱਕ ਔਲਾਦ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚੋ ਸੱਚ
ਕਹੁ ਹੋਸ ਸੰਭਾਲ ਮਾਈ॥

ਲੂਨਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਦੱਸਨਾ

ਲੂਨਾਂ ਆਖਿਆ ਸੁਨੋ ਜੇ ਅਰਜ ਮੇਰੀ ਸੱਚੋ ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਹਾਲ

ਅਹਿਵਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਮੱਥਾਟੇਕਲੇਨੂੰ ਗਿਆ
 ਰੱਖਕੇ ਸ਼ੌਕਕਮਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਮੱਥਾਟੇਕਿਆ ਓਸਨੇ ਮੁਸ਼ਤਾਈਂ
 ਸੱਭੇ ਅਦਬ ਆਦਾਬ ਸੰਭਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਓਹਦੀ ਸੂਰਤ ਮੈਂ ਦੇਖ
 ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਹੋਈ ਯਾ ਵਸਲ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਕਮਲ ਸਾਈਂ ॥ ਦੀਨ
 ਦੁਨੀਭੁੱਲੀਭੁੱਲਿਆਪ ਰਾਜ ਭੁੱਲਿਆਦਰੀ ਜੇਵਰ ਸਾਰਾ
 ਮਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਤੰਤੀਆਪ ਮੈਂ ਛੇੜਿਆ ਓਸਤਾਈਂ ਕੀਤਾ ਕੁਝ
 ਨਾਖੌਫ਼ ਖ਼ਿਆਲ ਸਾਈਂ ॥ ਮਾਈਮਾਈਓਹ ਅਖਦਾ ਰਹਿਆ
 ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸਮਝ ਮਾਈ ਹੋਸ਼ ਨਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਸਮਝ ਤੁਧ
 ਜ ਇਆ ਪੂਰਨ ਪੁਤ ਹਾ ਮੈਂ ਛੱਡ ਬੁਰੇ ਏਹ ਵਹਿਮ ਖ਼ਿਆਲ
 ਸਾਈਂ ॥ ਮਾਵਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਕਦੀ ਨਾਹੋਈਐਸੀਜੈਸੀ ਕਰੇਂ ਮਾਤਾ
 ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਅੱਗੇ ਰੱਬਦੇ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਸੇਂ ਦੁਨੀਆਂ
 ਵਾਂਗ ਏਹਖ਼ਾਬ ਖ਼ਿਆਲ ਸਾਈਂ ॥ ਮੰਨੀਗੱਲ ਨਾ ਓਸਦੀ ਮੈਂ
 ਕਾਈ ਬਾਂਹਗਲਉਸਦੇ ਦਿੱਤੀ ਡਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਜ਼ੋਰਾਵਰੀ ਮੈਂ
 ਓਸਨੂੰ ਫਾਨਲੱਗੀ ਸੇਜ ਸ਼ੌਕਦੀਤੇ ਸ਼ੌਕ ਨਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਪੂਰਨ
 ਦੇਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਜਾਏ ਕਾਈ ਨੱਠਾ ਮੁਝ ਕੋਲੋਂ ਮਾਰ ਛਾਲ
 ਸਾਈਂ ॥ ਪਿੱਛੇਖ ਇਕੇ ਓਸਦੇ ਮੈਂ ਗੁੱਸਾਕੀਤਾ ਆਪਨਾ ਹਾਲ
 ਬੇਹਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਰਾਜੇ ਆਵਦੇਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹਾਲ ਸਾਰਾਕੂੜੀ
 ਤੁਹਮਤਾਂ ਦੀ ਅੱਗ ਬਾਲ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਬੇਦੋਸੇਤੇ ਹੁਕਮ
 ਕਰਕੇ ਹੱਥ ਵੱਢ ਖੂਹੇ ਦਿੱਤਾ ਡਾਲ ਸਾਈਂ ॥

ਰਾਜੇ ਦਾ ਹਾਲ ਸੁਨਕੇ ਲੂਨਾ ਉਤੇ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ
 ਇਤਨੀ ਗੱਲ ਸੁਨ ਕਹਿਰ ਦਾ ਖਾ ਗੁੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਮਿਆਨਥੀਂ

ਧੁ ਤਲਵਾਰ ਰਾਜਾ ॥ ਥਰਾਥਰਕੰਬੇ ਜੁੱਸਾ ਵਿੱਚ ਗੁਸੇ ਰੋਵਨ
 ਨਨ ਦੋ ਵਾਂਗਝਲਾਰਾਜਾ ॥ ਚਾਹਿਆ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਕਰੇ ਕਤਲ
 ਲੂਨਾ ਪੂਰਨ ਪਕੜ ਲਈ ਹੱਥ ਤਲਵਾਰ ਰਾਜਾ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ
 ਫ਼ਰਜ਼ੰਦ ਦਾ ਹਾਲ ਸੁਨਕੇ ਕਰੇ ਚੈਨ ਨਾ ਸਥਰਕਰਾਰਾਜਾ ॥

ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੂਰਨ ਦੇ ਫ਼ਰਾਕ ਵਿਚ ਵਾਵੇਲਾ ਕਰਨਾ
 ਸੁਨੋ ਸਾਈਂ ਜੀ ਸਾਈਂ ਨੇ ਸਿੱਕ ਲਾਹੀ ਦੇ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰ ਪੂਰਨ
 ਮੁਰਾਦ ਸਾਈਂ ॥ ਬੂਟਾ ਸੌ ਕਦੇ ਨਾਲ ਸੀਰੰਬ ਲਾਯਾ ਹੋਯਾ ਨਾਲ
 ਮੀਆਦ ਅਸਤਾਦ ਸਾਈਂ ॥ ਲੂਨਾਂ ਲਾਇਕੇ ਇਸ਼ਕਦਾ ਲੂਨ
 ਉਸਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜੜ੍ਹਾਂ ਥੀ ਵੱਡ ਥਰਥਾਦ ਸਾਈਂ ॥ ਨਾ ਮੁਰਾਦ ਹੋਸੀ
 ਬੇਮੁਰਾਦ ਲੂਨਾਂ ਕੀਤਾ ਮੁਝ ਨੂੰ ਭੀ ਬੇਮੁਰਾਦ ਸਾਈਂ ॥ ਰਹੀ
 ਸਿੱਕ ਮੇਰੀ ਅੰਦਰ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਤੋੜ ਚੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਰਾਦ
 ਸਾਈਂ ॥ ਲੂਨਾਂ ਜੁਲਮ ਕਰ ਪੁਤ ਮਾਸੂਮ ਉਤੇ ਕੀਤਾ ਮੁਝ ਦਾ
 ਖਾਨਾ ਥਰਥਾਦ ਸਾਈਂ ॥ ਖ਼ਬਰ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਮੁਝ ਨੂੰ ਹਾਲ ਸੰਦੀ
 ਦੇਂਦਾ ਪੂਰਨ ਬੇਦਾਦ ਦੀ ਦਾਦ ਸਾਈਂ ॥ ਲੂਨਾਂ ਮਾਰ ਉਜਾੜ
 ਉਜਾੜ ਅੰਦਰ ਕਰਦਾ ਦੂਰ ਉਜਾੜ ਫ਼ਸਾਦ ਸਾਈਂ ॥ ਲੂਨਾਂ
 ਚਾੜ੍ਹਦਾ ਵਿਚ ਉਜਾੜ ਸੂਲੀ ਭੇਜ ਖਾਸ ਜੱਲਾਦ ਸੱਯਾਦ ਸਾਈਂ
 ॥ ਲੂਨ ਲਾਇਕੇ ਲੂਨਾਂ ਨੂੰ ਗ ਲਦਾ ਮੈਂ ਪੱਟ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬੇਬੁਨ-
 ਯਾਦ ਸਾਈਂ ॥ ਜਿਵੇਂ ਰੰਜ ਪੈਦਾ ਹੋਯ ਅਜ ਮੈਨੂੰ ਤਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ
 ਦਿਲ ਮੁਝਦਾ ਸਾਦ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱ ਰਾਮ ਜੇ ਸੁਨੇ ਫ਼ਰਯਾਦ ਸਾਈਂ
 ਮੇਰੀ ਏਹ ਫ਼ਯਾਦ ਫ਼ਯਾਦ ਸਾਈਂ ॥

ਰਾਜੇ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਵਰਗਾਹ ਵਿਚ ਫ਼ਰਯਾਦ ਕਰਨੀ

ਬਖਸ਼ ਮੁੜ ਨੂੰ ਜੁਲਮ ਜੋਮੈਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ ਦ ਇਹ ਜੱਲ ਦ
 ਰੱਬਾ ॥ ਪੂਰਨ ਬੇਗੁਨਾਹ ਨੂੰ ਮਾਠਿਆ ਸੀ ਹੋਕੇ ਅੰਗ ਰਾਜ ਮੇਂ
 ਬੇਦਾ ਦ ਰੱਬਾ ॥ ਲੂਨਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਅਖੀਆ ਮੇਰੀਆਂ ਥੀਂ ਭੇਜ
 ਆਪ ਨੇ ਦੂਤ ਜੱਲਾ ਦ ਰੱਬਾ ॥ ਜਿਵੇਂ ਏਸ ਫਰਜ਼ ਦ ਤੇ ਜੁਲਮੈ
 ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਤਰਸ ਨਾ ਜਾਨਐ ਭਾ ਦ ਰੱਬਾ ॥ ਮੇਰਾ ਖਾਨਾ ਵੈਰਾਨ
 ਹੈ ਪਿਆ ਹੋਯਾ ਬਾੜ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਦ ਸਮਸਾ ਦ ਰੱਬਾ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ
 ਦੀ ਏਹੋ ਦੁਆ ਹਰਦਮ ਬੇਮੁਰਾ ਦ ਨੂੰ ਕਰ ਬਾ ਮੁਰਾ ਦ ਰੱਬਾ ॥

ਪੂਰਨ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਔਲ ਦ ਵਾਸਤੇ ਦੁਆ ਕਰਨੀ
 ਪੂਰਨ ਹਾਲ ਸੁਨ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੁਖ ਸੰਦ ਮੰਗੇ ਹੱਥ ਉਠਾ ਦੁਆ
 ਸਾਈਂ ॥ ਬਖਸ਼ ਨ ਹਾਰ ਤੂੰ ਹੈਂ ਅਸਾਂ ਆਜ਼ਜਾਂਦਾ ਮਰਜ਼ ਪਵੇ
 ਕਬੂਲ ਦਰਗਾਹ ਸਾਈਂ ॥ ਤੂੰ ਹੈਂ ਆਪ ਸੱਚ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਸੱਚ
 ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਸੱਚ ਸੱਚ ਪਾ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਗਾ ਦੁਖ ਫਰਜ਼ ਦ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਤਾਈਂ ਕਰਕੇ ਫਜ਼ਲ ਤੂੰ ਆਪ ਹਟਾ ਸਾਈਂ ॥ ਲੂਨਾਂ ਦੱਸਿਆ
 ਹਾਲ ਅਹਿਵ ਲ ਸਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਰਾਜੇ ਭੀ ਸੱਚ ਫਰਜ਼ਾ ਸਾਈਂ
 ॥ ਸੱਚ ਝੂਠ ਹੋ ਝੂਠ ਥੀਂ ਸੱਚ ਹੋਯਾ ਲਿਆ ਸੱਚ ਤੇ ਝੂਠ ਪਰਖਾ
 ਸਾਈਂ ॥ ਬਖਸ਼ ਦੇਹ ਤਕ ਸੀਰ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ
 ਫਰਜ਼ ਦ ਮਰਵਾ ਸਾਈਂ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਤ ਤੇ ਲੂਨਾਂ ਜਿਉਂ ਵਖਤ
 ਪਾਯਾ ਤਿਵੇਂ ਏਸ ਦੇ ਬਖਤ ਉਲਟਾ ਸਾਈਂ ॥ ਲੂਨਾਂ ਰਹੇ ਰੋਂ ਦੀ
 ਸੱਕੇ ਪੁਤ ਤਾਈਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਛਰਾਂ ਰਹੀ ਕੁਫਲਾ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂ
 ਰਾਮ ਦੀ ਹੋਇ ਦੁਆ ਸਾਈਂ ਆ ਲੱਗੀ ਸਿੱਕ ਔਲਾ ਦ ਦਿੱਟਾ ਸਾਈਂ

ਪੂਰਨ ਨੇ ਰਾਜੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦ ਸਨਾ

ਪਕੜ ਧੂ ਿ ਥੀਂ ਇੱਕ ਸਵਾਹਰੁਟਕੀ ਪੂਰਨਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦੰ ਵਦਾ
 ਚਾ ਸਾਈਂ ॥ ਰਾਨੀ ਲੂਨਾਂ ਨੂੰ ਘੋਲਕੇ ਦੇਵਨੀ ਜੀ ਨਾਲ ਸਿਦਕ
 ਯਕੀਨ ਸਫਾ ਸਾਈਂ ॥ ਰੱਬ ਇੱਕ ਫ਼ਰਜ਼ੀਦ ਦਿਲਬੰਦ ਦੇਸੀ
 ਦੇਸੀ ਵਾਗਔਲਾਦ ਮਿਟਾ ਸਾਈਂ ॥ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਦਾ ਤੁਸਾਂ ਥੀਂ
 ਜੁਦਾ ਹੋਸੀ ॥ ਵਿੱਤਾ ਅ ਪਹੈ ਰੱਬ ਫ਼ਰਮਾ ਸਾਈਂ ॥ ਜਿਵੇਂ ਇੱਛਰਾਂ
 ਥੀਂ ਪੂਰਨ ਜੁਦਾ ਕੀਤਾ ਤਿਵੇਂ ਲੂਨਾਂ ਭੀ ਹੋਗ ਜੁਦਾ ਸਾਈਂ ॥
 ਯਾ ਹਾਲ ਜੇ ਰੋਂਦਿਆਂ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਤਿਵੇਂ ਲੂਨਾਂ ਭੀ ਰਹਿਗੀ
 ਕੁਰਲਾ ਸਾਈਂ ॥ ਪੂਰਨ ਬੇਗੁਨ ਹ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜੇ ਹੱਥ ਪੈਰ
 ਕਰ ਵੰਢ ਜੁਦਾ ਸਾਈਂ ॥ ਲੰਧੂਰਾ ਮ ਇਸ ਗ ਝਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜੀ
 ਦਿੱਤੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਏਹ ਸਜਾ ਸਾਈਂ ॥

ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਔਲਾਦ ਦਾ ਹਾਲ ਸੁਨਨਾ ਅਤੇ ਯਾਦ
 ਮਾਉਨਾ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਤੇ ਪੂਰਨ ਦੇ

ਫ਼ਿਤਾਕ ਵਿਚ ਰੋਨਾ

ਸੁਨਿਆ ਹਾਲ ਅਹਿਵ ਲਜਾ ਏਹ ਸਾਰਾ ਰੁੰਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਰੱਤਦੇ
 ਨੀਰ ਲੋਕੋ ॥ ਦੁਖਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪਾਲਿਆ ਵਿਚ ਭੇਰੇ ਬਾਹਰ
 ਨਿਕਲਾ ਦਿਆਂ ਪਈ ਵਹੀਰ ਲੋਕੋ ॥ ਦੂਜਾ ਭੈਨ ਭਾਈ ਨਹੀਂ
 ਓਸ ਸੰਦਾ ਰੋਨ ਗੋਦ ਬਹਿਕੇ ਪੀਵੇ ਸ਼ੀਰ ਲੋਕੋ ॥ ਅਤੇ ਕੌਨ
 ਇਸ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁਖੜੇ ਦਾ ਪੂਰਨ ਬਾਝ ਆ ਕਟੇ ਗਾ ਸੀਰ ਲੋਕੋ ॥
 ਰੱਬ ਬੇਗੁਨਾ ਹ ਮੈਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹਾਂ ਅੱਖੋਂ ਬਸ ਨਹੀਂ ਹੋਂ ਵਦਾ ਨੀਰ
 ਲੋਕੋ ॥ ਪੂਰਨ ਬ ਬਜਹਾਨ ਨਾਨ ਜਰ ਅ ਵੇਹੋਈਆਂ ਅੱਖੀਆਂ
 ਅੰਧ ਬਸੀਰ ਲੋਕੋ ॥ ਰਹੀ ਪਾਂਵਦੀ ਵਾਸਤਾ ਪਾਸ ਰਾਜੇ ਆਯਾ

ਤਰਸਨਾ ਸੁਨੀਤਕਰੀਰਲੋਕੋ॥ ਆਖੇਲੰਗਲੂਨਾਹੰਤਿਆਵੜੀ
 ਦੇ ਪੁੰਤੁ ਵੱਢਿਆ ਮਾਰ ਸਮਸੀਰ ਲੋਕੋ ॥ ਕੀਤਾਹਾਲਜਾਹਰ
 ਸੱਚ ਝੂਠ ਸਾਰਾ ਰੱਬ ਭੇਜਕੇ ਏਹ ਫੁਕੀਰ ਲੋਕੋ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ
 ਪੂਰਨ ਸੰਦਾ ਹਾਲ ਸੁਨਕੇਮੀਨੇ ਵੱਚ ਲੰਗ ਨਤਿਖੇਤੀਰਲੋਕੋ॥

ਵੈਟ ਦੂਸਰਾ

ਲਿਆ ਨਾਲ ਵੱਖਾਏਖ ਝਾਕ ਸਿਰਤੇ ਭੋਰੇ ਪਾਲਿਓਂ ਜਾਨਮੈਂ
 ਵਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਡਿੱਠੀਸ਼ਾਈਨਾ ਸ਼ਾਈਦ ਵਕਤ ਆਯਾ ਪੀਤਾ
 ਪਾਨੀ ਨਾ ਤੁਧਥੀਂ ਵਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਨਿਕਲਭੋਠਿਓ ਹੋਅਸਵਾਰ
 ਦੁਰਿਓਂ ਆਇਓਂ ਸ਼ੋਕ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਬਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਪਾਈ
 ਧਾੜ ਅਜਗੈਬ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਲੂਨਾਂ ਭੇਜਕੇ ਇਸ਼ਕਸਵਾਰ
 ਪੂਰਨ ॥ ਮੁੰਢੇ ਲੂਨਾਂ ਦੇ ਸੀਨੇ ਨੂੰ ਅੰਗ ਲੰਗੀ ਜਦੋਂ ਦੇਖਿਆ
 ਨੈਨ ਉਘੜ ਪੂਰਨ ॥ ਲਾਂਦੀ ਅੰਗਮੈਂ ਸੜਦੀ ਸੇਜ ਉਸਦੀ
 ਹੁੰਦਾ ਕੁਝ ਜੇ ਮੁਝ ਇਖਤਿਆਰ ਪੂਰਨ ॥ ਕੀਤਾਕੁਝਨਾਜ਼ਰਾ
 ਇਨਸਾਫ਼ ਰਾਜੇ ਸੁਨੀ ਸੱਚ ਨਾ ਝੂਠ ਗੁਫ਼ਤਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਆਖੇ
 ਲਗ ਲੂਨਾਂ ਲਾਵਾਂ ਲੱਥੜੀ ਦੇ ਕੀਤਾ ਮਾਰਤਲਵ ਰਸ਼ਿਕਾਰ
 ਪੂਰਨ ॥ ਅਯਾ ਤਰਸਨਾ ਦੇਖਕੇ ਮੁੱਖ ਤਾਈਂ ਰੋਂਦੇਨੈਨਜਦ
 ਵੰਗ ਝਲਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਪਾਈਵਿੱਚਉਜਾੜਦੇਧਾੜਰਾਜੇ ਜਾਕੇ
 ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਦੇ ਮਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਸਭ ਰੰਗ ਮਹੱਲ ਉਜੜ
 ਦਿੱਸਨ ਬਾਝ ਤੁਧ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬਹਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਮੇਰੀ ਜਾਨਨੂੰ
 ਮਾਰ ਉਜਾੜਗਿਓਂ ਗਿਓ ਆਪਨੀ ਜਾਨ ਉਜਾੜ ਪੂਰਨ ॥
 ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਨਾ ਜ਼ਰਾ ਦਰਕਾਰ ਆਯਾਹੋਯਾਕਈਨਾ ਤੇਰਾ

ਗੁਮਬਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਵਾਰ ਵ ਰ ਸੁਟਾਂ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਉਤੋਂ ਜਾਨ
ਆਪਨੀ ਨੂੰ ਵ ਰ ਵਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੇ ਬ ਝ ਨਾ ਚੈਨਕਰਾਰ
ਆਵੇ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਾਂ ਜਾ ਕਹਾਂ ਪਿਆਰ ਪੂਰਨ ॥ ਜਦੋਂ ਤੁਧ ਦੀ
ਜਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਿਓਨੇ ਜਾਦੋਂ ਮੁਝ ਨੂੰ ਭੀਹਥੀ ਮਾਰਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੇ
ਇੱਕ ਦੀਦਾਰਦੇ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਰੋਵਨ ਅੱਖੀਆਂ ਭੀਜ ਰੋਜ਼ਾਰਪੂਰਨ
। ਪਿਆਰੇ ਪੁਤ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜਦ ਯਾਦ ਅ ਵੇ ਚਲੇ ਥਨਾਂ ਥੀਂ
ਦੁਦ ਛੱਵ ਰ ਪੂਰਨ ॥ ਇਨੇਰਾਤ ਫਰਯਾਦ ਫਰਯਾਦ ਮੇਰੀ ਏਹੋ
ਰੱਬਦੇ ਖ ਸ ਦਰਬਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਜੇਕਰ ਹੈਜ਼ਿੰਦਾ ਖਿਆਰਾ ਪੁਤ
ਕਿਧਰੇ ਦੇਵੇਂ ਆਨ ਮਿਲਾ ਇਕ ਬਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਉਸ
ਲਾਲ ਥੀਂ ਵ ਰ ਦੇਵਾਂ ਦੇਖਾਂ ਹ ਲ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨ ਜਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਲੱ
ਰ ਮਓਹ ਵਕਤ ਨਾ ਹੱਥ ਆਵੇ ਜਦੋਂ ਭੇਜਿਆ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰ ਪੂਰਨ

ਪੂਰਨ ਨੇ ਅਪਨੀ ਮਾਈ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣੀ

ਪੂਰਨ ਦੇ ਤਸੱਲੀਆਂ ਮਾਂ ਤਾਈਂ ਕ ਹਿੰਦਾ ਬੈਠਤੂੰ ਨਾਲ ਕਰਾਰ
ਅੰਮਾਂ ॥ ਲਿਖੇ ਲਿਖ ਵਰਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਉਤੇ ਕੁਝ ਕਿਸੇਦਾ ਨਹੀਂ
ਇਸ਼ਤਿਆਰ ਅੰਮਾਂ ॥ ਕਰਕੇ ਵੈਣਤੂੰ ਆਪਨਾ ਚੈਨ ਖੁਥਾ ਖੁਥੇ ਨੈਨ
ਰੋ ਵ ਗ ਬਲਾਰ ਅੰਮਾਂ ॥ ਸੁਨੀ ਕੂਕ ਫਰਯ ਦ ਅੰਜ ਰੱਬ ਤੇਰੀ
ਸੱਭੇ ਦਸੀ ਆਕੰਮ ਸ ਵਾਰ ਅੰਮਾਂ ॥ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਦਾ ਬਾਗੁ ਮੁੜ ਸਬਜ
ਹੋਯਾ ਖਿੜੀ ਕੁਲ ਗੁਲ ਜ ਰ ਬਹਾਰ ਅੰਮਾਂ ॥ ਰੱਬ ਕਰ ਮਕੀਤਾ
ਤੇਰੇ ਹਾਲ ਉਤ ਦਿਲੋਂ ਦੁਖ ਤੂੰ ਦੇਹ ਵਿਚਾਰ ਅੰਮਾਂ ॥ ਤੇਰੀਆਂ
ਅੱਖੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੱਬ ਕਰ ਸੀ ਦੁੱਖਾਂ ਸੱਲਿਆ ਕਾਲ ਜਾਠਾਰ
ਅੰਮਾਂ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਅੰਜ ਰੱਬਦਾ ਸੁਕਰ ਕਰ ਤੂੰ ਹੋਯਾ ਫਜ਼ਲ

ਥੀਂ ਅਬਰ ਬਹਾਰ ਅੰਮਾਂ ॥

ਜਵਾਬ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਤੀਸਰੇ ਵੈਣ ਵਿੱਚ
ਸੁਨਕੇ ਗੱਲ ਤੇ ਇੱਛਰਾਂ ਪਿਆਰ ਸੇਤੀ ਕਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ — ਲੁਟਾ
ਓਹਦਾ ਪਿਆਰ ਬਟਾ ॥ ਓਹਦਾ ਮੁਖੜਾ ਕਦੀ ਨਾ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ
ਹਰ ਵਕਤ ਮੈਂ ਰਹਾਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਪੂਰਨ ਖਾੜ ਜਹਾਨ
ਵੈਰਾਨ ਦਿਸੇ ਉਜੜ ਗਈ ਜਦ ਗਿਆ ਉਜੜ ਬੇਟਾ ॥ ਮੇਰੀ
ਜਨ ਦਾ ਰੰਗ ਵਸਾਰ ਹੋਯ ਘੋਲੀ ਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਵਿਸਾਰ ਬੇਟਾ ॥
ਦੁਖਾਂ ਭਰੀ ਨੂੰ ਦੁਖ ਮੈਂ ਫੋਲ ਦੱਸਾਂ ਅਵੇ ਪਾਸਟੈ ਆਸ ਇਕ ਵਾਰ
ਬੇਟਾ ॥ ਦੁਖ ਵੰਡ ਲਵਾਂ ਦੁਖਾਂ ਵੰਡੜੀ ਦੇ ਲਗੇ ਦੁਖ ਜੋ ਬਾਝ
ਸੁਮਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਦਿਨ ਰੈਨ ਨਾ ਆਵਦਾ ਰੈਨ ਮੈਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇ ਬਹਿਨ ਨਾ
ਬਾਝ ਗਮ ਖ਼ਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਇਕ ਵਾਰ ਤੂੰ ਮੇਲ ਪੂਰਨ
ਲਗੀ ਅੱਗ ਕਲੇ ਜੜਾ ਠਾਰ ਬੇਟਾ ॥

ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਨੇ ਪੂਰਨ ਦੇ ਮਾਂ ਖਾਪ ਦਾ ਹਾਲ ਪੁੱਛ ਨਾ
ਨਾਲ ਹਲ ਸਾਰਾ ਆਪਨੇ ਹਾਲ ਸੰਦਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਲ ਨੂੰ ਆਵੇ
ਕਰਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਅਈ ਵੇਚ ਪਹਿਰਾ ਨ ਆਵ ਜਤੋਰੀ ਪੂਰਨ ਪੁਤ
ਈ ਜਿਵੇਂ ਗਛਤਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਹੋਵਨ ਅੱਖੀ ਆਲਵ ਪਛਾਨ ਤੈਨੂੰ
ਕਰਾਂ ਸੌਕ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀਦਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਕੇੜਾ ਮੁਲਕ ਤੇਰਾ ਕੌਨ
ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਕਰੇ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਇਜ਼ਹਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਏਹੋ ਸਿੱਕ
ਬਾਕੀ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਮਰਦੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਦੀਦਾਰ ਬੇਟਾ
॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਪਛ ਨਿਆ ਤੁਧ ਤਾਈਂ ਪੂਰਨ ਵਾਂਗ ਤੇਰੇ ਸਭ
ਆਸਾਰ ਬੇਟਾ ॥

ਪੂਰਨ ਨੇ ਦੁਆ ਕਰਕੇ ਅਪਨੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮਾਂ
ਅੱਖੀਆਂ ਹੱਛੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ

ਪੂਰਨ ਯਾਦ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਲੈ ਪਾਨੀ ਰੱਖ ਰੱਬ ਤੇ ਸਿਦਕ ਸਫਾ
ਸਾਈਂ ॥ ਪੜ੍ਹਕੇ ਰੱਬ ਦੀ ਜਾਪ ਦਾ ਜਾਪ ਪੂਰਨ ਦੰਦਾ ਮਾਂ ਦਾ
ਮੁਖ ਧੁਲਵ ਸਾਈਂ ॥ ਰੱਬ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਅੱਖੀ ਨੂਰ ਭਰੀਆਂ
ਦਿੱਤਾ ਰੱਬ ਜੋ ਨੂਰ ਬਰਸਾ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮ ਜਹਾਨ ਸਭ
ਨਜ਼ਰ ਆਯਾ ਕਰਦੀ ਰੱਬ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸਨਾ ਸਾਈਂ ॥

ਇੱਛਰਾਂ ਨੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਪਹਿਰਾਨ ਕੇ ਕਸਮ ਦੇਣੀ
ਅਤੇ ਹਲ ਪੁਛਨਾ

ਫੇਰ ਪੂਰਨ ਦੀ ਤਰਫ ਧਿਆਨ ਕਰਕ ਕਹਿੰਦੀ ਕਹੁ ਅਪਨਾ
ਮਾਸਟਾ ਬੇਟਾ ॥ ਪੂਰਨ ਵਾਂਗ ਦਿੱਸੇ ਸੋਹਨਾ ਮੁਖ ਤੇਰਾ ਜਾਤਾ
ਜ਼ਰਾ ਨਾ ਕੁਝ ਖਤਾ ਬੇਟਾ ॥ ਅੱਖੀਂ ਨਾਲ ਤੀ ਪੂਰਨ ਤੂੰ ਨਜ਼ਰ
ਆਵੇਂ ਅੱਗੇ ਰੱਬ ਦੀ ਜਿਵੇ ਰਜਾ ਬੇਟਾ ॥ ਲੱਧੂਰਾ ਮਹੇ ਰੱਬ ਦੀ
ਕਸਮ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਹਾਲ ਨਾ ਰੱਖ ਲੁਕ ਬੇਟਾ ॥

ਪੂਰਨ ਨ ਆਪਨਾ ਹਾਲ ਦੱਸਣਾ

ਪੂਰਨ ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਅਪਨੇ ਹਾਲ ਸੰਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਖੋਲ੍ਹ ਸੁਨਾ
ਕਰ ਧਿਆਨ ਮਾਈ ॥ ਰੱਬ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਮੇਰੇ ਹਾਲ ਉਤੇ ਲੱਗੇ
ਦੁਖ ਲੱਗਾ ਜਦ ਹਟ ਨ ਮਾਈ ॥ ਗੋਰ ਕਨਾਥ ਗੁਰੂ ਉਸ ਭੇਜ
ਦਿੱਤਾ ਜਾਣੀ ਜਾਨਦਾ ਜਾਨ ਪਛਾਨ ਮਾਈ ॥ ਕੱਢ ਖੂਹ ਵਿਠੋਂ
ਗੁਰੂ ਪਾ ਪਰਦਾ ਕੀਤਾ ਮੇਹੋਕੇ ਮਿਹੁਬ ਨ ਮਾਈ ॥ ਅੱਗੇ ਰੱਬ
ਦੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰਕੇ ਬਖਸ਼ੇ ਮੁਝ ਨੂੰ ਨੈਨ ਪਰਾਨ ਮਾਈ

॥ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਓਸਨੂੰ ਜਾਨਦਾ ਹਾਂ ਮਾਈ ਬਾਪ ਅਪਨਾ ਮਾਨ
 ਤਾਨ ਮਾਈ ॥ ਹੋਰ ਹਾਲ ਮੈਥੀਂ ਜੇਕਰ ਪੁਛਦੇਹੋ ਮੇਰੇ ਬਾਪਦਾ
 ਨਾਮ ਸਲਵਾਨ ਮਾਈ ॥ ਰਾਜੇ ਬਿੱਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਦੀ ਅੰਸ ਵਿਚੋਂ
 ਮਾਤਾ ਇੰਛਰਾਂਦਾ ਜਾਯਾ ਜਾਨ ਮਾਈ ॥ ਮਾਤ ਤਮਾਂ ਲੂਨਾਂ ਜਿਸ
 ਖੂਹ ਪਾਯਾ ਡੱਬ ਅਪਨਾ ਧਰਮ ਈਮਾਨ ਮਾਈ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ
 ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈਗਾ ਰੱਖੀ ਰਬ ਸੱਚੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਮਾਈ ॥

ਕਲਾਮ ਸ਼ਾਇਰ

ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਾਂ ਕੀ ਹਾਲ ਉਸ ਵਕਤ ਵਾਲ ਪੂਰਨ ਦਿੱਤਾ ਜਦ
 ਹਾਲ ਸੁਨਾ ਲੋਕੋ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਔਲਾਦ ਦਾ ਸੱਲਲੰਗਾ ਦਿੱਤਾ
 ਦੂਰ ਕਰ ਰਾਜੇ ਭਲਾ ਲੋਕੋ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਜੀਉ ਨਾ ਮੇਉਂਦਾ ਬਦਨ
 ਅੰਦਰ ਕਰੇ ਰੱਬ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸੁਨਾ ਲੋਕੋ ॥ ਚੇਹਤਾ ਲਾਲ
 ਅਨਾਰ ਤੇ ਲਾਲ ਅੱਖੀਂ ਲ ਲੋ ਲਾਲ ਜੁੱਸਾ ਨਾਲ ਚਾ ਲੋਕੋ ॥
 ਰਾਨੀ ਇੰਛਰਾਂਦੀ ਥਨੀਂ ਦੁਧਚੱਲੇ ਚੱਲ ਤੀਰ ਤਿਉਂ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ
 ਲੋਕੋ ॥ ਵਾਰਵਾਰ ਓਹ ਜਾਨਦੀ ਵਾਰਦਸੀ ਬਾਰਬਾਰ ਦੇਖੇ ਮੁਖ
 ਉਠਾ ਲੋਕੋ ॥ ਹੋਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜਦ ਖੁਸ਼ੀਂ ਥੀਂ ਪੁਤ ਡਿਠਾ ਕੀਤੇ ਦੂਰ
 ਗਮ ਇਲੋਂ ਭੁਲਾ ਲੋਕੋ ॥ ਪੁੱਤਰਲਾ ਛਾਤੀ ਛਾਤੀ ਠਾਰਦੀ ਸੀ
 ਰਹੀ ਭਾਹ ਭੜਕ ਭੜਕਾ ਲੋਕੋ ॥ ਹੋਯਾ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦਾ ਅੰਜ ਮੂੰਹ
 ਕਾਲਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਘਾਤਲਾ ਲੋਕੋ ॥ ਰੱਖੇ ਆਪਜੇ ਜਾਨ
 ਨੂੰ ਰੱਬ ਸੱਚਾ ਟੋਵੇ ਕੌਨ ਜੋ ਦੇਵੇ ਗਵਾ ਲੋਕੋ ॥ ਮਾਤਰ ਮਾਂ ਲੂਨਾਂ
 ਡਿੱਠਾ ਮੁਖ ਪੂਰਨ ਲੰਗਾ ਦੁਖ ਕਲਜੜੇ ਧਾ ਲੋਕੋ ॥ ਰਜ਼ਿਆ
 ਤਾਪ ਵਿਸਾਲ ਦਾ ਜਾਨ ਤਾਈਂ ਰਹੀ ਹੋਸ ਨਾ ਦੇਸਦੀ ਜਾ ਲੋਕੋ

॥ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਚੀਰ ਗਿਆ ਲਗਾ ਤੀਰ ਜੋ ਨਾਲ
ਰਜਾ ਲੋਕੋ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਜੇ ਜਿਮੀਂ ਵੇਹਲ ਦੇਂਦੀ ਲੂਨਾ
ਜਾਂਦੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਲੋਕੋ ॥

ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਲੈਜਾਨ ਵਾਸਤੇ ਆਖਨਾ

ਅਤੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਨ ਨੂੰ ਆਖਨਾ

ਰਾਜਾ ਪੂਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਸੇਤਾ ਕਰੇ ਗੱਲ ਏਹ ਪਾਸ
ਬਹਾਲ ਬੇਟਾ ॥ ਰੱਬ ਫੜਲ ਕੀਤਾ ਅਸਾਂ ਆਜ਼ਬਾਂ ਤੇ ਛੱਡ
ਪਿਛਲੇ ਵਹਿਮ ਖਿਆਲ ਬੇਟਾ ॥ ਕਰ ਰਾਜ ਤੂੰ ਰਾਜਤੇ ਤਖ਼ਤ
ਬਹਿਕੇ ਮਾਲ ਮੁਲਕ ਲੈ ਸਭ ਸੰਭਾਲ ਬੇਟਾ ॥ ਚੰਦ ਜੇਹੇ ਸਰੀਰ
ਨੂੰ ਖਾਕ ਲਾਕੇ ਕਰ ਖਾਕ ਨਾ ਖਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਟਾ ॥ ਹੀਰੇਲਾਲ
ਮੱਤੀ ਪੈਹਨ ਜ਼ਰੀ ਜੇਵਰ ਕੱਟੇ ਜਿੰਦਗੀ ਹੋ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਬੇਟਾ ॥
ਬੁਝੀ ਅੰਗ ਭੜਕਾ ਨਾ ਪੂਰਨਾਂ ਤੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਪ ਜਦ ਆਨ ਜਮਾਲ
ਬੇਟਾ ॥ ਹੋਰ ਨਾਹੀਂ ਔਲਾਦ ਦੀ ਖਾਹਸ ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ
ਨੇਕ ਖਿਸਾਲ ਬੇਟਾ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮਨ ਛਡਕੇ ਜਾਸਾਨੂੰ ਹੋਸੀ ਅਸਾਂ
ਦਾ ਮੰਦੜਾ ਹਾਲ ਬੇਟਾ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਪੂਰਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਫਿਰ ਬਾਪ ਤਾਈਂ ਏਥੇ ਰਹਿਵਨਾ ਬਹੁਤ
ਮਹਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਉਹ ਵਕਤ ਨਾ ਯਾਦ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਤਾਈਂ ਜੁੱਸਾ
ਵੱਢ ਖੂਹੇ ਦਿਤਾ ਡਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਤਖ਼ਤ ਰਾਜ ਏਹ ਦੌਲਤ ਕੰਮ
ਨਾਹੀਂ ਗੁਰੂ ਤੋੜਿਆ ਗਲੋਂ ਜੰਜਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਹੀਰੇਲਾਲ ਮੱਤੀ
ਪਹਿਨੋਂ ਤੁਸੀ ਰਾਜੇ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਫਕੀਰ ਕੰਗਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਰੱਬ

ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਫ਼ਰਜੰਦ ਦੇਸੀ ਕੀਤਾ ਤੁਸਾਂ ਜੋ ਆਨ ਸਵਾਲ
ਰਾਜ ਲਧੂਰਾਮਾ ਓਹ ਪਲਨਾ ਪਿਆਰ ਸੇਤੀ ਹੱਥੀਂ ਕੜੇ
ਕੈਂਠ ਗਲ ਡਾਲ ਰਾਜਾ ॥

ਜਵਾਬ ਰਾਜਾ

ਵਿਰ ਚਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ਪਿਆਰਿਆ ਕੀ ਕਰ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਹਾਲ
ਇਜ਼ਹਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰ ਰੱਬਨੇ ਸੁਖ ਦੱਤਾ ਦੁਖ ਦੇਹ
ਨਾ ਹੋ ਦੁਖਿਆਰ ਬੇਟਾ ॥ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ਮੇਰਾ ਜਾਨ ਜਾਨ ਤੂੰਹੋਂ
ਜਾਨ ਜਾਨ ਨਾ ਜਾ ਸਿਧਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਆਯਾ ਵਕਤ ਬੁਢੇਪੜਾ
ਮੁੜ ਉਤ ਹੁਣ ਜਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਦਰਕਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਤੇਰੇ ਡਿਠਿਆਂ
ਬਾਝ ਨਾ ਚੈਨ ਹੋਸੀ ਜਾਨ ਬੀਮਾਰ ਲਾਠਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਤੈਨੂੰ
ਵੇਖਿਆਂ ਅੰਜ ਜਹਾਨ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਸੇ ਵਾਂਗ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬਹਾਰ
ਬੇਟਾ ॥ ਕਰ ਹੁਕਮ ਤੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੈਂ ਲਾਇਕ ਅਕਲਮੰਦ
ਹੁਸ਼ਯਾਰ ਹੁਸ਼ਯਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਤਖ਼ਤ ਬੈਠ ਤੇ ਦੱਸ ਤੂੰ ਕੰਮ ਮੈਨੂੰ
ਦੇਸਾਂ ਕੁਲ ਮੈ ਕੰਮ ਸਵਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਜੇਕਰ ਜਾਵਨਾ ਭਾਵਨਾਂ
ਤੁਧ ਨੂੰ ਹੈ ਮਾਰ ਮੁੜ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਟਾਰ ਬੇਟਾ ॥ ਲਧੂ ਰਾਮ ਮੈਂ
ਤੁਧ ਨੂੰ ਅਖਨਾ ਹਾਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤੂੰ ਮੰਨ ਗੁਫ਼ਤਾਰ ਬੇਟਾ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਮੰਨੋ ਆਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਫਜ਼ ਮੇਰੀ ਕਰਾਂ ਆਜ਼ਜੀ ਨਾਲ
ਸਵਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਸਕੀ ਮਾਂ ਮੇਰੀ ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਹੋਸਦੇ
ਨਾਲ ਸਮਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਇਸਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਜਰਾ ਨਾ ਦੁਖ ਦੇਨਾ
ਤੇਰਾ ਏਹ ਐਹਸਾਨ ਕਮਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਦੈਵੇ ਕੋਈ ਨਾ ਦੁਖ

ਦੁਖਿਅ ਰੁੜੀ ਨੂੰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋ ਗਜਵਾਲ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾਨੀ
ਲੂਨਾਂ ਤੇ ਗੁਸਾ ਨਾ ਜ਼ਰਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਹਾਲ ਦਾ ਕਰਕੇ ਖਿਆਲ
ਰਾਜਾ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਹੁਣ ਆਗਿਆ ਦੇਹੋ ਮੈਨੂੰ ਵੇਨੀ ਕਿਸੇ
ਤਕਦੀਰ ਨਹੀਂ ਟਾਲ ਰਾਜਾ ॥

ਰਾਨੀ ਇੱਛਾ ਨੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਰੋ ਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ
ਮਾਰ ਮਾਰ ਢਾਹੀਂ ਰੋਈ ਇੱਛਾ ਸੀ ਨਾ ਸੀ ਖਬਰ ਮੁੜ ਦੁਖੜੇ
ਪੈਣ ਪੂਰਨ ॥ ਮਾਤ ਮਾਰ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਦੇ ਸਨ ਦੁਸ਼ਮਨ ਜਾਨ
ਲੋਕੀ ਤਖ਼ਤੋਂ ਪੂਰਨ ॥ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨੇ ਰੱਬ ਨੇ ਨੈਨ ਵਿੱਤ ਉਥੇ
ਨੈਨ ਜੋ ਕਰਦਿਆਂ ਵੈਣ ਪੂਰਨ ॥ ਹੁਣ ਚੈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਹ ਬਹਿਨ
ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਮੈਂ ਚੈਨ ਕਰ ਐਨ ਪੂਰਨ ॥ ਦੁਖਾ ਵਿਚ ਗੁਜਰੀ
ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਮੇਰੀ ਕੰਟੇ ਰੋਂਦਿਆਂ ਮੈਂ ਦਿਨ ਚੈਨ ਪੂਰਨ ॥ ਭੁਲਾ
ਖੇਸ਼ਕ ਬੀਲੜਾ ਕੁਲ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਭੁੱਲੇ ਸਾਕ ਸੈਨ ਪੂਰਨ
॥ ਤੇਰੇ ਦਰਦ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਾ ਸੁਝਦਾ ਸੀ ਪੀਣ ਖਾਣ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ
ਲੈਣ ਪੂਰਨ ॥ ਲੰਧੂਰਾਮ ਨਾ ਹੋਂ ਵਦਾ ਦੁਖ ਇੱਤ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋਰ
ਕੋਈ ਭਾਈ ਭੈਣ ਪੂਰਨ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਮਾਈ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਦੇ ਮਤੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਰੋ ਨਾ ਹੀਂ ਜ਼ਾਰੋ ਜ਼ਾਰ
ਮਾਈ ॥ ਰੱਬ ਕਰ ਸੋਈ ਜੇਹੜੀ ਰੱਬ ਭਾਵੇ ਕਰੇ ਮਨ ਭਾਨੀ
ਰੱਬ ਕਾਰ ਮਾਈ ॥ ਬਾਗ ਪੁਟ ਬੂਟਾ ਬੂਟਾ ਪੁਟ ਲਵੇ ਦੇਵੇ ਪੁਟ
ਬੂਟਾ ਕਰ ਉਜਾੜ ਮਾਈ ॥ ਚੇਦਰੋ ਜ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਜੱਗ ਉਤੇ
ਬਹਿਣਾ ਕਾਸ ਤੇ ਪੈਰ ਪਸਾ ਤ ਮਾਈ ॥ ਮਾਂ ਬਾਪ ਭਈ ਭੈਣ ਸਾਕ

ਸੱਭੇ ਖੋਟੇ ਖੋਟੇ ਦਾ ਕਰਨ ਬਿਪਾਰ ਮਾਈ ॥ ਕਰ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਲ
 ਪਿਆਰ ਸੱਚਾ ਦੇਵੇ ਨਕਦ ਨ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ਮਾਈ ॥ ਕਰ ਬੈਠ ਕੇ
 ਬੰਦਗੀ ਰੱਬ ਦੀ ਤੂੰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਮਾਈ ॥ ਲਧੂਰਾ ਮ
 ਨਾ ਜਾਨ ਥੀਂ ਰੋਕ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਜਾਵਨਾ ਜਾਨਦ ਤਕ ਰ ਮਾਈ ॥

ਜਵਾਬ ਇੱਛਰਾਂ

ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕਹੇ ਇੱਛਰਾਂ ਪੁਤਤਾਈਂ ਸੁਨ ਗੱਲ ਤੂੰ ਨਾਲ ਪਿਆਨ
 ਬੋਟਾ ॥ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਨ ਦਾ ਵਕਤ ਨਾਹੀ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਹੈ ਵਾਂਗ
 ਮਹਿਮਾਨ ਬੋਟਾ ॥ ਤੇਰੇ ਰਹਿਨ ਕਾਰਨ ਸਾਤਾ ਨਾਮ ਰਹਿਸੀ
 ਜਾਨ ਏੜ ਨਾ ਹੋ ਨਾਦਾਨ ਬੋਟਾ ॥ ਕੌਨ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰਾਜ
 ਕਰਸੀ ਤੇਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਾਦਸੁਲਤਾਨ ਬੋਟਾ ॥ ਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹੀ
 ਸਾਰੇ ਹੋ ਜਾਸੀ ਰਹਿਸੀ ਕੋਈ ਨਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬੋਟਾ ॥ ਧੋਹੀ
 ਰੱਬ ਦੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਪੂਰਨ ਵੇ ਮੇਰਾ ਤੋੜਨਾ ਜਾਨ ਗੁਮਾਨ ਬੋਟਾ ॥
 ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜੀਵੀ ਜਾਨ ਜਵਾਨੀ ਤੂੰ ਮਾਨ
 ਬੋਟਾ ॥ ਮੇਰੇ ਕਦਰ ਦਾ ਕਦਰ ਪਛਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਰ ਕੁਝ ਤਾ ਕਦਰ
 ਪਛਾਨ ਬੋਟਾ ॥ ਸੁਕੀ ਵੱਲ ਮੇਰੀ ਹਰੀ ਰੱਬ ਕੀਤੀ ਗਿਓਂ ਹੋ
 ਹਰਿਆ ਸੁਕ ਪਾਨ ਬੋਟਾ ॥ ਝੱਲੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਜਾਨ
 ਉਤੇ ਹੁਣ ਬੈਠ ਤੂੰ ਨਾਲ ਅਰਮਾਨ ਬੋਟਾ ॥ ਮੇਰੀ ਨਿਕਲ ਵਜੂਦ
 ਥੀਂ ਜਾਨ ਜਾਸੀ ਜੇ ਤੂੰ ਜਾਵਸੇਂ ਹੋਰ ਵ ਨ ਬੋਟਾ ॥ ਆਨ ਛਾਨ
 ਅੰਦਰ ਆਨ ਛਾਨ ਹੋਈ ਮੇਰਾ ਬਾਗ ਵਜੂਦ ਵੈਰਾਨ ਬੋਟਾ ॥
 ਰਿਖਾ ਚਾੜ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਹਥੀਂ ਸਾੜ ਮੈਨੂੰ ਜਾਈਂ ਏਤਨਾ ਕਰ ਅਹਿਸਾਨ
 ਬੋਟਾ ॥ ਲਧੂਰਾ ਮ ਕਿਉਂ ਜਾਨ ਗਵਾਵਨਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲਾਂ ਜਾ

ਬੀਆਬਾਨ ਬਟਾ ॥

ਜਵਾਬ ਪੂਰਨ

ਪੂਰਨ ਕਹੇ ਨਾ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮਾਨ ਕਰ ਤੂੰ ਚੰਦ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਏਹ
ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ॥ ਮਹਿਲ ਮਾੜੀਆਂ ਦੌਲਤਾਂ ਤਖ਼ਤ ਕੂੜਾ ਮਰ
ਗਿਆਂ ਨ ਹੀਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰ ਮਾਈ ॥ ਜੀਉਂਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਨਾਲ
ਜਹਾਨ ਸਾਰਾ ਮਰਗਿਆ ਕੱਢ ਨ ਘਰੇਂ ਬਾਹਰ ਮਾਈ ॥ ਪੁਤਰ
ਧੀ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਰੋਕ ਨਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਦੇਗੀ ਆਪ ਸਰਕਾਰ ਮਾਈ ॥
ਛੱਡ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਹਿ ਮਖ਼ਿਆਲ ਸਾਰੇ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਉਮਰ
ਗੁਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ॥ ਕੀਤਾ ਆਪ ਨਾ ਆਪ ਤੂੰ ਭੁਗਤ ਨਾ ਹੈ ਅੰਗ
ਸਾਕ ਨਾ ਲੈਣਗੇ ਸਾਰ ਮਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਰਨ ਕੋਲੋਂ ਉਠ ਰੋਜ਼
ਪਹਿਲੇ ਤੇਰੇ ਪਹੁੰਚਾ ਗਿਆ ਨ ਦਵਾਰ ਮਾਈ ॥ ਨਾਲ ਧਰਮ ਦੇ
ਮਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਤੇਰੇ ਕਰਾਂ ਕਾਰ ਸਵਾਰ ਸਸਕਾਰ ਮਾਈ ॥ ਕਰ
ਨੇਕੀਆਂ ਦਾ ਏਹੋ ਵਕਤ ਤੇਰਾ ਬੰਨ੍ਹ ਗਠੜੀ ਰਹੁ ਤੰਯਾਰ
ਮਾਈ ॥ ਲੱਧੂ ਰਾਮ ਹੁਣ ਆਗਯਾ ਦੇਹ ਮੈਨੂੰ ਰੋਨਾ ਬੰਦ ਕਰ
ਕ ਲਜਾ ਠਾਰ ਮਾਈ ॥

ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਮਾਂ ਬਾਪ ਪਸੋਂ ਵਿੱਛੜਨਾ

ਤੇ ਤੀਰਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ

ਛੱਡ ਰੋਂਦਿਆਂ ਧੌਂਦਿਆਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਚੱਲਿਆ ਤੀਰਥਾਂ
ਦਾ ਸਾਈਂ ॥ ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਦਾ ਜਾਇਸ਼ ਨਾਨਕੀਤਾ ਦਿੱਤੀ ਮੈਲ
ਸਰੀਰ ਗਵਾਸਾਈਂ ॥ ਕੀਤਾ ਜਾਗੋ ਦਾ ਵਰੀ ਕੁੰਭ ਮੇਲਾ ਮਿਲਦਾ
ਖੁੰਡ ਛਕੀ ਠਾਂਦੇ ਆਸਾਈਂ ॥ ਫੇਰ ਜਾ ਕੀਤਾ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦਰਸ਼ਨ

ਬੈਠਾ ਦਰਸਤੇ ਧੂਨ ਆਲਾ ਸਾਈਂ ॥ ਭੋਜਨ ਪਾ ਭੰਡਾਰ ਭਰ ਪੂਰ
 ਹੋਯਾ ਲਿਆ ਅੰਗ ਬਭੂਤ ਰਮਾ ਸਾਈਂ ॥ ਗੁਰੂ ਯਾਦ ਕਰ ਰੱਬ
 ਵਲ ਧਿਆਨ ਧਰਿਆ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਝੋਕਲਗਾ ਸਾਈਂ ॥ ਏਸੇ
 ਤਰਾਂ ਕੀਤੇ ਪੂਰਨ ਕਈ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇ ਦੇਵਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸ ਜਾ
 ਸਾਈਂ ॥ ਇਕ ਰਾਤ ਸੁਤਾ ਪੂਰਨ ਖ਼ਾਬ ਅੰਦਰ ਰਹੀ ਜ਼ਰਾ ਨਾ
 ਹੋਸ਼ ਹਵਾ ਸਾਈਂ ॥ ਡਿੱਠਾ ਮਾਂ ਬੀਮਾਰ ਲਾਰ ਰਹੋਈ ਕਹਿੰਦੀ
 ਆ ਪੂਰਨ ਮੇਰੇ ਦਾ ਸਾਈਂ ॥ ਤੇਰੇ ਦੇਖਨੇ ਨੂੰ ਜਾਨ ਤਰਸਦੀ ਹੈ
 ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਦੀਦ ਕਰਾ ਸਾਈਂ ॥ ਅੱਖੀਂ ਖੋਲਕੇ ਪੂਰਨ ਨੇ
 ਹੋਸ਼ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਹੋਸ਼ ਹਵਾ ਸ ਭੁਲਾ ਸਾਈਂ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਕਰ
 ਮੰਜਲਾਂ ਤੈ ਪੂਰਨ ਘਰ ਪਹੁੰਚਨਾ ਆਪਨੇ ਆ ਸਾਈਂ ॥

ਪੂਰਨ ਦਾ ਅਪਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਮੁੜਕੇ ਆਉਨਾਂ

ਤੇ ਮਾਈ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕਰਨਾ

ਵੇਖ ਮਾਂ ਬੀਮਾਰ ਲਾਰ ਰਹੋਈ ਜਾਰ ਜਾਰ ਰੁੰਨਾ ਜਾਰ ਜਾਰ
 ਪੂਰਨ ॥ ਥੋੜੇ ਰੋਜ ਕੀਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤ ਮਾਂ ਸੀਦੀ ਜਾਨ ਮਾਂ ਦੀ ਜਾਨ
 ਥੀਂ ਵਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਇੱਕ ਰੋਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਨ ਇੱਛ ਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ
 ਕਾਰ ਸਵਾਰ ਸਸਕਾਰ ਪੂਰਨ ॥ ਲੱਧੂਰਾਮ ਸਭ ਕਾਰ ਸਵਾਰ
 ਹੱਥੀਂ ਫੇਰ ਗਿਆ ਸੀ ਮੋੜ ਮੁਹਾਰ ਪੂਰਨ ॥

ਰਾਨੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਮਾਤਮ

ਮੋਈ ਇੱਛਰਾਂ ਰੋਂਵਦੀ ਕੁਲਦੁਨੀਆਂ ਰੋ ਦੇ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਜਾਰ
 ਜਾਰ ਪਜਾਰੇ ॥ ਰੋਵਨ ਦੇਵੀਤੇ ਦੇਵਤੇ ਇੱਛਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰੇਬਾਨ
 ਕਰਦੇ ਤਾਰਤਾਰ ਪਜਾਰੇ ॥ ਰੋਵੇ ਰਾਜਾ ਸਲਵਾਨ ਸਭ ਫੋਜ

B-1321

